

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 5. dubna 2011

o opatřeních C 11/09 (ex NN 53b/08, NN 2/10 a N 19/10), která provedl nizozemský stát ve prospěch skupiny ABN AMRO NV (vytvořené po spojení společností Fortis Bank Nederland a ABN AMRO N)

(oznámeno pod číslem K(2011) 2114)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2011/823/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek⁽¹⁾ v souladu s čl. 108 odst. 2 Smlouvy, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 3. října 2008 získal nizozemský stát společnost Fortis Bank Nederland (dále jen „FBN“) (nizozemskou bankovní dceřinou společností finanční holdingové společnosti Fortis SA/NV⁽²⁾), včetně aktiv ABN AMRO Holding ve vlastnictví společnosti FBN (dále jen „ABN AMRO N“) za částku ve výši 12,8 miliardy EUR. V rámci této transakce nizozemský stát rovněž nahradil Fortis Bank SA/NV, belgickou bankovní dceřinou společností společnosti Fortis SA/NV, jakožto věřitele, pokud jde o půjčky poskytnuté společnosti FBN v nominální hodnotě 16,1 miliardy EUR⁽³⁾. Nizozemský stát poskytl

společnosti FBN rovněž krátkodobou likvidní facilitu ve výši 45 miliard EUR a souhlasil s odškodněním společnosti Fortis SA/NV za náklady a povinnosti vyplývající z dohody akcionářů konsorcia. Dohoda akcionářů konsorcia popisovala práva a povinnosti tří finančních institucí (Fortis SA/NV, Banco Santander a Royal Bank of Scotland (dále jen „RBS“) neboli tří „členů konsorcia“), které se společně ucházely o společnost ABN AMRO Holding prostřednictvím nově založeného právního subjektu „RFS Holdings“. Dne 7. října 2008 oznámil nizozemský stát Komisi svá opatření ze dne 3. října 2008 (konkrétně nabytí společnosti FBN za částku 12,8 miliardy EUR, novaci dlouhodobých půjček v nominální hodnotě 16,1 miliardy EUR a krátkodobou likvidní facilitu ve výši 45 miliard EUR, dále jen „integrované transakce ze dne 3. října 2008“) jako opatření, která nepředstavují státní podporu, s cílem získat ohledně těchto opatření právní jistotu. Jelikož opatření již byla provedena, zaevidovala Komise tento případ jako případ NN (tj. NN53b/08).

(2) Během jednání vedoucích k nabytí společnosti FBN dne 3. října 2008 vycházel nizozemský stát z externí zprávy o ocenění vypracované [...] (*), jejíž kopie byla Komisi zaslána dne 15. října 2008.

(3) Dopisem ze dne 30. října 2008 sdělila Komise nizozemskému ministerstvu financí svůj předběžný názor, že se zdá, že opatření ze dne 3. října 2008 představují státní podporu pro společnost FBN. Dne 20. listopadu 2008 se uskutečnila schůzka útvarů Komise a nizozemského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 124, 4.6.2009, s. 19 a Úř. věst. C 95, 15.4.2010, s. 10.

⁽²⁾ Společnost Fortis SA/NV je známa rovněž jako Fortis Holding. Struktura společnosti Fortis SA/NV (která je poměrně složitá) v době před vypuknutím finanční krize je popsána v 6. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 3. prosince 2008. Holdingová společnost Fortis SA/NV seskupila své bankovní činnosti v právním subjektu Fortis Bank SA/NV. Společnost Fortis Bank SA/NV byla zase mimo jiné vlastníkem společnosti FBN.

⁽³⁾ Tzv. „novace“, právní úkon, při němž je jedna strana smlouvy nahrazena novou stranou, přičemž všechny ostatní podmínky smlouvy zůstávají nezměněny.

(*) [...] Podléhá profesnímu tajemství.

- (4) Dne 21. listopadu 2008 se nizozemský stát oficiálně rozhodl, že společnosti FBN a ABN AMRO N neponechá jako samostatné subjekty, nýbrž že v souladu s dřívějšími plány společnosti Fortis SA/NV obě společnosti sloučí (dále jen „spojení“).
- (5) Dne 3. prosince 2008 přijala Komise rozhodnutí⁽⁴⁾ (dále jen „rozhodnutí ze dne 3. prosince 2008“), v němž prohlásila opatření nizozemského státu ze dne 3. října 2008 ve prospěch Fortis Bank SA/NV za státní podporu, která je slučitelná se společným trhem. Ve 4. bodě odůvodnění uvedeného rozhodnutí se však výslovně uvádělo, že Komise v samostatném řízení posoudí, zda opatření provedená dne 3. října 2008 obsahovala podporu rovněž pro společnost FBN.
- (6) Dne 17. prosince 2008 informoval nizozemský stát Komisi o svém záměru získat od společnosti FBN společnost ABN AMRO N za částku ve výši 6,5 miliardy EUR. K akvizici došlo dne 24. prosince 2008. Dne 2. února 2009 nizozemské orgány z důvodu právní jistoty oznámily tuto akvizici Komisi jako opatření, které nepředstavuje státní podporu.
- (7) Dne 24. prosince 2008 podepsaly společnosti RBS a Banco Santander a nizozemský stát dodatek k dohodě akcionářů konsorcia, na jehož základě nahradil nizozemský stát v této dohodě společnost Fortis SA/NV.
- (8) Dne 6. března 2009 zaslal nizozemský stát Komisi zprávu o hloubkové kontrole⁽⁵⁾ nabytých podniků, která byla na žádost nizozemského státu vyhotovena [...].
- (9) Rozhodnutím ze dne 8. dubna 2009 (dále jen „rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009“) zahájila Komise s ohledem na údajnou podporu poskytnutou společností FBN a ABN AMRO N řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy s číslem jednacím C11/09 (ex-NN53b/08).
- (10) Dne 6. května 2009 obdržela Komise stížnost od společností Van Lanschot Bank (dále jen „stěžovatel“), nizozemského konkurenta společností FBN a ABN AMRO N. Tento dopis předala Komise nizozemskému státu dne 22. července 2009 a požádala jej, aby se k němu vyjádřil. Nizozemský stát požádal dne 20. srpna 2009 o prodloužení lhůty a dne 22. září 2009 zaslal velmi podrobnou odpověď na stížnost. Stěžovatel poskytl další informace v dopisech ze dne 21. srpna 2009 a 28. srpna 2009. Tyto dopisy byly nizozemskému státu předány dne 23. září 2009 a nizozemský stát na ně odpověděl dne 29. října 2009.
- (11) Dne 15. května 2009 zaslal nizozemský stát Komisi dopis, v němž odpověděl na řadu otázek uvedených v rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009. Podrobná odpověď týkající se podstaty (s ohledem na niž si nizozemský stát vyžádal více času) byla Komisi zaslána dne 11. srpna 2009.
- (12) V pracovním dokumentu zasláném dne 15. června 2009 a během následné schůzky s Komisí dne 16. června 2009 informoval nizozemský stát Komisi o svém záměru provést plán rekapitalizace v hodnotě 2,5 miliardy EUR, což společnosti ABN AMRO N umožní oddělit se od své mateřské společnosti ABN AMRO Bank⁽⁶⁾. Během této schůzky nizozemský stát uvedl, že po prvním kapitálovém vkladu ve výši 2,5 miliardy EUR budou zapotřebí další opatření, jež však ještě nelze vyčíslit.
- (13) V rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 vyzvala Komise nizozemský orgán finančního dohledu (dále jen „DNB“), aby se vyjádřil k bonitě společností FBN resp. ABN AMRO N. Požadované informace o společnosti FBN obdržela Komise v dopise ze dne 18. června 2009 a aktuální informace dne 5. ledna 2010. Dne 20. ledna 2010 předal nizozemský stát dopis DNB týkající se společnosti ABN AMRO N.
- (14) Dne 6. července 2009 zaslala společnost ABN AMRO Bank (mateřská společnost společností ABN AMRO N) Komisi dopis s připomínkami k rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009. Tento dopis byl dne 22. července 2009 předán nizozemskému státu a nizozemský stát na něj odpověděl dne 22. září 2009.
- (15) Dne 9. července 2009 nizozemský stát Komisi informoval, že společnost FBN splatila veškeré krátkodobé financování ve výši 45 miliard EUR, které od nizozemského státu obdržela v rámci likvidní facility dne 3. října 2008.
- (16) Dne 15. července 2009 informoval nizozemský stát Komisi o plánech společnosti FBN na získání společnosti Fortis Clearing Americas (dále jen „FCA“) od společnosti Fortis Bank SA/NV.

⁽⁴⁾ Případ státní podpory NN42/08 (Be), NN46/08 (Lux), NN53a/08 (NL), Úř. věst. C 80, 3.4.2009, s. 8.

⁽⁵⁾ Zpráva o hloubkové kontrole sestává z pěti svazků: 1. ABN AMRO, 2. Fortis Bank Netherlands, 3. Fortis Insurance Netherlands, 4. Fortis Corporate Insurance, 5. Poznámky k obsahu.

⁽⁶⁾ Finanční holdingová společnost ABN AMRO Holding vykonávala svou činnost téměř zcela prostřednictvím dceřiných společností, ABN AMRO Bank, která byla zcela v jejím vlastnictví, nebo prostřednictvím svých vlastních dceřiných společností. Pokud jde o podrobnější schéma popisující situaci podniku v době nabytí společností RFS Holdings, viz schéma č. 1 v 41. bodě odůvodnění.

- (17) Dne 17. července 2009 oznámil nizozemský stát oficiálně plán s rekapitalizačními opatřeními v hodnotě 2,5 miliardy EUR (7), který se skládal ze swapu úvěrového selhání s účinkem v podobě snížení kapitálových požadavků o 1,7 miliard EUR (dále jen „nástroj k snížení kapitálových požadavků“) a povinně převoditelných cenných papírů v hodnotě 800 milionů EUR. Tato opatření byla původně zaevidována pod číslem jednacím N429/09, jelikož však tato opatření byla provedena dříve, než o nich Komise rozhodla, byl případ převeden z rejstříku oznámených podpor do rejstříku neoznámených podpor (pod číslem NN2/10).
- (18) Dne 10. září 2009 zaslal nizozemský stát Komisi pracovní dokument s aktuálními informacemi o procesu rozdělování, v němž se rovněž uvádělo, že budou nevyhnutelná další (nevyčíslená) opatření státní podpory.
- (19) Během schůzky s Komisí dne 9. listopadu 2009 nizozemský stát uvedl, že společnosti FBN a ABN AMRO N budou potřebovat další opatření v hodnotě 4,39 miliardy EUR, což celkovou částku opatření (včetně opatření oznámených dne 17. července 2009) zvyšuje na celkem 6,89 miliardy EUR. Opatření byla blíže rozvedena v dodatku ze dne 10. listopadu 2009 k pracovnímu dokumentu ze dne 10. září 2009 a v dodatečně vysvětlivce ze dne 13. listopadu 2009.
- (20) Dne 26. listopadu 2009 poskytl nizozemský stát Komisi zprávu [...] s připomínkami k transakci ze dne 24. prosince 2008. Podání obsahovalo rovněž některé podkladové materiály vysvětlující [...].
- (21) Dne 4. prosince 2009 předal nizozemský stát Komisi první verzi (8) plánu restrukturalizace skupiny ABN AMRO, nového subjektu vzniklého spojením společností FBN a ABN AMRO N (dále jen „plán restrukturalizace z prosince 2009“). V tomto plánu byla popsána strategie nového subjektu a rovněž uvedeny finanční výhledy pro základní scénář.
- (22) Dne 14. ledna 2010 oznámil nizozemský stát oficiálně nová opatření státní podpory ve výši 4,39 miliardy EUR kromě opatření, která byla oznámena již v červenci 2009. Nová opatření zaevidovala Komise pod číslem N19/2010.
- (23) Rozhodnutím ze dne 5. února 2010 (dále jen „rozhodnutí ze dne 5. února 2010“) Komise rozhodla o rozšíření vyšetřovacího řízení C11/09 tak, aby zahrnovalo opatření zaevidovaná pod čísly NN2/10 a N19/10. V uvedeném rozhodnutí Komise tato opatření dočasně schválila jako podporu na záchranu do dne 31. července 2010. Nizozemský stát zaslal Komisi dopis se závazkem týkajícím se zákazu cenového vedení, který platil do konce roku 2010.
- (24) Dne 23. března 2010 obdržela Komise odpověď nizozemského státu (v níž požadoval prodloužení lhůty) na rozhodnutí ze dne 5. února 2010. Nizozemský stát poskytl rovněž další informace o plánu restrukturalizace nové skupiny ABN AMRO z prosince 2009, mimo jiné finanční výhledy pro pesimistický scénář.
- (25) Dne 8. dubna 2010 položila Komise další otázky, které byly zodpovězeny dne 7. května 2010. Dne 26. května 2010 poskytl nizozemský stát Komisi rovněž další informace o křížových závazcích vyplývajících z realizace nápravného opatření v souvislosti se spojením (9). Téhož dne odeslala Komise e-mail s dalšími dotazy, jež byly zodpovězeny dne 9. června 2010.
- (26) Dne 20. července 2010 požádal nizozemský stát Komisi o prodloužení dočasného schválení opatření podpory na záchranu, jež bylo zaevidováno pod čísly NN2/10 a N19/10. Nizozemský stát zaslal rovněž dopis, v němž byl závazek týkající se zákazu cenového vedení prodloužen do 30. června 2011 nebo do data přijetí konečného rozhodnutí Komise, podle toho co nastane dříve.
- (27) Dne 30. července 2010 rozhodla Komise o prodloužení dočasného schválení opatření podpory na záchranu, která byla zaevidována pod čísly jednacími NN2/10 a N19/10, dokud nedokončí své šetření C11/09.
- (28) Dne 20. srpna 2010 zaslal nizozemský stát Komisi dokument, v němž byla podrobně vysvětlena jeho strategie odchodu.
- (29) Dne 5. října 2010 poskytl nizozemský stát obchodní plán pro divizi soukromých kapitálových fondů v rámci skupiny ABN AMRO. Podobný plán pro divizi skupiny ABN AMRO „Energetika, komodity a doprava“ byl Komisi zaslán dne 10. ledna 2010.
- (30) Dne 15. října 2010 skupina ABN AMRO oznámila, že uplatní možnost vypovězení a ke dni 31. října 2010 nástroj k snížení kapitálových požadavků ukončí.

(7) Neformálně oznámený již v polovině června, jak je popsáno ve 12. bodě odůvodnění.

(8) Aktualizovaná verze byla poskytnuta dne 8. listopadu 2010, jak je popsáno v 31. bodě odůvodnění.

(9) Společnost ABN AMRO N prodala dva subjekty (New HBU a IFN) společnosti Deutsche Bank s cílem odstranit problémy vyplývající ze spojení společností ABN AMRO N a FBN na nizozemském bankovním trhu. Další informace jsou uvedeny v 44. a 45. bodě odůvodnění.

- (31) Dne 8. listopadu 2010 zaslal nizozemský stát aktualizovaný plán restrukturalizace skupiny ABN AMRO ze dne 4. prosince 2009 (dále jen „plán restrukturalizace z listopadu 2010“), jenž byl datován dne 29. října 2010. Dne 10. ledna 2011 zaslal nizozemský stát dokument, v němž byly objasněny aktualizované výhledy skupiny ABN AMRO ze dne 8. listopadu 2010 v porovnání s původními výhledy ze dne 4. prosince 2009.
- (32) Během řízení došlo mezi zástupci nizozemského státu, společností ABN AMRO N a FBN a Evropské komise k četným výměnám informací, telekonferencím a schůzkám.
- (36) Společnost ABN AMRO R zahrnovala mimo jiné obchodní jednotku (dále jen „OJ“) Světové podniky a trhy, OJ Asie, OJ Globální transakční služby a mezinárodní síť, zatímco ABN AMRO S zahrnovala mimo jiné OJ Latinská Amerika a OJ Antonveneta (Itálie).
- (37) Společnost ABN AMRO N zahrnovala obchodní jednotky Nizozemsko a Soukromé bankovníctví a rovněž mezinárodní skupinu Diamond and Jewelry.
- (38) Položky, které nebyly přiděleny jednotlivým členům konsorcia, byly spojeny v tzv. podílu ABN AMRO Z (dále jen „ABN AMRO Z“), přičemž tato společnost odpovídala například za funkce ústředí. Každý člen konsorcia měl ve společnosti ABN AMRO Z poměrnou kapitálovou účast ⁽¹¹⁾.

2. PODROBNÝ POPIS PŘÍJEMCŮ A OPATŘENÍ

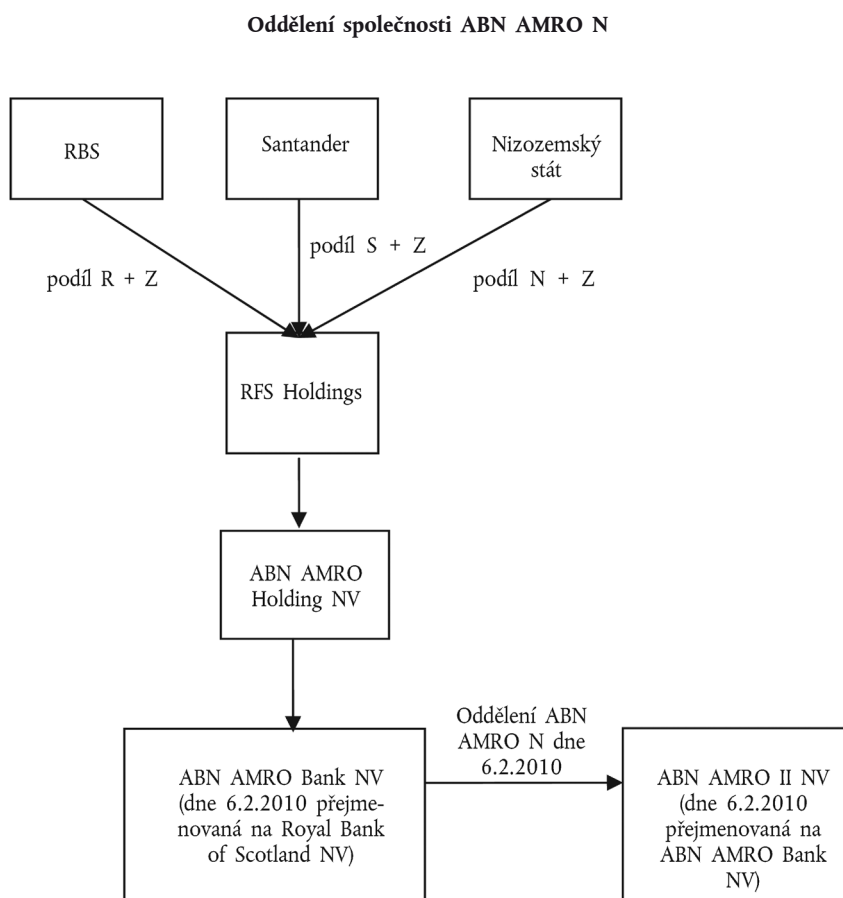
2.1 Založení skupiny ABN AMRO

- (33) Na jaře 2007 vytvořili členové konsorcia nový právní subjekt „RFS Holdings“ za účelem nabytí společnosti ABN AMRO Holding.
- (34) Členové konsorcia hodlali společnost ABN AMRO Holding rozdělit na tři části a opatření týkající se tohoto rozdělení byla uvedena v dohodě akcionářů konsorcia.
- (35) S cílem usnadnit rozdělení vytvořili členové konsorcia tzv. „trackingové akcie“ představující ekonomické vlastnictví podniků přidělené jednotlivým členům konsorcia. V důsledku toho se společnosti RBS, Banco Santander a Fortis SA/NV staly ekonomickými ⁽¹⁰⁾ vlastníky tzv. podílu R, podílu S a podílu N („ABN AMRO R“, „ABN AMRO S“ a „ABN AMRO N“).
- (39) Dne 3. října 2008 získal nizozemský stát od společnosti Fortis Bank SA/NV společnost FBN za částku ve výši 12,8 miliardy EUR. V důsledku této akvizice se nizozemský stát stal rovněž nepřímým vlastníkem společnosti ABN AMRO N, jelikož společnost FBN byla (v rámci Fortis Bank SA/NV) právoplatným vlastníkem společnosti ABN AMRO N. Dne 3. října 2008 se nizozemský stát rovněž zavázal, že společnost Fortis SA/NV odškodní za jakékoli poplatky, jež by musela tato společnost uhradit v důsledku své další účasti na dohodě akcionářů konsorcia. Dne 24. prosince 2008 podepsaly společnosti RBS a Banco Santander a nizozemský stát dodatek k dohodě akcionářů konsorcia, na jehož základě nizozemský stát nahradil v dohodě akcionářů konsorcia společnost Fortis SA/NV.
- (40) Dne 24. prosince 2008 získal nizozemský stát od společnosti FBN společnost ABN AMRO N za částku 6,5 miliardy EUR, čímž se stal přímým vlastníkem této společnosti. Před touto akvizicí ovládal nizozemský stát společnost ABN AMRO N nepřímo prostřednictvím společnosti FBN.

⁽¹⁰⁾ Tzv. trackingové akcie nemají žádný právní status.

⁽¹¹⁾ RBS (38,28 %), Santander (27,91 %) a Fortis SA/NV (33,81 %).

(41) Schéma č. 1:

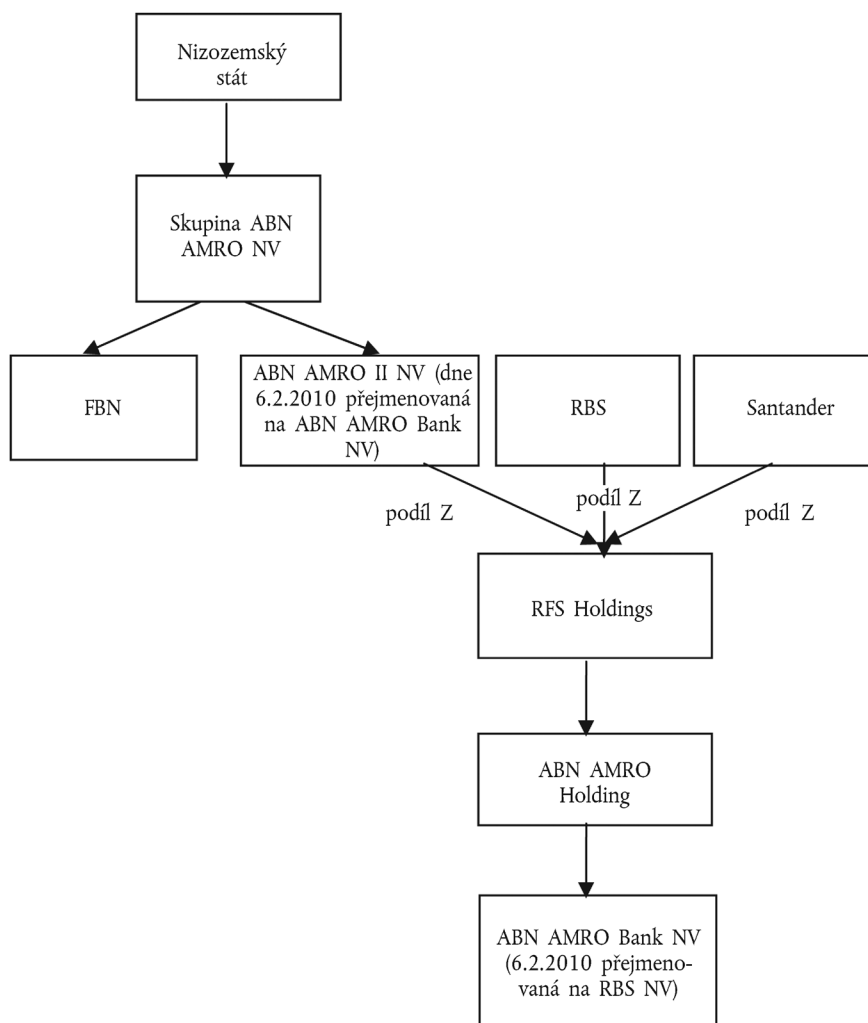
- (42) Dne 21. listopadu 2008 se nizozemský stát rozhodl, že společností ABN AMRO N a FBN spojí (což byl nerealizovaný záměr společnosti Fortis SA/NV). Spojení bylo možno provést až poté, co byla společnost ABN AMRO N oddělena od své mateřské společnosti ABN AMRO Bank. Jako první krok byly činnosti společnosti ABN AMRO N převedeny na nový právní subjekt v rámci společnosti ABN AMRO Bank, který byl nazván ABN AMRO II.
- (43) Dne 6. února 2010 byl subjekt ABN AMRO II oddělen (jak je popsáno v 41. bodě odůvodnění) a přejmenován na ABN AMRO Bank. Současně byl právní subjekt dříve nazývaný ABN AMRO Bank přejmenován na „Royal Bank of Scotland NV“ (dále jen „RBS NV“) (viz výše uvedené schéma).
- (44) Než se mohl nový subjekt, ABN AMRO Bank, spojit se společností FBN, bylo nutno provést nejprve nápravné opatření v souvislosti se spojením. Když společnost Fortis SA/NV získala v roce 2007 ABN AMRO N, dospěla Komise k závěru ⁽¹²⁾ (dále jen „rozhodnutí o spojení“), že by spojení společností ABN AMRO N a FBN vedlo k problémům způsobeným vysokou koncentrací na nizozemském bankovním trhu, zejména v segmentech komerčního bankovníctví a faktoringu.
- (45) K odstranění těchto problémů vyplývajících ze spojení se společností Fortis SA/NV zavázala odprodat řadu činností (konkrétně divizi faktoringu IFN a činnosti „New HBU“ v oblasti komerčního bankovníctví) společnosti Deutsche Bank. Když nizozemský stát získal dne 3. října 2008 společnosti FBN a ABN AMRO N, společnost Fortis SA/NV dosud nedokončila zamýšlený prodej New HBU a IFN společnosti Deutsche Bank. Jakmile se nizozemský stát rozhodl přikročit ke spojení společností FBN a ABN AMRO N, obnovil jednání s Deutsche Bank ⁽¹³⁾. Prodej New HBU a IFN společnosti Deutsche Bank byl uzavřen dne 1. dubna 2010.

⁽¹²⁾ Pokud jde o další podrobnosti, viz rozhodnutí Komise ze dne 3. října 2007 ve věci č. M/4844 - Fortis/ABN AMRO Assets, Úř. věst. C 265, 7.11.2007, s. 2.

⁽¹³⁾ Dne 23. prosince 2009 podepsaly společnosti ABN AMRO Bank a Deutsche Bank smlouvu o koupi akcií New HBU a IFN. Cena transakce činila 700 milionů EUR a transakce zahrnovala rovněž záruku za 75 % úvěrových ztrát New HBU („ochrana před úvěrovými ztrátami“) až do maximální výše 1,6 miliardy EUR.

- (46) New HBU měla celková aktiva ve výši [10 – 20] miliard EUR a zaměstnávala přibližně [1 000 – 1 500] pracovníků v přepočtu na plné pracovní úvazky. Subjekt New HBU zahrnoval Hollandsche Bank Unie (dále jen „HBU“) (obchodní banka ve vlastnictví společnosti ABN AMRO N), některá prodejní místa ABN AMRO (13 z celkem 78) a některé útvary ABN AMRO pro korporátní klientelu (2 z celkem 5).
- (47) Společnosti ABN AMRO Bank a FBN se dne 1. července 2010 oficiálně spojily a vytvořily skupinu ABN AMRO, jak je popsáno ve schématu č. 2 v 49. bodě odůvodnění.
- (48) Nizozemský stát převedl správu svého podílu ve společnosti ABN AMRO Z na novou společnost ABN AMRO Bank, jelikož nechtěl vyhradit zdroje na každodenní řízení této účasti. Nizozemský stát však zůstal právoplatným vlastníkem společnosti ABN AMRO Z a má nárok na veškeré potenciální zisky a odpovídá za veškeré potenciální ztráty společnosti ABN AMRO Z ⁽¹⁴⁾.
- (49) Schéma č. 2:

Založení skupiny ABN AMRO

⁽¹⁴⁾ V dopise ze dne 26. května 2010 určeném Komisi popsal nizozemský stát situaci, pokud jde o řízení společnosti ABN AMRO Z, takto: „To například znamená, že pokud jsou odprodána určitá aktiva a prodejem vznikne přebytek regulačního kapitálu, je společnost RFS Holdings povinná ... vrátit přebytek kapitálu členům konsorcia. V případě ztráty z určitého aktiva nebo uznání nového či vyššího závazku jsou členové konsorcia povinni odstranit případný nedostatek regulačního kapitálu. Za ekonomickou stránku podílu Z proto odpovídají přímo členové konsorcia.“

2.2 Příjemci

2.2.1 Ekonomické činnosti společností ABN AMRO N a ABN AMRO Z

- (50) Společnost ABN AMRO N – samostatně třetí největší banka v Nizozemsku za Rabobank a ING – sestávala z OJ Nizozemsko a OJ Soukromé bankovníctví.
- (51) První obchodní jednotka, OJ Nizozemsko, poskytovala služby retailového a komerčního bankovníctví prostřednictvím sítě 510 bankovních poboček a 78 poradenských center a rovněž prostřednictvím alternativních kanálů, jako je Internet, ATM⁽¹⁵⁾ a střediska telefonických služeb. OJ Nizozemsko zaměstnávala přibližně 19 000 pracovníků v přepočtu na plné pracovní úvazky.
- (52) V oblasti retailového bankovníctví měla OJ Nizozemsko franšizu s mnoha zákazníky, která byla rozdělena na „hromadné retailové bankovníctví“ (více než [3,5 – 5] milionů zákazníků) a „prémiové bankovníctví“ (více než [250 000 – 420 000] zákazníků)⁽¹⁶⁾ a která nabízela širokou škálu produktů (např. spoření, investice, hypotéky, pojištění, půjčky z kreditních karet a platební služby).
- (53) V oblasti komerčního bankovníctví obsluhovala společnost ABN AMRO N [300 000 – 400 000] zákazníků z řad MSP⁽¹⁷⁾ a [9 000 – 21 000] větších korporátních zákazníků (ačkoliv podle podmínek dohody akcionářů konsorcia byli větší zákazníci společnosti ABN AMRO Bank přidělení společnosti RBS) se širokou škálou produktů (např. úvěry, správa plateb a hotovosti, spoření, finanční správa, řízení rizik a správa pojištění, složitá finanční řešení a produkty, leasing a faktoring).
- (54) Druhá obchodní jednotka, OJ Soukromé bankovníctví, se zaměřovala na fyzické osoby s čistým investovatelným majetkem ve výši více než 1 milionu EUR, a to s různými produkty v oblasti správy majetku a realitního plánování. OJ Soukromé bankovníctví vytvořila prostřednictvím organického růstu dobře rozvinutou síť v Nizozemsku a ve Francii a prostřednictvím akvizic v Německu (Delbrück Bethmann Maffei) a v Belgii (Bank Corluy). OJ Soukromé bankovníctví zahrnovala rovněž francouzský společný podnik v oblasti pojišťovnictví Neuflize Vie.
- (55) Podniky, které nizozemský stát nabyt ke dni 3. října 2008, zahrnovaly rovněž mezinárodní skupinu Diamond and Jewelry, což je divize vyhrazená pro společnosti, které působí v oblasti výroby klenotů a obchodování s diamanty.
- (56) Společnost ABN AMRO Z neobsahovala žádná provozní aktiva, zahrnovala však mimo jiné daňová aktiva, řadu účastí (mimo jiné v Saudí Hollandi Bank) a zbývající portfolio soukromých kapitálových fondů. Pokud jde o závazky, existovala rezerva na vypořádání závazků vůči Ministerstvu spravedlnosti USA, další rezervy (související částečně se zaměstnanci) a mezipodnikové financování aktiv společnosti. Jak je uvedeno v poznámce pod čarou č. 11, podíl, který ve společnosti ABN AMRO Z vlastní nizozemský stát, činí 33,81 %.
- (57) V tabulce č. 1 je shrnuta řada formálních hlavních finančních údajů společnosti ABN AMRO N:

Tabulka č. 1

Hlavní finanční údaje společnosti ABN AMRO N (v milionech EUR)	2008	2009
Celkový provozní příjem ⁽¹⁾	5 189	4 899
Čistý zisk	471	(117)
Návratnost vlastního kapitálu	6,7 %	– 2,7 %
Poměr nákladů a příjmů	73 %	77,5 %
Celková aktiva	183 539	202 084
Celkový vlastní kapitál	7 044	4 278 ⁽²⁾
Rizikově vážená aktiva (RWA) ⁽³⁾	91 700	74 973 ⁽⁴⁾
Podíl kapitálu Tier 1	9,4 %	10,2 % ⁽⁵⁾

⁽¹⁵⁾ Bankomaty.

⁽¹⁶⁾ Obchodní jednotka ABN AMRO „Prémiové bankovníctví“ se zaměřovala na hromadný movitý segment a zahrnovala zákazníky s likvidními aktivy ve výši více než 50 000 EUR a čistým měsíčním příjmem vyšším než 5 000 EUR.

⁽¹⁷⁾ Malé a střední podniky.

Hlavní finanční údaje společnosti ABN AMRO N (v milionech EUR)	2008	2009
Celkový kapitálový poměr neboli poměr rizikového kapitálu a rizikově vážených aktiv (ukazatel BIS)	12,6 %	14,8 %
Stálé financování/nelikvidní aktiva	107 %	110 %

Zdroj: ABN AMRO Bank NV, roční přehled za rok 2009, kromě ABN AMRO Z a konsolidace soukromých kapitálových fondů, avšak včetně New HBU.

(¹) Především „čisté úrokové výnosy“ a „čisté výnosy z provizí a poplatků“.

(²) Tisková zpráva společnosti ABN AMRO k výsledkům za rok 2009 ze dne 26. března 2010 objasňovala, že v porovnání se stavem ke dni 31. prosince 2008 se v roce 2009 vlastní kapitál snížil o 2,7 miliardy EUR na 4,3 miliardy EUR, a to především kvůli přerozdělení kapitálu v rámci společnosti ABN AMRO Holding za účelem dodržení kapitálových požadavků s ohledem na podíl nizozemského státu ve společnosti ABN AMRO Z (viz později opatření A).

(³) Risk-weighted assets.

(⁴) Tento údaj již zahrnuje snížení rizikově vážených aktiv v důsledku nástroje k snížení kapitálových požadavků.

(⁵) Tisková zpráva týkající se výsledků za rok 2009 ze dne 26. března 2010 objasňovala, že zvýšení podílů kapitálu (v roce 2009 v porovnání s rokem 2008) bylo zapříčiněno zejména těmito kapitálovými opatřeními: „Dne 31. srpna 2009 získalo ministerstvo financí povinně převoditelný cenný papír Tier 1 v hodnotě 800 milionů EUR, který vydala společnost ABN AMRO Bank. Této dne byla s ministerstvem financí podepsána dohoda o swapu úvěrového selhání, jejímž prostřednictvím zakoupila společnost ABN AMRO Bank zajištění úvěrových rizik u portfolia hypoték na bydlení ve výši 34,5 miliardy EUR. Dne 23. prosince 2009 získal nizozemský stát dva povinně převoditelné cenné papíry. Povinně převoditelný cenný papír v hodnotě 967 milionů EUR byl vydán v prosinci 2009 ve prospěch bývalé společnosti ABN AMRO Bank. Povinně převoditelný cenný papír v hodnotě 833 milionů EUR vydala přímo tehdejší společnost ABN AMRO II N.V., nyní ABN AMRO Bank N.V., za účelem uhrazení očekávaných ztrát s ohledem na odprodej podniku v rámci nápravného opatření. Tento nástroj se od ledna 2010 považuje za regulační kapitál. Přeměna tří povinně převoditelných cenných papírů po právním oddělení povede k zvýšení akciového kapitálu o 2,6 miliardy EUR.“

- (58) Za finanční rok 2009 vykázala ABN AMRO N ztrátu ve výši 117 milionů EUR. Tato ztráta byla zapříčiněna vyšším znehodnocením úvěrů, tlakem na úrokové rozpětí, vyššími poplatky souvisejícími s nizozemským systémem pojištění vkladů a náklady na rozdělení a integraci (¹⁸). Po vyloučení nákladů na rozdělení a integraci by společnost ABN AMRO N vykázala za rok 2009 malý čistý zisk ve výši 52 milionů EUR.

2.2.2 Společnost Fortis Bank Nederland (FBN)

- (59) Samostatně byla společnost FBN čtvrtou největší bankou na nizozemském trhu (po Rabobank, ING a ABN AMRO N, avšak před SNS REAAL).
- (60) Nizozemský stát (a předtím Fortis SA/NV) držel přímo 92,6 % akcií společnosti FBN, přičemž zbývající podíl ve výši 7,4 % ve formě prioritních akcií vlastnil investiční prostředek Fortis FBN(H) Preferred Investments BV. Nizozemský stát vlastnil v tomto investičním prostředku 70 % akcií, zatímco zbývajících 30 % bylo v rukou řady soukromých investorů (¹⁹). Prioritní akcie v soukromém vlastnictví měly nominální hodnotu ve výši 210 milionů EUR a (nekumulativní) dividendu ve výši 5,85 % (²⁰).
- (61) Činnosti společnosti FBN byly rozděleny do tří segmentů – retailové bankovníctví, soukromé bankovníctví a obchodní bankovníctví.
- (62) Činnosti v oblasti retailového bankovníctví zahrnovaly tradiční činnosti v této oblasti (se sítí 157 poboček, [2 – 3] miliony zákazníků z řad fyzických osob a [20 000 – 60 000] zákazníků z řad malých a středních podniků), avšak rovněž Directbank (která prostřednictvím zprostředkovatelů nabízela hypoteční řešení) a produkty v oblasti financování spotřebitelských úvěrů a platebních karet Alfam resp. ICS.
- (63) Soukromé bankovníctví se rozvíjelo především pod značkou Fortis Mees Pierson a na segmentovaném základě nabízelo služby v oblasti správy majetku (realitní plánování, investice, úvěry a pojištění) pro [15 000 – 40 000] zákazníků v celém Nizozemsku.

(¹⁸) Čisté úrokové výnosy se snížily z částky ve výši 3 223 milionů EUR (v roce 2008) na 2 994 milionů EUR (v roce 2009) především kvůli tlaku na úrokové rozpětí v prvním pololetí roku 2009. Ostatní výnosy se snížily o 61 milionů EUR, tj. 3 %, na 1 905 milionů EUR a znehodnocení úvěrů vzrostlo z částky ve výši 776 milionů EUR v roce 2008 na 1 172 milionů EUR v roce 2009 (zdroj: tisková zpráva týkající se výsledku za rok 2009 ze dne 26. března 2010).

(¹⁹) [...].

(²⁰) Ke dni 1. ledna 2013 a poté co pět let bude dividendu přepočítána a znovu stanovena jako: referenční úroková sazba + rozpětí, s referenční úrokovou sazbou rovnající se 5letému úrokovému swapu v eurech + rozpětí odrážející převládající tržní podmínky v té době.

- (64) V oblasti obchodního bankovníctví rozlišovala společnost FBN sedm různých dílčích divizí. V divizi „Komerční bankovníctví“ (1) měla společnost FBN 23 obchodních středisek, která nabízela různé produkty společně s obratem do výše 250 milionů EUR. Společnosti s obratem vyšším než 250 milionů EUR a rovněž veřejný sektor byly obsluhovány jinou divizí, „Korporátní a veřejné bankovníctví“ (2). Existovaly rovněž dílčí divize „Investiční bankovníctví“ (3) ⁽²¹⁾, „Specializované finanční služby“ (4) ⁽²²⁾, „Energetika, komodity a doprava“ (5), „Světové trhy a institucionální bankovníctví“ (6) ⁽²³⁾ a „Clearingové fondy a úschova“ (7) ⁽²⁴⁾.
- (65) V tabulce č. 2 je shrnuta řada hlavních finančních údajů společnosti FBN:

Tabulka č. 2

Hlavní finanční údaje společnosti FBN (v milionech EUR)	2006	2007	2008 ⁽¹⁾	2009
Celkový provozní příjem	3 473	3 553	3 096	2 171
Čistý zisk	1 157	1 296	- 18 486	406
Návratnost vlastního kapitálu (norm.) ⁽²⁾	20,1 %	8,9 %	4,9 %	0,7 %
Poměr nákladů a příjmů	50,5 %	54,2 %	64,9 %	84,2 %
Celková aktiva	209 749	272 378	184 203	189 785
Celkový vlastní kapitál	5 910	21 763	2 944	4 716
Rizikově vážená aktiva	66 995	75 850	70 932	53 730 ⁽³⁾
Podíl kapitálu Tier 1	8,6 %	11,2 %	7,4 %	12,5 %
Celkový kapitálový poměr	10,5 %	11,2 %	11,2 %	16,7 %
Poměr úvěrů k vkladům		167 %	237 %	208 %

Zdroj: výroční zprávy společnosti FBN za roky 2008/2009.

⁽¹⁾ Účetní závěrka za rok 2008 již zohledňovala prodej společnosti ABN AMRO N nizozemskému státu.

⁽²⁾ Normalizovaná návratnost kapitálu nezahrnuje mimořádné položky.

⁽³⁾ Rámec Basilej II se spodní hranicí podle rámce Basilej I ve výši 80 %.

- (66) V roce 2008 vykázala společnost FBN ztrátu ve výši 18,5 miliardy EUR, tato ztráta však byla do značné míry spojena s mimořádnými položkami. Společnost musela vykázat čistou ztrátu ze své účasti ve společnosti RFS Holdings a jejího prodeje ve výši 16,8 miliard EUR a rovněž jí vznikla škoda ve výši 922 milionů EUR (po odečtení daní) v divizi Prime Fund Solutions kvůli Madoffově podvodu ⁽²⁵⁾. Čistý základní zisk po vyloučení těchto prvků činil 604 milionů EUR a byl dosažen téměř výlučně v prvním pololetí roku 2008.
- (67) V roce 2009 docílila společnost FBN čistý zisk ve výši 406 milionů EUR, čemuž napomohly dva mimořádné výnosy (hotovostní vyrovnání se společností Fortis Capital ve výši 362,5 milionu EUR a snížení rezerv o 16 milionů EUR v souvislosti s Madoffovým podvodem). Čistý základní zisk se snížil na 27 milionů EUR ⁽²⁶⁾ (z částky ve výši 604 milionů EUR v roce 2008).

⁽²¹⁾ Investiční bankovníctví zahrnovalo mimo jiné úvěry pro podniky, financování nemovitostí, financování akvizic a pákové financování, poradenství, strukturované finance a vlastní kapitál.

⁽²²⁾ Specializované finanční služby zahrnovaly mimo jiné faktoring, obchodní služby a řízení peněžního toku a provozního kapitálu.

⁽²³⁾ Divize Světové trhy a institucionální bankovníctví zahrnovala mimo jiné devizy, peněžní trhy, vlastní kapitál, pevný výnos a financování cenných papírů.

⁽²⁴⁾ Divize Clearingové fondy a úschova zahrnovala mimo jiné zprostředkovatelství, vzájemné zúčtování a úschovu a rovněž Prime Fund Solutions („PFS“) (správa fondu, překlenovací/pákové financování a bankovníctví pro zajišťovací fondy).

⁽²⁵⁾ Společnost FBN nebyla přímo vystavena Madoffově podvodu, byla však vystavena zajištěnému pákovému financování, jež bylo poskytnuto některým zajišťovacím fondům, které investovaly do účtů spravovaných Madoffem.

⁽²⁶⁾ Čisté úrokové výnosy se snížily z částky ve výši 1 584 milionů EUR v roce 2008 na 1 150 milionů EUR v roce 2009, a to z důvodu vyšších finančních nákladů na spoření a vydané dluhopisy, přičemž čisté výnosy z provizí a poplatků rovněž klesly (z částky ve výši 724 milionů EUR v roce 2009 na 823 milionů EUR v roce 2008). Zatímco se celkové výdaje snížily z částky ve výši 2 010 milionů EUR v roce 2008 na 1 827 milionů EUR v roce 2009, znehodnocení vzrostlo z 331 milionů EUR v roce 2008 na 412 milionů EUR v roce 2009. K dalším prvkům, které ovlivnily výsledky, patřil výnos z prodeje divize Intertrust (81 milionů EUR), rezervy související s úpadkem nizozemské banky DSB (15 milionů EUR) a náklady na rozdělení a integraci (66 milionů EUR).

2.2.3 Skupina ABN AMRO

- (68) Skupina ABN AMRO, která vznikla spojením společností FBN a ABN AMRO Bank (tj. činnosti společnosti ABN AMRO N) dne 1. července 2010, seskupuje veškeré činnosti společností FBN a ABN AMRO N ve dvou zvláštních obchodních jednotkách, „Retailové a soukromé bankovníctví“ a „Komerční a obchodní bankovníctví“. Skupina měla v roce 2008 formální provozní příjem ve výši 7,15 miliardy EUR a formální celková aktiva ve výši 360 miliard EUR. Podle nejnovějších údajů⁽²⁷⁾ má skupina ABN AMRO celkový vlastní kapitál podle IFRS⁽²⁸⁾ ve výši 11,7 miliard EUR.
- (69) Skupina ABN AMRO je náležitě diverzifikována s provozním příjmem ve výši 4,2 miliardy EUR v oblasti „retailového a soukromého bankovníctví“ a s provozním příjmem ve výši 2,8 miliardy EUR v oblasti „komerčního a obchodního bankovníctví“. Ze zeměpisného hlediska pochází převážná část příjmů skupiny ABN AMRO (konkrétně [65 – 95] % celkové výše) z Nizozemska.
- (70) V oblasti „retailového a soukromého bankovníctví“ má integrovaná skupina ABN AMRO podíl na trhu ve výši [15 – 20] %, pokud jde o „hromadné retailové bankovníctví“, a [15 – 20] %⁽²⁹⁾ v případě „prémiového bankovníctví“⁽³⁰⁾, což z ní činí třetí největší subjekt na nizozemském bankovním trhu z hlediska podílu na trhu. V oblasti soukromého bankovníctví (se značkou ABN AMRO Mees Pierson) je skupina ABN AMRO zdaleka největším subjektem na nizozemském trhu s podílem na trhu ve výši přibližně [30 – 40] %⁽³¹⁾. V oblasti „komerčního a obchodního bankovníctví“ činí podíl skupiny ABN AMRO na trhu přibližně [15 – 25] %⁽³²⁾.
- (71) Skupina ABN AMRO již nezahrnuje New HBU a činnosti IFN v oblasti faktoringu, jež byly dne 1. dubna 2010 odprodány v rámci nápravného opatření v souvislosti se spojením.
- (72) Jako součást procesu restrukturalizace byly odprodány rovněž dvě malé divize společnosti FBN (konkrétně Intertrust a Prime Fund Solutions (dále jen „PFS“)) a tyto již nejsou součástí skupiny ABN AMRO.
- (73) V září 2009 prodala společnost FBN (a její partner Banque Générale du Luxembourg (dále jen „BGL“)⁽³³⁾) divizi Intertrust specialistovi na soukromé kapitálové fondy, společnosti Waterland. Divize Intertrust je jedním z největších aktérů v oblasti celosvětové správy svěřeného majetku a řízení společností. Zaměstnává 1 000 odborníků v 19 zemích a má provozní příjem ve výši [...] milionů EUR a rizikově vážená aktiva ve výši [...] milionů EUR.
- (74) V květnu 2010 oznámila společnost FBN rovněž prodej divize PFS společnosti Credit Suisse. Divize PFS poskytuje služby fondů odvětví alternativní správy majetku, včetně administrativy, bankovníctví, úschovy a financování. Její zákazníci pocházejí z řad butikových správců aktiv i velkých globálních institucí, jako jsou penzijní fondy a státní investiční fondy. Divize PFS odpovídala za rezervu po zdanění ve výši 922 milionů EUR v souvislosti s Madoffovým podvodem, který společnost FBN zjistila v roce 2008. Divize PFS má příjmy ve výši [...] milionů EUR a rizikově vážená aktiva ve výši [...] milionů EUR.
- (75) Dne 4. března 2011 zveřejnila skupina ABN AMRO své výsledky za fiskální rok 2010 a vykázala čistou ztrátu ve výši 414 milionů EUR. Bez nákladů na rozdělení a integraci vykázala skupina ABN AMRO základní zisk ve výši 1 077 milionů EUR. Podíl základní kapitálové složky Tier 1 ke dni 31. prosince 2010 činil 10,4 %, podíl kapitálu Tier 1 byl 12,8 % a celkový kapitálový poměr pak 16,6 %. Po konzultaci s nizozemským státem vypracovala skupina ABN AMRO dividendovou politiku, jejímž cílem bylo vyplacení dividend ve výši 40 % vykázaného ročního zisku.

2.3 Popis plánu restrukturalizace z prosince 2009 a aktualizovaného plánu restrukturalizace z listopadu 2010

⁽²⁷⁾ Stav na konci 3. čtvrtletí roku 2010 (zdroj: tisková zpráva ze dne 19. listopadu 2010).

⁽²⁸⁾ Mezinárodní standardy účetního výkaznictví.

⁽²⁹⁾ Viz s. 14 plánu restrukturalizace ze dne 4. prosince 2009, založeno na údajích společnosti Milward Brown/Teletrack.

⁽³⁰⁾ „Prémiové bankovníctví“ se zaměřuje na hromadný movitý segment, včetně domácností s ročním příjmem vyšším než 50 000 EUR a/nebo disponibilními aktivy v rozmezí od 50 000 EUR do 1 milionu EUR.

⁽³¹⁾ Viz s. 15 plánu restrukturalizace ze dne 4. prosince 2009, založeno na údajích o spravovaných aktivech pocházejících mimo jiné z databáze správy majetku BCG pro rok 2007.

⁽³²⁾ Tento údaj o podílu na trhu již zohledňuje odprodeje New HBU a IFN; viz s. 16 plánu restrukturalizace ze dne 4. prosince 2009, založeno na údajích TNS/NIPO-/Finanční monitorování komerčního bankovníctví a korporátní klientely.

⁽³³⁾ BGL je jednou z největších bank v Lucembursku a ve společnosti Fortis SA/NV byla sesterskou společností společnosti FBN. BGL se v květnu 2009 stala členem skupiny BNP Paribas.

⁽³⁴⁾ V plánu restrukturalizace z roku 2009 chyběly základní informace, jako jsou například finanční výhledy pro pesimistický scénář. Chybějící informace byly poskytnuty dne 23. března 2010.

⁽³⁵⁾ Přibližně [65 – 95] % provozního příjmu bude pocházet z Nizozemska.

- (77) Plán restrukturalizace z prosince 2009 vychází z poznatku, že kapitálové potřeby nesouvisely se základní výkonností společností FBN a ABN AMRO N, nýbrž spíše s nutností financovat jejich oddělení od mateřských společností a počáteční náklady na integraci v souvislosti se spojením.
- (78) Ve srovnávacím scénáři bez státní podpory se v plánu restrukturalizace z prosince 2009 uznává, že bez koordinovaného úsilí vlád zemí Beneluxu by společnost Fortis SA/NV vyhlásila úpadek, což by stáhlo dolů i společnosti FBN a ABN AMRO N.
- (79) Plán restrukturalizace z prosince 2009 obsahuje finanční výhledy pro období 2009–2012 s rozdělením divizí na retailové bankovníctví, soukromé bankovníctví v Nizozemsku, mezinárodní soukromé bankovníctví a komerční a obchodní bankovníctví. Pro rok 2012 vypočetla skupina ABN AMRO rovněž zisk z operací, který nezahrnuje náklady na přechod a předpokládá, že nákladové synergie již připadly na celý rok. Tyto výhledy byly poskytnuty pro základní scénář a pesimistický scénář.
- (80) Dne 8. listopadu 2010 aktualizoval nizozemský stát v plánu restrukturalizace z listopadu 2010 finanční výhledy uvedené v plánu restrukturalizace z prosince 2009 pro období do roku 2012, včetně dodatečných výhledů pro rok 2013.

Základní scénář

- (81) V základním scénáři vychází nizozemský stát z předpokladu, že objemy obchodu porostou v souladu s inflací. Náklady na zaměstnance podle předpokladů porostou o [1 – 6] % ročně a ostatní náklady o něco mírněji, tj. o [1 – 5] % ročně. Nizozemský stát rovněž předpokládá, že se rezervy skupiny ABN AMRO na úvěrové ztráty začnou snižovat z vysoké úrovně, která byla vykázána v roce 2009.
- (82) Podle základního scénáře obsaženého v plánu restrukturalizace z listopadu 2010 dosáhne skupina ABN AMRO roce 2010 záporného čistého výsledku ve výši [...] milionů EUR, než se od roku 2011 vrátí k zisku (tj. v roce 2011 zisk ve výši [...] milionů EUR).
- (83) V roce 2012 a 2013 se očekává, že se čisté zisky skupiny ABN AMRO zvýší na [...] milionů EUR resp. [...] milionů EUR, což se projeví v návratnosti vlastního kapitálu⁽³⁶⁾ ve výši přibližně [...] %. Zlepšení ziskovosti skupiny ABN AMRO je založeno na vyšším provozním příjmu (který by se měl po slabém údaji za rok 2009 zlepšit), programu snižování nákladů, podle něhož by se měly náklady snižovat rychlostí 1,1 miliardy EUR před zdaněním ročně, a normalizaci rezerv na úvěrové ztráty po dosažení nejvyšší hodnoty v roce 2009. V roce 2013 se poměr mezi náklady a příjmy skupiny ABN AMRO odhaduje na [...] %.
- (84) Základní scénář

Tabulka č. 3

	2009 (skutečnost)	2010 (O ⁽¹⁾)	2011 (O)	2012 (O)	2012 z činností (O)	2013 (O)
Provozní příjem	7 039	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Čisté úrokové výnosy	4 528	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Čisté příjmy z poplatků a provizí	1 933	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Ostatní příjmy	849	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Provozní výdaje	– 5 568	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Provozní výdaje – beze změn	– 5 258	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Provozní výdaje – přechod	– 310	(...)	(...)	(...)		
Provozní výsledek	1 471	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Znehodnocení úvěrů	– 1 585	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Zisk před zdaněním	– 114	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Daně a menšinové podíly	45	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)

⁽³⁶⁾ Návratnost vlastního kapitálu se rozumí výše dosaženého čistého příjmu jako procento vlastního kapitálu akcionářů.

	2009 (skutečnost)	2010 (O ⁽¹⁾)	2011 (O)	2012 (O)	2012 z činností (O)	2013 (O)
Čistý zisk	- 68	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Základní čistý zisk (bez nákladů na přechod)	163	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)

⁽¹⁾ „O“ je zkratka pro „odhad“.

Pesimistický scénář

- (85) V pesimistickém scénáři uvedeném v plánu restrukturalizace z listopadu 2010 vycházel nizozemský stát z opatrnějších předpokladů než v základním scénáři. Použil úrokovou rozpětí, která byla o 7,5 % nižší než v základním scénáři, obezřetnější odhady provizí a poplatků (růst o 4 % ročně na rozdíl od 7 % v základním scénáři), nižší synergie (dopad na zisk v roce 2013 ve výši -[...] milionů EUR) a o 15 % nižší míru snižování rezerv na úvěrové ztráty (dopad na zisk v roce 2013 ve výši -[...] milionů EUR).
- (86) Ačkoliv tyto opatrnější údaje vedly k nižším výsledkům, skupina ABN AMRO by byla přesto schopna docílit zisku. Pesimistický scénář předpokládá základní čistý zisk v roce 2012 ve výši [...] milionů EUR a v roce 2013 [...] milionů EUR (v porovnání s [...] miliony EUR resp. [...] miliony EUR v základním scénáři).

Odchod

- (87) V plánu restrukturalizace z prosince 2009 se nizozemský stát zabýval rovněž strategií odchodu a zdůraznil, že nemá v úmyslu zůstat dlouhodobým investorem skupiny ABN AMRO.
- (88) V dopise ze dne 20. srpna 2010 poskytl nizozemský stát Komisi podrobnější údaje o své strategii odchodu. Nizozemský stát objasnil, že zvažuje převedení ve formě prvotní veřejné nabídky⁽³⁷⁾, nechává však otevřené i jiné možnosti, jako je soukromý prodej investorovi nebo účastníkovi trhu. V dopise ze dne 20. srpna 2010 nizozemský stát uvedl, že první podíl ve výši mezi [0 – 50] a [10 – 60] % by mohl být k dispozici pro prvotní veřejnou nabídku nejdříve v [...], načež by v roce 2015 následovala druhá nabídka na podíl ve výši mezi [0–50] a [10–60] %. Nizozemský stát chce získat zpět svou původní investici navýšenou o náklady na financování ve výši [2 – 5] %. Nizozemský stát má v úmyslu snížit svůj podíl ve skupině ABN AMRO na nejvýše [25 – 65] %, pokud možno do konce roku [2014 – 2018]. Nizozemský stát je zcela odhodlán k úplnému odchodu. Konečné rozhodnutí o prvotní veřejné nabídce je na nizozemském ministrovi financí

a bude záviset na situaci na trhu, „připravenosti“ skupiny ABN AMRO na prvotní veřejnou nabídku a očekávaných výnosech. Nizozemská vláda zveřejnila svou strategii odchodu dne 24. ledna 2011⁽³⁸⁾.

Kapitálová přiměřenost

- (89) Plán restrukturalizace z prosince 2009 (a rovněž aktualizovaný plán restrukturalizace z listopadu 2010) prokazuje, že po provedení všech opatření státní podpory bude skupina ABN AMRO dostatečně vybavena kapitálem. Během období restrukturalizace by měl být podíl kapitálu Tier 1 mezi rokem 2009 a 2012 výrazně nad [...] % a v roce 2013 se dále zvýšit na [...] %.

Odprodeje

- (90) V plánu restrukturalizace z prosince 2009 nizozemský stát objasnil, že skupina ABN AMRO již odprodala řadu podniků. Kromě prodeje New HBU a IFN v rámci nápravného opatření v souvislosti se spojením odprodaly společnosti ABN AMRO N a FBN rovněž divize Intertrust a PFS.
- (91) V porovnání se skupinou ABN AMRO připadá na divize Intertrust a PFS společně [0 – 5] % odhadovaného celkového provozního příjmu, [0 – 5] % nákladů a [0 – 5] % rizikově vážených aktiv.
- (92) Během procesu restrukturalizace uskutečnila společnost FBN rovněž akvizici s cílem odstranit nesoulad vyplývající z rozdělení společnosti Fortis SA/NV. Společnost FBN byla právoplatným vlastníkem OJ Zprostředkovatelství, clearingové fondy a úschova a všech kanceláří souvisejících s tímto podnikáním vyjma kanceláře v Chicagu, která zůstala součástí společnosti Fortis Bank SA/NV. K odstranění nesouladu vyplývajícího z rozdělení získala společnost FBN dne 31. července 2009 od společnosti Fortis Bank SA/NV pobočku Fortis Clearing Americas v Chicagu za cenu ve výši přibližně [...] milionů USD.

2.4 Popis opatření

- (93) K určení jednotlivých opatření státní podpory použije Komise v tomto rozhodnutí stejná písmena jako v rozhodnutí ze dne 5. února 2010.

⁽³⁷⁾ Neboli první prodej společnosti na kapitálovém trhu. Po prvotní veřejné nabídce budou akcie společnosti kótovány na burze cenných papírů.

⁽³⁸⁾ <http://www.rijksoverheid.nl/nieuws/2011/01/24/exitbeleid-financiele-deelnemingen.html>

2.4.1. Opatření, na něž se vztahovalo rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009

- (94) Dne 3. října 2008 získal nizozemský stát od společnosti Fortis SA/NV společnost FBN (včetně ABN AMRO N) za částku ve výši 12,8 miliardy EUR (dále jen „opatření X“). S ohledem na toto opatření Komise nezhájila řízení, jelikož toto opatření samo o sobě neposkytlo společnosti FBN státní podporu, ačkoli bylo součástí transakce poskytující státní podporu společnosti FBN (viz 32. bod odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009).
- (95) V době, kdy nizozemský stát získal společnost FBN, byla tato společnost velmi závislá na společnosti Fortis Bank SA/NV, pokud jde o financování. Za účelem zajištění úplného oddělení společnosti FBN od společnosti Fortis Bank SA/NV bylo nutné, aby nizozemský stát ukončil finanční vztah mezi společnostmi FBN a Fortis Bank SA/NV. V zájmu přerušování stávajících vazeb poskytl nizozemský stát společnosti FBN dne 3. října 2008 krátkodobou likvidní facilitu ve výši 45 miliard EUR (dále jen „opatření Y1“). Tato likvidní facilitu umožnila společnosti FBN splatit společnosti Fortis Bank SA/NV krátkodobé úvěry ve výši 34 miliard EUR. Nizozemský stát v rámci tzv. „novace“ rovněž nahradil společnost Fortis Bank SA/NV jakožto poskytovatele dlouhodobých úvěrů společnosti FBN s nominální částkou ve výši 16,1 miliardy EUR (dále jen „opatření Y2“) ⁽³⁹⁾.
- (96) Krátkodobá likvidní facilitu, na niž se vztahovalo opatření Y1, existovala do konce června 2009. V době trvání tohoto opatření se protiplnění několikrát změnilo. V období mezi 6. říjnem 2008 a 23. říjnem 2008 poskytl nizozemský stát společnosti FBN krátkodobé financování se sazbou EONIA ⁽⁴⁰⁾ (u výpůjček denních peněz s částkou nejvýše 5 miliard EUR) nebo EURIBOR ⁽⁴¹⁾ (u dlouhodobější likvidity s částkou nejvýše 40 miliard EUR) bez jakéhokoli dalšího rozpětí. Po dni 23. října 2008 existovalo krátké období (do 5. listopadu 2008), během něhož nizozemský stát uplatňoval sazbu EONIA + 50 bazických bodů a EURIBOR + 50 bazických bodů. Během tohoto druhého období se toto ujednání nadále týkalo částek v maximální výši 5 miliard EUR v případě denní likvidity a 40 miliard EUR u dlouhodobější likvidity. V období od 5. listopadu 2008 do 1. března 2009 změnil nizozemský stát protiplnění na sazbu EONIA + 25 bazických bodů u výpůjček denních peněz a EURIBOR + 25 bazických bodů u úvěrů se splatností ⁽⁴²⁾ do 3 měsíců a EURIBOR + 50 bazických bodů u úvěrů se splatností delší než 3 měsíce ⁽⁴³⁾. Po dni

⁽³⁹⁾ Kromě jména věřitele zůstaly všechny smluvní podmínky stávajících úvěrových smluv nezměněny.

⁽⁴⁰⁾ Eonia® (Euro OverNight Index Average) je skutečná sazba u výpůjček denních peněz vypočítaná jako vážený průměr všech nezajištěných výpůjček denních peněz na mezibankovním trhu iniciovaných v eurozóně tzv. panelovými bankami.

⁽⁴¹⁾ Euribor® (Euro Interbank Offered Rate) je sazba, za kterou jsou mezibankovní termínové vklady v eurech nabízeny jednou přední bankou jiné bance v rámci evropské měnové unie.

⁽⁴²⁾ Datum, k němuž je dluh splatný.

⁽⁴³⁾ Počátkem listopadu 2009 činila likvidní facilitu dosud 45 milionů EUR (výpůjčky denních peněz ve výši 5 miliard EUR a dlouhodobější facilitu ve výši 40 miliard EUR). Ode dne 14. listopadu 2008 se však facilitu snížila na 39 miliard EUR (výpůjčky denních peněz ve výši 5 miliard EUR, dlouhodobější facilitu pouze ve výši 34 miliard EUR).

1. března 2009 vyvinul nizozemský stát dvoustupňový systém vybízející společnost FBN k snižování závislosti na státu. První tranše finančních prostředků (bez ohledu na splatnost) byla poskytnuta se sazbou EURIBOR + 25 bazických bodů, jakmile však byla tato prahová hodnota překročena, mohla společnost FBN získat další likviditu pouze se sazbou EURIBOR + 50 bazických bodů ⁽⁴⁴⁾. Výše celkové likvidní facility a výše první prahové hodnoty se postupně snižovaly. Dne 9. července 2009 nizozemský stát Komisi informoval, že společnost FBN splatila státu veškeré krátkodobé úvěry.

- (97) Dlouhodobé úvěry, které byly postoupeny nizozemskému státu (opatření Y2), činily 16,1 miliardy EUR, včetně kapitálu Tier 2 ve výši 8,15 miliardy EUR (z toho 3 miliardy EUR nad rámec Tier 2) a prioritních půjček ve výši 7,95 miliardy EUR.
- (98) Dne 24. prosince 2008 získal nizozemský stát od společnosti FBN společnost ABN AMRO N za částku ve výši 6,5 miliard EUR (dále jen „opatření Z“). Nizozemský stát nezaplátil hotově, nýbrž zrušením dlouhodobých pohledávek ve výši 6,5 miliard EUR, které získal v rámci integrovaných transakcí ze dne 3. října 2008 jako součást opatření Y2. Jinými slovy, nizozemský stát upustil od vymáhání pohledávek vůči společnosti FBN ve výši 6,5 miliardy EUR, aby tímto způsobem zaplatil za společnost ABN AMRO N ⁽⁴⁵⁾.

2.4.2. Opatření, na něž se vztahovalo rozhodnutí ze dne 5. února 2010

- (99) Některá opatření, na něž se vztahovalo rozhodnutí ze dne 5. února 2010 ⁽⁴⁶⁾, byla Komisi oznámena v červenci 2009 a zbytek v lednu 2010. V červenci 2009 oznámil nizozemský stát nástroj k snížení kapitálových požadavků (dále jen „opatření A“ s účinkem v podobě snížení kapitálových požadavků o 1,7 miliardy EUR), povinně převoditelný cenný papír v hodnotě 500 milionů EUR (dále jen „opatření B1“) a druhou tranši povinně převoditelných cenných papírů v hodnotě 300 milionů EUR („opatření B2“).
- (100) V lednu 2010 oznámil nizozemský stát další kapitálová opatření v hodnotě 4,39 miliardy EUR. Nizozemský stát upsal další povinně převoditelné cenné papíry v hodnotě 2,28 miliardy EUR k pokrytí dodatečných nákladů na rozdělení (780 milionů EUR, dále jen „opatření B3“), nedostatku kapitálu v důsledku prodeje New HBU (300 milionů EUR, dále jen „opatření B4“) a nákladů na integraci (1,2 miliardy EUR, dále jen „opatření B5“). S cílem zajistit ve společnosti FBN soulad kapitálu Tier 1 s

⁽⁴⁴⁾ Například v březnu 2009 činila maximální likvidní facilitu 34 miliard EUR, přičemž prvních 24 miliard EUR bylo poskytnuto se sazbou EURIBOR + 25 bazických bodů a zbývajících 10 miliard EUR se sazbou EURIBOR + 50 bazických bodů.

⁽⁴⁵⁾ Tato částka zahrnovala půjčky Tier 2 ve výši 4,9 miliardy EUR (z toho 3 miliardy EUR nad rámec Tier 2) a prioritní půjčky ve výši 1,6 miliardy EUR.

⁽⁴⁶⁾ Úř. věst. C 95, 15.4.2010, s. 10.

požadavky stanovenými v právních předpisech přeměnil nizozemský stát kapitál Tier 2 společnosti FBN ve výši 1,35 miliardy EUR, který již vlastnil, na kapitál Tier 1 (dále jen „opatření C“). Nizozemský stát vyplatil rovněž ostatním členům konsorcia v hotovosti částku ve výši 740 milionů EUR (dále jen „opatření D“), jak se předpokládalo v dohodě akcionářů konsorcia, k vypořádání závazků, které se objevily teprve v průběhu rozdělování. Nizozemský stát poskytl rovněž záruku za křížové závazky vyplývající z prodeje New HBU (dále jen „opatření E“).

Nástroj k snížení kapitálových požadavků (opatření A, kapitál odpovídající částce ve výši 1,7 miliardy EUR)

- (101) Nizozemský stát prostřednictvím swapu úvěrového selhání prodal zajištění úvěrových rizik nizozemského hypotečního portfolia společnosti ABN AMRO N představující přibližně [30 – 80] % celkového hypotečního portfolia společnosti ABN AMRO N. Toto opatření vedlo k snížení rizikově vážených aktiv společnosti ABN AMRO N.
- (102) Jako protiplnění za zajištění úvěrových rizik obdržel nizozemský stát roční poplatek ve výši 51,5 bazického bodu (vypočteno jako procento hodnoty portfolia na začátku každého referenčního období).
- (103) Poplatek byl vypočítán pomocí ekvivalenční metody. Nizozemský stát určil, kolik kapitálu by mohla společnost ABN AMRO N uvolnit v důsledku nástroje k snížení kapitálových požadavků (konkrétně 1,7 miliardy EUR na základě požadavků rámce Basilej I, které platily v době provedení nástroje k snížení kapitálových požadavků), a poté byla vypočtena návratnost tohoto uvolněného kapitálu ve výši 10 % (tj. 10 % z částky 1,7 miliardy EUR), což odpovídalo 51,5 bazického bodu z počáteční hodnoty portfolia ve výši 34,5 miliardy EUR.
- (104) Společnost ABN AMRO N udržovala každoročně tranši první ztráty ve výši 20 bazických bodů (vypočteno jako procento počáteční hodnoty portfolia).
- (105) Společnosti ABN AMRO N zůstal vertikální podíl ve výši 5 % zbývajících rizik.
- (106) Cena nástroje týkajícího se zajištění úvěrových rizik by se neupravila ani tehdy, až společnost ABN AMRO N plně přijme kapitálové požadavky rámce Basilej II, třebaže účinek nástroje k snížení kapitálových požadavků by pak byl podstatně nižší.
- (107) Smlouva o swapu úvěrového selhání měla v zásadě sedmiletou dobu platnosti, společnost ABN AMRO N však měla možnost smlouvu vypovědět, což jí umožňovalo smlouvu ukončit k několika předem stanoveným referenčním datům (například říjen 2010, leden 2011 a leden 2012) ⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴⁷⁾ Více informací o tomto opatření je uvedeno v oddíle 2.2.1 rozhodnutí ze dne 5. února 2010, Úř. věst. C 95, 15.4.2010, s. 10.

(108) Podle dohody akcionářů konsorcia měli tři partneři konsorcia zajistit, aby společnost ABN AMRO Z měla i nadále dostatek kapitálu. V této souvislosti měl nizozemský stát přispět částkou ve výši 2,2 miliard EUR k pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z. Cílem nástroje k snížení kapitálových požadavků bylo umožnit společnosti ABN AMRO N, aby se podílela na tomto příspěvku ve výši 2,2 miliardy EUR určeném pro společnost ABN AMRO Z.

(109) Nizozemský stát upřednostnil neobvyklé řešení v podobě nástroje k snížení kapitálových požadavků oproti tradičnímu navýšení kapitálu, jelikož před rozdělením nemohl ve společnosti ABN AMRO Bank odlišit účelově vázané kapitálové příspěvky (*ring-fencing*). Jinými slovy, jelikož společnost ABN AMRO N nebyla samostatným právním subjektem, mohli by vklad kapitálu do společnosti ABN AMRO Bank využít rovněž další dva členové konsorcia. Toto jednání by mohlo mít vážné důsledky zejména v případě více zátěžových scénářů.

(110) Když došlo k rozdělení, stala se společnost ABN AMRO N samostatným právním subjektem (nová ABN AMRO Bank). Nizozemský stát nesl podle dohody akcionářů konsorcia i nadále odpovědnost za pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z ve výši 2,2 miliardy EUR. Nizozemský stát se rozhodl, že by společnost ABN AMRO N měla využít hotovost z nástrojů v podobě povinně převoditelných cenných papírů (opatření B3, nakolik souviselo s obezřetnostním rozpětím ve výši 500 milionů EUR, a částka ve výši 1,2 miliardy EUR z opatření B5) s cílem vložit do společnosti ABN AMRO Z částku ve výši 1,7 miliardy EUR, a současně v nové ABN AMRO Bank zachovat nástroj k snížení kapitálových požadavků k pokrytí obezřetnostního rozpětí ve výši 500 milionů EUR a nákladů na integraci ve výši 1,2 miliardy EUR.

(111) Dne 15. října 2010 ABN AMRO Bank a nizozemský stát oznámily, že nástroj k snížení kapitálových požadavků bude ke dni 30. října 2010 ukončen. Jelikož společnost ABN AMRO Bank již mezitím zavedla požadavky rámce Basilej II, byl nástroj k snížení kapitálových požadavků méně zajímavý a méně nutný ⁽⁴⁸⁾.

Povinně převoditelný cenný papír k částečnému pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z (opatření B1, 500 milionů EUR)

(112) Jelikož nástroj k snížení kapitálových požadavků nepostačoval k úplnému pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z ve výši 2,2 miliardy EUR, poskytl nizozemský stát společnosti ABN AMRO Bank další kapitál prostřednictvím povinně převoditelného cenného papíru.

(113) Tento povinně převoditelný cenný papír byl hodnocen jako hybridní kapitál Tier 1 s kupónem 10 % a v době oddělení společnosti ABN AMRO N od ABN AMRO Bank se automaticky přeměnil na akcie společnosti ABN AMRO II. Od tohoto okamžiku se považoval

⁽⁴⁸⁾ Jak bylo uvedeno rovněž dne 15. října 2010 v oficiálním dopise nizozemského ministra financí pro nizozemský parlament: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-31789-40.html>

za základní kapitál Tier 1. K přeměně došlo v nominální hodnotě ⁽⁴⁹⁾. Toto opatření společnosti ABN AMRO II (přejmenované na ABN AMRO Bank) umožnilo poskytnout společnosti ABN AMRO Z částku ve výši 500 milionů EUR.

Povinně převoditelné cenné papíry k uhrazení nákladů na rozdělení (opatření B2 a B3, celkem 1,08 miliardy EUR)

(114) K uhrazení nákladů souvisejících s oddělením společnosti ABN AMRO N od ABN AMRO Bank upsal nizozemský stát další povinně převoditelné cenné papíry. První tranše ve výši přibližně 300 milionů EUR (opatření B2) byla oznámena v červenci 2009 a zbytek (konkrétně 780 milionů EUR) byl oznámen v lednu 2010 (opatření B3).

(115) Celková částka ve výši 1,08 miliardy EUR (tj. opatření B2 a B3 společně) byla zapotřebí k uhrazení těchto nákladů:

— náležitě vymezené náklady na rozdělení ve výši 480 milionů EUR;

— náklady na vytvoření oddělení peněžního trhu ve výši 90 milionů EUR a

— částka ve výši 500 milionů EUR k zajištění obezřetnostního rozpětí.

(116) Nizozemský stát poskytl další rozpis nákladů na rozdělení ve výši 480 milionů EUR. Tyto náklady souvisely s křížovými závazky ([0 – 200] milionů EUR), přidělením rizik ([0 – 200] milionů EUR), odkupem směnec souvisejících se sekuritizací ([0 – 200] milionů EUR), převodem tržních rizik zákazníků společnosti ABN AMRO N spojených s obchodováním ze společnosti ABN AMRO R ([0 – 200] milionů EUR), ukončením nástroje k snížení kapitálových požadavků ([0 – 200] milionů EUR) a ostatními náklady spojenými s rozdělením a likvidací ([0 – 300] milionů EUR).

(117) Po oddělení od mateřské společnosti ABN AMRO Bank potřebovala společnost ABN AMRO II zřídit vlastní oddělení peněžního trhu, což stálo 90 milionů EUR.

(118) Nizozemský stát mimoto vložil další kapitál ve výši 500 milionů EUR s cílem zajistit, aby společnost ABN AMRO N mohla působit v určitém rozpětí nad minimálními kapitálovými požadavky.

⁽⁴⁹⁾ Smluvní podmínky povinně převoditelných cenných papírů zněly, že pokud by se před rozdělením objevily problémy s kapitálem, přeměnily by se povinně převoditelné cenné papíry na nekumulativní pozměněné cenné papíry, přičemž jediným rozdílem oproti původním cenným papírům je to, že výplaty kupónů již nebudou kumulativní. Podle IFRS by se nekumulativní pozměněné cenné papíry považovaly za vlastní kapitál.

Povinně převoditelný cenný papír k pokrytí nedostatku kapitálu v důsledku prodeje New HBU (opatření B4, 300 milionů EUR)

(119) Společnosti FBN a ABN AMRO N se mohly spojit teprve po odstranění problémů vyplývajících ze spojení, jež byly uvedeny v rozhodnutí o spojení. Nizozemský stát proto rozhodl o prodeji New HBU a IFN společnosti Deutsche Bank. Tato transakce však vedla k dodatečné potřebě kapitálu ve výši 470 milionů EUR, kterou nemohla v plné výši pokrýt společnost ABN AMRO N sama. Nizozemský stát se rozhodl pomoci a vložil částku ve výši 300 milionů EUR v podobě povinně převoditelného cenného papíru ⁽⁵⁰⁾.

Povinně převoditelný cenný papír k uhrazení nákladů na integraci (opatření B5, 1,2 miliardy EUR)

(120) Aby bylo možno provést spojení, musely společnosti ABN AMRO N a FBN (a po spojení skupina ABN AMRO) uhradit počáteční náklady na integraci ve výši 1,2 miliardy EUR (po zdanění) související s náklady na propuštění zaměstnanců pro nadbytečnost, integraci platformem IKT a restrukturalizaci sítě poboček. Jelikož společnosti ABN AMRO N a FBN nebyly schopny financovat tyto náklady samy, rozhodl se nizozemský stát vložit kapitál v podobě povinně převoditelného cenného papíru ⁽⁵¹⁾.

Přeměna hybridního kapitálu Tier 2 společnosti FBN na základní kapitálovou složku Tier 1 (opatření C, 1,35 miliard EUR)

(121) Společnost FBN musela zvýšit svůj kapitál Tier 1 poté, co DNB ⁽⁵²⁾ oznámil nedostatek kapitálu Tier 1 ve výši přibližně 1,26 miliardy EUR. Po oddělení od své mateřské společnosti Fortis SA/NV musela společnost FBN vynaložit rovněž částku ve výši 90 milionů EUR na uhrazení nákladů souvisejících se zřízením oddělení finanční správy, modely založenými na požadavcích rámce Basilej, licencemi a poradenskými službami.

⁽⁵⁰⁾ Nizozemský stát ve svém sdělení pro parlament ze dne 19. listopadu 2009 (s. 10 <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2009/11/20/ec-remedy-en-herkapitalisatie-abn-amro-en-fortis-bank-nederland.html>) uvedl, že celkový negativní dopad na kapitál ve výši 470 milionů EUR byl výsledkem záporného rozdílu mezi cenou transakce a účetní hodnotou (tj. 180 milionů EUR) a nákladů na ochranu před úvěrovými riziky, která byla poskytnuta společnosti Deutsche Bank (tj. 740 milionů EUR), což bylo částečně vyrovnáno uvolněním kapitálu v souvislosti s převedenými rizikově váženými aktivy (tj. 450 milionů EUR). Nizozemský stát v tomto dokumentu objasnil, že se celkový dopad na kapitál bude postupně snižovat (především kvůli tomu, že úvěrové portfolio, jež je chráněno před úvěrovými riziky, začne postupně nabývat splatnosti). Dopad na kapitál po jednom roce bude činit pouze 180 milionů EUR (místo 470 milionů EUR v době transakce).

⁽⁵¹⁾ Když nizozemský stát poskytl po oddělení společnosti ABN AMRO II kapitál v podobě povinně převoditelných cenných papírů (opatření B1 až B5), přeměnil tyto cenné papíry ihned na akcie, což ve skutečnosti představovalo vklad kapitálu v hotovosti.

⁽⁵²⁾ V dopise ze dne 17. prosince 2009, který byl zaevidován dne 5. ledna 2010, DNB Komisi napsal, že dne 3. září 2009 informoval společnost FBN o výsledcích svého „kontrolního přezkumu a hodnocení za rok 2009“. DNB rozhodl [...], že společnost FBN vykázala ke dni 31. prosince 2008 nedostatek kapitálu Tier 1 ve výši 1,26 miliard EUR. DNB současně stanovil minimální podíl kapitálu Tier 1 společnosti FBN na [...] %.

- (122) Nizozemský stát poskytl tento dodatečný kapitál přeměnou dluhu Tier 2 s nominální hodnotou ve výši 1,35 miliardy EUR na kapitál Tier 1. Transakce proto nezahrnovala žádnou novou peněžní hotovost ⁽⁵³⁾.

Platební povinnosti vůči ostatním členům konsorcia (opatření D, 740 milionů EUR)

- (123) Když členové konsorcia v roce 2007 sjednávali akvizici společnosti ABN AMRO Holding, uvědomovali si, že v té době nejsou ještě známy všechny skutečnosti. Dohoda akcionářů konsorcia proto obsahovala řadu obecných zásad týkajících se splnění určitých platebních povinností, které vzniknou teprve během procesu rozdělování. Přesné částky vyplynuly z jednání, jichž se účastnil nizozemský stát (a před ním společnost Fortis SA/NV).
- (124) Celková částka ve výši 740 milionů EUR souvisí s:

(...)

Tento odliv hotovosti je částečně vyrovnán skutečností, že nizozemský stát obdržel od ostatních členů konsorcia [...] v souvislosti s uvízlými náklady.

- (125) Tyto platby pro ostatní členy konsorcia (konkrétně 740 milionů EUR) byly vyplaceny v hotovosti, částečně přímo ostatním členům konsorcia a částečně společnosti ABN AMRO Bank (nyní RBS NV).

Křížové závazky (opatření E, 950 milionů EUR)

- (126) I po odprodeji New HBU budou společnosti ABN AMRO Bank (nyní RBS NV) a ABN AMRO II (nebo její právní nástupci) nadále odpovědné vůči věřitelům New HBU, pokud New HBU nebude moci plnit své povinnosti vůči vlastním věřitelům. Obdobně bude New HBU čelit

křížovým závazkům vůči věřitelům společností ABN AMRO Bank a ABN AMRO II. Jelikož křížové závazky měly původ v prodeji New HBU vyplývajícím z rozhodnutí společnosti ABN AMRO II a jejích akcionářů, bylo rovněž jejich odpovědností nalézt řešení. Navrhované řešení znamenalo, že se nizozemský stát a Deutsche Bank (tj. kupec New HBU) dohodly na tom, že se New HBU a ABN AMRO II vzájemně odškodní za tyto křížové závazky tím, že si vzájemně poskytnou zajištění s cílem snížit kapitálové požadavky stanovené v právních předpisech na požadovaných 20 %. V důsledku této dohody musela společnost ABN AMRO II poskytnout zajištění New HBU ve výši 950 milionů EUR (postupně se snižující s tím, jak podkladové závazky nabudou splatnosti) za závazky New HBU vůči společností ABN AMRO II a ABN AMRO Bank (nyní RBS NV). Jelikož společnost ABN AMRO II neměla prostředky na poskytnutí potřebného zajištění za závazky vůči společnosti ABN AMRO Bank (nyní RBS NV), poskytl stát protizávazek odškodnění v podobě záruky za dluh společnosti ABN AMRO Bank (nyní RBS NV).

- (127) Nizozemský stát toto riziko ocenil tak, jako kdyby se jednalo o státní záruku za podřízený dluh společnosti ABN AMRO Bank (nyní RBS NV). Cena (založená na doporučení Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) o stanovení cen za rekapitalizaci ⁽⁵⁴⁾) byla stanovena ve výši 200 bazických bodů s připočtením průměrného rozpětí swapu úvěrového selhání ⁽⁵⁵⁾.

- (128) V tabulce č. 4 jsou shrnuta opatření, která jsou posouzena v tomto rozhodnutí. Sloupec „Důvod“ je stejný jako v tabulce č. 1 v 57. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 5. února 2010. Jak je uvedeno v 110. bodě odůvodnění, po oddělení společnosti ABN AMRO N od ABN AMRO Bank dne 6. února 2010 došlo ke změně opatření a jejich cílů. Opatření A bylo konkrétně od tohoto dne používáno k dosažení cílů opatření B3 (pokud jde o obezřetnostní rozpětí) a opatření B5 a naopak.

Tabulka č. 4

Opatření státní podpory	Popis	Výše (v miliardách EUR)	Důvod	Právní subjekt, jemuž je opatření určeno
Opatření, na něž se vztahovalo rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009				
Y1	Krátkodobé financování	45		FBN
Y2	Dlouhodobé financování	16,1		FBN (za účelem splátky pro společnost Fortis Bank SA/NV)

⁽⁵³⁾ Dne 3. října 2008 převzal nizozemský stát dlouhodobý dluh společnosti FBN ve výši 16,1 miliardy EUR (opatření Y2). Půjčky Tier 2 se snížily z počáteční hodnoty ve výši 8,15 miliardy EUR na 1,9 miliardy EUR (minus částka ve výši 4,9 miliardy EUR kvůli opatření Z a minus částka ve výši 1,35 miliardy EUR kvůli opatření C). Prioritní půjčky se snížily z částky ve výši 7,95 miliardy EUR na 5,95 miliardy EUR kvůli opatření Z (minus částka ve výši 1,6 miliardy EUR) a rovněž kvůli půjčkám ve výši 0,4 miliardy EUR, jež nabyly splatnosti (stav ke dni 4. května 2010).

⁽⁵⁴⁾ Cena založená na doporučení Evropské centrální banky o stanovení cen za rekapitalizaci, které je k dispozici na adrese: www.ecb.eu/pub/pdf/other/recommendations_on_pricing_for_recapitalisationsen.pdf

⁽⁵⁵⁾ Referenčním obdobím swapu úvěrového selhání je leden 2007 až srpen 2008.

Opatření státní podpory	Popis	Výše (v miliardách EUR)	Důvod	Právní subjekt, jemuž je opatření určeno
Z	Nabytí ABN AMRO N	6,5		FBN (kupní cena uhrazena tak, že bylo upuštěno od vymáhání pohledávky)

Kapitálová opatření, která byla oznámena v červenci 2009 a provedena v období červenec/srpen 2009

Opatření A	Nástroj k snížení kapitálových požadavků	Swap úvěrového selhání – zajištění úvěrových rizik portfolia ve výši 34,5 miliardy EUR (s účinkem v podobě snížení kapitálových požadavků o 1,7 miliardy EUR)	Pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z	ABN AMRO Bank (nyní RBS NV) a ke dni rozdělení převod na ABN AMRO II (nyní ABN AMRO Bank)
Opatření B1	Povinně převoditelný cenný papír	0,5		
Opatření B2	Povinně převoditelný cenný papír	0,3	První tranše nákladů na rozdělení	ABN AMRO Bank NV (nyní RBS NV) a ke dni rozdělení převod na ABN AMRO II (nyní ABN AMRO Bank)

Další kapitálová opatření, která byla oznámena v lednu 2010

Opatření B3	Povinně převoditelný cenný papír	0,78	Druhá tranše nákladů na rozdělení a obezřetnostní rozpětí ve výši 0,5 miliardy EUR	967 milionů EUR uhrazených společností ABN AMRO Bank (nyní RBS NV) a poté ke dni rozdělení převedených na ABN AMRO II (nyní ABN AMRO Bank), zbytek zaplacen přímo společností ABN AMRO II
Opatření B4	Povinně převoditelný cenný papír	0,3	Dopad prodeje New HBU na kapitál	
Opatření B5	Povinně převoditelný cenný papír	1,2	Náklady na integraci	
Opatření C	Přeměna kapitálu Tier 2 na vlastní kapitál	1,35	Nedostatek kapitálu Tier 1 na úrovni společnosti FBN	FBN
Opatření D	Platba v hotovosti partnerům v konsorciu	0,74	Platební povinnosti vyplývající z dohody akcionářů konsorcia	Ostatní partneři v konsorciu/ABN AMRO Bank (nyní RBS NV)
Opatření E	Záruka za závazky ve výši 950 milionů EUR	0,95	Křížové závazky vyplývající z prodeje New HBU	ABN AMRO II (nyní ABN AMRO Bank)

3. DŮVODY ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

3.1 Důvody zahájení řízení v rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009

(129) V rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 zahájila Komise řízení, jelikož měla důvod se domnívat, že opatření Y1, Y2 a Z⁽⁵⁶⁾ představovala státní podporu pro společnosti

FBN a ABN AMRO N. Komise měla za to, že tato opatření společností FBN a ABN AMRO N umožnila setrvat na trhu a pokračovat v činnosti. Měla důvod se domnívat, že tato opatření poskytla společností FBN a ABN AMRO N selektivní výhodu.

⁽⁵⁶⁾ S ohledem na opatření X Komise v 32. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 uvedla, že ačkoliv opatření X neposkytlo těmto bankám státní podporu jako takovou, bylo nicméně součástí souboru integrovaných transakcí, jež obsahovaly státní podporu pro tyto banky.

(130) V 29. a 30. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 Komise uvedla, že opatření X, Y1 a Y2 jsou součástí též kupní smlouvy, jejímž cílem bylo oddělit společnost FBN od zbytku společnosti Fortis SA/NV. Rozhodnutí ze dne 3. prosince 2008 již

obsahovalo závěr, že uzavřením této smlouvy dne 3. října 2008 nejednal nizozemský stát jako běžný investor v tržním hospodářství.

- (131) V 33. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 Komise uvedla, že opatření Y1 je pro společnost FBN zjevně výhodné, poněvadž ta obdržela částku financování, jež by nemohla získat na trzích, jelikož na trzích panoval v té době naprostý chaos. Vzhledem k této mimořádné situaci na trhu měla Komise rovněž pochybnosti, zda by úrokové sazby, které požadoval nizozemský stát, byly přijatelné pro soukromého investora. Komise rovněž uvedla, že výhodu pro společnost FBN představovala i solidnost nového poskytovatele finančních prostředků. Společnost FBN již nebyla závislá na společnosti v problémech s omezenou likviditou, jako byla společnost Fortis SA/NV, nýbrž obdržela financování od nizozemského státu.
- (132) Komise měla pochybnosti, zda je opatření Y1 slučitelné se sdělením Komise – Použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí (dále jen „sdělení o bankovníctví“)⁽⁵⁷⁾, jelikož nebylo přiměřené ani omezené na nezbytné minimum. V 52. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 byly uvedeny zejména obavy ohledně slučitelnosti těchto prvků: 1. protiplnění, které poskytla společnost FBN, 2. maximální doba, během níž mohla společnost FBN využívat financování, 3. maximální doba splatnosti dotyčných nástrojů a 4. objem likvidní facility.
- (133) Komise rovněž uvedla, že by opatření Y2 mohlo obsahovat prvky státní podpory, pokud by se společnost Fortis Bank SA/NV v době akvizice nacházela v situaci, kdy se požadovalo okamžité splacení dlouhodobých půjček, dojde-li ke změně vlastnictví společnosti FBN. Pokud by skutečně existovalo ustanovení o splacení v případě změny vlastnictví, umožnilo by opatření Y2 společnosti FBN využívat dlouhodobé půjčky s úrokovými sazbami, které platily v době před vypuknutím krize. Opatření Y2 znamenalo, že společnost FBN nemusela hledat alternativní financování za podmínek, které na trhu převládaly v té době. Jelikož společnost Fortis Bank SA/NV byla oprávněna požádat o splacení, rozhodl se nizozemský stát poskytnout dlouhodobé půjčky, aby nevznikly problémy s krátkodobými půjčkami. V rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 proto Komise vyslovila obavy, že opatření Y2 obsahovalo státní podporu po delší období, než bylo nezbytně nutné. Aby mohla Komise posoudit důsledky opatření Y2 z hlediska státní podpory, požádala nizozemský stát, aby jí poskytl více informací o podmínkách předčasného splacení, které byly obsaženy v dlouhodobých úvěrových smlouvách.
- (134) V 54. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 uvedla Komise rovněž pochybnosti, zda nizo-

zemský stát přijal v souladu s bodem 27 oznámení o bankovníctví dostatečná opatření, aby omezil neoprávněné narušení hospodářské soutěže.

- (135) Komise se rovněž obávala, že společnost ABN AMRO N měla (případně nepřímo) prospěch z opatření týkajících se likvidity, která byla provedena ve prospěch společnosti FBN. Požádala proto nizozemský stát, aby jí poskytl více informací o finanční situaci společnosti ABN AMRO N a její strategii financování.
- (136) Co se týká opatření Z, Komise měla pochybnosti, zda nizozemský stát zaplatil společnosti FBN za nabytí společnosti ABN AMRO N tržní cenu. Komise podotkla, že nizozemský stát zaplatil více, než bylo uvedeno ve zprávě o ocenění „na základě stávajících tržních podmínek“ ze dne 3. října 2008, kterou vyhotovil odborník nizozemského státu pro oblast oceňování [...] a která byla zmíněna v 2. bodě odůvodnění. Komise mimoto poznamenala, že nizozemský stát nepoužil opravný koeficient s cílem zohlednit pokles na trhu cenných papírů, k němuž došlo mezi říjnem a prosincem 2008 a který byl obzvláště výrazný u cenných papírů bank. Pokud nizozemský stát zaplatil při koupi společnosti ABN AMRO N vyšší cenu, než byla tržní cena, rovnalo se opatření Z státní podpoře, která pomohla rekapitalizovat společnost FBN.
- (137) Komise v rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 rovněž uvedla, že nizozemský stát dosud nepředložil hodnocení společnosti FBN a ABN AMRO N ze strany DNB. Nizozemský stát neposkytl rovněž plán obnovení životaschopnosti ani plán restrukturalizace s podrobnými finančními výhledy. Jelikož nebyl k dispozici plán obnovení životaschopnosti ani plán restrukturalizace, nemohla Komise určit, zda měly společnosti ABN AMRO N a FBN v důsledku opatření X, Y1, Y2 a Z dostatek kapitálu a byly schopny dosáhnout přijatelné úrovně ziskovosti.

3.2 Důvody rozšíření řízení v rozhodnutí ze dne 5. února 2010

Existence státní podpory v souladu s čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (138) Když nizozemský stát oznámil dne 17. července 2009 a 15. ledna 2010 další opatření ve prospěch společností FBN a ABN AMRO N jako opatření, která nepředstavují státní podporu, měla Komise obavy, zda některá z těchto dodatečných opatření nepředstavují další státní podporu pro společnosti FBN a ABN AMRO N.
- (139) V rozhodnutí ze dne 5. února 2010 Komise uvedla, že podle dohody akcionářů konsorcium měl nizozemský stát řadu povinností, jež nebyly povinnostmi společností ABN AMRO N. Opatření, která nizozemský stát přijal, aby dodržel své závazky podle dohody akcionářů

⁽⁵⁷⁾ Úř. věst. C 270, 25.10.2008, s. 8.

konsercia (zejména povinnost hradit náklady společnosti ABN AMRO Z a povinnost oddělit společnost ABN AMRO N od ABN AMRO Bank), nevypadala na první pohled jako státní podpora pro společnost ABN AMRO N.

(140) Komise uvedla, že se zdá, že opatření A a B1 byla určena v první řadě na pokrytí nedostatku kapitálu společnosti ABN AMRO Z, současně však Komisi nebylo jasné, zda neexistovala rovněž nepřímá výhoda pro hospodářské činnosti společnosti ABN AMRO N. V tomto ohledu chtěla Komise vědět, zda byly společnosti ABN AMRO N a ABN AMRO Z (bez postavení samostatného právního subjektu) dostatečně vzájemně odlišeny. Komise chtěla obdržet rovněž více informací o důvodech nedostatečného kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z a například o převodu akcií společnosti Unicredito ze společnosti ABN AMRO Z na ABN AMRO N. Komise měla rovněž otázky týkající se odměny, kterou společnost ABN AMRO N platila společnosti ABN AMRO Z za plnění funkcí ústředí. Komise měla podezření, že přinejmenším částečně byla nedostatečná kapitalizace společnosti ABN AMRO Z spojena se skutečností, že společnost ABN AMRO N neplatila za služby ústředí poskytované společností ABN AMRO Z tržní cenu.

(141) Ačkoliv oddělení společnosti ABN AMRO N od ABN AMRO Bank je podle dohody akcionářů konsorcia povinností nizozemského státu, nemohla Komise vyloučit, že by státní rekapitalizace financující náklady na rozdělení mohla být státní podporou. Komise rovněž podotkla, že ne všechny náklady zařazené jako náklady na rozdělení byly v přísném slova smyslu spojeny s povinnostmi týkajícími se rozdělení, které byly popsány v dohodě akcionářů konsorcia. Komise podotkla, že kategorie „náklady na rozdělení“ zahrnovala částku ve výši 500 milionů EUR, která byla zapotřebí k tomu, aby bylo ve skupině ABN AMRO zajištěno obezřetnostní rozpětí nad minimálními obezřetnostními kapitálovými požadavky.

(142) Komise podotkla, že nizozemský stát pomohl společností FBN a ABN AMRO N uhradit náklady související se spojením. K odstranění problémů, jež vznikly v důsledku spojení, se společnost ABN AMRO N rozhodla prodat IFN a New HBU, což vedlo k novému nedostatku kapitálu. Komise uvedla, že společnosti FBN a ABN AMRO N mohly využívat výhody plynoucí ze spojení (například synergie vzniklé spojením, výhody vyplývající ze skutečnosti, že byly po spojení společností s vyššími podíly na nizozemském trhu, ...), zatímco nizozemský stát financoval počáteční náklady. Komise v této souvislosti uvedla, že nizozemský stát neměl žádnou právní povinnost uhradit tyto náklady, jelikož ty vyplývaly z rozhodnutí nizozemského státu

ze dne 21. listopadu 2008 o spojení společností FBN a ABN AMRO N, a nikoli z dohody akcionářů konsorcia.

(143) Komise vzala na vědomí skutečnost, že spojení a zvláštní podmínky spojené s rozdělením vedly ke křížovým závazkům (opatření E). Podle nizozemského práva obchodních společností byly společnosti ABN AMRO Bank (nyní RBS NV) a ABN AMRO II i nadále odpovědné vůči věřitelům New HBU, pokud by New HBU (nebo její nový vlastník Deutsche Bank) neplnila své platební povinnosti. New HBU měla obdobné povinnosti vůči věřitelům společností ABN AMRO Bank (nyní RBS NV) a ABN AMRO II. Komise nemohla vyloučit, že řešení týkající se odškodnění, které znamenalo, že nizozemský stát poskytl věřitelům společnosti ABN Amro Bank (nyní RBS NV) záruku s premií ve výši 200 bazických bodů s připočtením průměrného rozpětí u swapu úvěrového selhání, představovalo státní podporu.

Slučitelnost se sdělením o znehodnocených aktivech

(144) Komise měla rovněž obavy ohledně podoby nástroje k snížení kapitálových požadavků (opatření A). Komise uznala, že se opatření A zásadně liší od ostatních opatření týkajících se znehodnocených aktiv, jelikož nebylo zavedeno s cílem chránit společnost ABN AMRO N před dalšími pokusy tzv. toxických aktiv s vysoce nejistým oceněním. Komise se však domnívala, že aby bylo opatření A slučitelné s vnitřním trhem, mělo by splňovat obecné zásady sdělení Komise o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství⁽⁵⁸⁾ (dále jen „sdělení o znehodnocených aktivech“). Konkrétně by měly existovat dostatečné důkazy o náležitém ocenění, což znamená, že by banka neměla převést očekávané ztráty na stát. V této souvislosti chtěla Komise zjistit, jaký dopad měla řada zvláštních smluvních ujednání (např. mechanismus zpětného získání a vertikální podíl na rizicích) na skutečný peněžní tok a cenu. Komise měla rovněž pochybnosti, zda existovaly dostatečné pobídky, které by zajistily, aby společnost ABN AMRO N nástroj ukončila, jakmile již nebude nezbytně nutný.

Slučitelnost se sdělením o restrukturalizaci

(145) Komise měla pochybnosti, zda plán restrukturalizace z prosince 2009 splňuje kritéria stanovená ve sdělení Komise o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu⁽⁵⁹⁾ (dále jen „sdělení o restrukturalizaci“), pokud jde o životaschopnost, sdílení zátěže a neoprávněné narušení hospodářské soutěže.

⁽⁵⁸⁾ Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁹⁾ Úř. věst. C 195, 19.8.2009, s. 9.

Obnovení dlouhodobé životaschopnosti

(146) Komise uznala, že se na první pohled zdálo, že skupina ABN AMRO dosáhla dostatečných příjmů k pokrytí všech svých provozních nákladů (včetně znehodnocení) a docílila přijatelné návratnosti vlastního kapitálu. Komise však rovněž podotkla, že návratnost vlastního kapitálu závisela u skupiny ABN AMRO do značné míry na splnění řady klíčových předpokladů. Za prvé, pokud se skupina ABN AMRO chce stát nákladově efektivní s přijatelným poměrem nákladů a příjmů, je zásadní, aby dosáhla plánovaných synergií (konkrétně 1,1 miliardy EUR před zdaněním v porovnání s čistým ziskem v roce 2013 ve výši [...] miliard EUR). Jak je uvedeno v 118. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 5. února 2010, mělo pro životaschopnost skupiny ABN AMRO za druhé zásadní význam rovněž to, zda bude schopna zvýšit své čisté úrokové rozpětí z nízkých úrovní, které u společností FBN a ABN AMRO N existovaly v druhém pololetí roku 2008 a prvním pololetí roku 2009. Ve svém rozhodnutí ze dne 5. února 2010 Komise uvedla, že potřebuje o těchto záležitostech více informací, aby mohla posoudit, zda byla skutečně obnovena dlouhodobá životaschopnost.

(147) Komise rovněž podotkla, že plán restrukturalizace z prosince 2009 neobsahoval finanční výhledy pro pesimistický scénář, jak se požaduje v bodě 13 sdělení o restrukturalizaci. Komise si proto vyžádala takovéto pesimistické finanční výhledy, aby mohla ověřit, jak bude skupina ABN AMRO fungovat v složitějších tržních podmínkách.

(148) Komise rovněž uvedla, že plán restrukturalizace z prosince 2009 obsahoval málo informací o menších dílčích divizích, takže Komise nemohla posoudit, zda jsou otázky životaschopnosti dostatečně vyřešeny i na této úrovni. Komise měla konkrétně pochybnosti, zda je dostatečně zaručena životaschopnost divize PFS ve společnosti FBN, která v roce 2008 vykazala v souvislosti s Madoffovým podvodem významné ztráty.

Podpora omezená na nezbytné minimum/vlastní příspěvek

(149) Komise měla pochybnosti, zda byla státní podpora omezena na minimum nezbytné k obnovení životaschopnosti skupiny ABN AMRO. V této souvislosti podotkla, že skupina ABN AMRO uvedla, že chce provést malé dodatečné akvizice, které považovala za nezbytné k opětovnému získání kompetencí s ohledem na některé produkty, o něž přišla při oddělení od společností Fortis SA/NV a ABN AMRO Holding. V rozhodnutí ze dne 5. února 2010 Komise uvedla, že by státní podpora neměla být použita na financování akvizic či nových investic, pokud to není nezbytné k obnovení životaschopnosti podniku. Komise nizozemský stát požádala

o objasnění politiky skupiny ABN AMRO v oblasti akvizic a o poskytnutí mimo jiné podrobného seznamu činností skupiny ABN AMRO, které skupina potřebuje na obnovu z důvodu životaschopnosti.

(150) Komise měla rovněž pochybnosti, zda všichni poskytovatelé hybridního kapitálu společností FBN a ABN AMRO N zaplatili svůj podíl na restrukturalizaci. Komise se obávala, že například držitelé prioritních akcií společnosti FBN⁽⁶⁰⁾ nepřispěli dostatečně k tomu, aby bylo zajištěno, že zásah nizozemského státu byl omezen na nezbytné minimum.

(151) Státní podpora by měla být omezena na nezbytné minimum, i pokud jde o dobu trvání. V tomto ohledu Komise podotkla, že k vyřešení dočasných problémů byla zapotřebí řada opatření, Komise však měla pochybnosti, zda nizozemský stát podnikl dostatečné kroky k zajištění toho, že opatření budou ukončena, jakmile již nebudou nutná.

(152) Pokud jde o opatření A, Komise podotkla, že nástroj k snížení kapitálových požadavků nebude přitažlivý, jakmile bude společnost ABN AMRO N smět zavést požadavky rámce Basilej II. Ačkoliv tento nástroj obsahoval možnost vypovězení, která umožňovala předčasné ukončení smlouvy, Komise poznamenala, že neexistoval jednoznačný harmonogram pro odchod nizozemského státu.

(153) S ohledem na obezřetnostní rozpětí ve výši 500 milionů EUR Komise podotkla, že záměrem bylo, aby skupina ABN AMRO nahradila tuto částku kapitálem, který bude sama financovat. Komise opět poznamenala, že nebyl uveden žádný údaj o načasování.

(154) Co se týká nákladů na integraci ve výši 1,2 miliardy EUR (tj. opatření B5), Komise uvedla, že nizozemský stát tvrdil, že to povede k významným synergiím ve výši 1,1 miliardy EUR (před zdaněním) ročně, přičemž tato částka by se mohla v zásadě použít k splacení státní podpory. Komise však poznamenala, že nizozemský stát nezavedl mechanismus, který by zajistil toto splacení. Pokud jde o kapitálové potřeby v souvislosti s prodejem New HBU, Komise dospěla k závěru, že kapitálové potřeby související s ochranou před úvěrovými riziky se budou rychle snižovat s tím, jak budou úvěry postupně nabývat splatnosti. Komise opět zdůraznila, že by státní podpora měla být splacena, jakmile již není zapotřebí.

⁽⁶⁰⁾ Více informací viz 60. bod odůvodnění.

Omezení narušení hospodářské soutěže

- (155) Pokud jde o narušení hospodářské soutěže, Komise uvedla, že kapitálové potřeby společností FBN a ABN AMRO N vyplývaly do jisté míry z jejich oddělení od bývalých mateřských společností a počátečních nákladů na integraci, a nikoli z rozsáhlého přejímání rizik či nesprávného řízení v rámci samotných společností FBN a ABN AMRO N. Komise v tomto kontextu dospěla k závěru, že další odprodeje nejsou pravděpodobně nutné.
- (156) Komise však současně vyslovila pochybnosti, zda plán restrukturalizace z prosince 2009 obsahoval dostatečná opatření týkající se změn v jednání, aby bylo zajištěno, že společnosti FBN a ABN AMRO N nepoužijí státní podporu k růstu na úkor svých konkurentů, například zavedením neudržitelné cenové politiky nebo nabytím dalších finančních institucí, což by mohlo oslabit pobídky ostatních subjektů, jež nejsou příjemci podpory, k soutěži, investicím a inovacím a odrazovat od vstupu na nizozemský bankovní trh.
- (157) Pokud jde o odchod, Komise uvedla, že by bylo užitečné, kdyby nizozemský stát vypracoval a jednoznačně oznámil strategii odchodu. Opakované a masivní zásahy nizozemského státu by mohly být vkladateli vnímány jako známka trvalé podpory.

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

4.1 První soubor připomínek společnosti Van Lanschot (dopisy ze dne 6. května 2009)

- (158) Stěžovatel tvrdil, že díky státní podpoře a státnímu vlastnictví nabízely společnosti FBN a ABN AMRO N (včetně svých dceřiných společností, jako jsou MoneYou a Mees Pierson) u úspor fyzických osob a vkladových účtů neudržitelně vysoké úrokové sazby, čímž destabilizovaly nizozemský bankovní trh.
- (159) Stěžovatel se domníval, že úrokové sazby, které nabízely společnosti FBN a ABN AMRO N, byly ztrátové. V tomto ohledu poukázal na skutečnost, že se sazby EURIBOR snížily z 5 % v září 2008 na méně než 2 % v lednu/únoru 2009, zatímco se úrokové sazby společností FBN a ABN AMRO N u spořicíh účtů ve skutečnosti zvyšovaly.
- (160) Stěžovatel poukázal rovněž na zvláštnosti nizozemského trhu soukromého bankovníctví v porovnání s trhem retailového bankovníctví, jež měly tendenci zvyšovat rušivý účinek přijatých opatření. Částky úspor v soukromém bankovníctví jsou v průměru vyšší než v retailovém bankovníctví. U nižších částek úspor se zákazníci starají méně o rizikový profil banky, jelikož jsou chráněni nizozemským systémem pojištění vkladů (až do výše

100 000 EUR). O rizika se však začínají více zajímat, jakmile je tato prahová hodnota překročena, což je v soukromém bankovníctví poměrně časté.

- (161) Stěžovatel rovněž tvrdil, že společnosti FBN a ABN AMRO N mají prospěch z implicitní státní záruky. Tvrdil, že zákazníci společností FBN a ABN AMRO N jsou přesvědčeni, že nizozemský stát nedopustí, aby banky ve státním vlastnictví vyhlásily úpadek.
- (162) Stěžovatel, který krizi přestál bez státní podpory, zdůraznil, že ho jednání společností FBN a ABN AMRO N narušující hospodářskou soutěž velmi poškodilo, jelikož je při financování svých aktiv tradičně ve značné míře závislý na nizozemském trhu spoření⁽⁶¹⁾. V absolutním vyjádření má stěžovatel úspory a vklady ve výši 15 miliard EUR, což znamená, že by zvýšení úrokových sazeb o 1 % mohlo společnost stát přibližně 150 milionů EUR ročně⁽⁶²⁾. Kromě tohoto zvýšení nákladů existoval i dopad na objem, jelikož společnost Van Lanschot přišla o zákazníky.

4.2 Následné připomínky společnosti Van Lanschot (dopisy ze dne 21. a 28. srpna 2009)

- (163) Podle stěžovatele přetrvávalo neobvyklé jednání společností FBN a ABN AMRO N i v letních měsících roku 2009.
- (164) Jako další argument uvedl stěžovatel neobvykle velké změny v objemu a podílu na trhu na tradičně stabilním nizozemském trhu spoření. V tomto ohledu stěžovatel odkázal na tiskové zprávy společností FBN a ABN AMRO N, v nichž se uváděl příliv vkladů ve výši 9 miliard EUR, resp. 21 miliard EUR v prvním pololetí roku 2009⁽⁶³⁾. Stěžovatel pokládal tyto údaje za vysoké vzhledem ke skutečnosti, že celkový nizozemský trh spoření má hodnotu přibližně 287 miliard EUR.
- (165) Jako na další příklad neobvyklého stanovování cen poukázal stěžovatel na skutečnost, že úrokové sazby u spoření vykazovaly v sousedních zemích, jako je Belgie, Francie a Německo, pokles sazeb EURIBOR, zatímco nizozemské úrokové sazby zůstávaly u spoření neochvějně na vysoké úrovni.

⁽⁶¹⁾ To dokládá rovněž nízký poměr úvěrů k vkladům u žadatele, který v době podání stížnosti činil přibližně 110 %.

⁽⁶²⁾ Čistý zisk společnosti Van Lanschot činil 215,4 milionu EUR v roce 2007, 30,1 milionu EUR v roce 2008 a 14,8 milionu EUR v roce 2009. V prvním pololetí roku 2010 vykázala společnost čistý zisk ve výši 20,3 milionu EUR.

⁽⁶³⁾ Tiskové zprávy společnosti ABN AMRO ze dne 25. května 2009 a 26. srpna 2009 k výsledkům za první a druhé čtvrtletí roku 2009 a tisková zpráva společnosti FBN ze dne 20. srpna 2009 k výsledkům za 1. pololetí roku 2009.

4.3 Přípomínky společnosti ABN AMRO Bank (dopis ze dne 6. července 2009)

- (166) Ve svých připomínkách k rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení poskytla společnost ABN AMRO Bank (tj. mateřská společnost ABN AMRO N) více informací o své finanční situaci a strategii financování. Společnost ABN AMRO Bank popřela, že by měla jakýkoli prospěch (přímo či nepřímo) z podpory financování poskytnuté společnosti FBN (opatření Y1 a Y2). Společnost ABN AMRO Bank podotkla, že v době krize nepotřebovala pomoc, aby se mohla financovat, a to díky diverzifikované strategii financování. Rovněž zdůraznila, že statistické údaje o její likviditě byly v mezích stanovených předpisy a rovněž v jejích vlastních interních mezích.

5. PŘIPOMÍNKY NIZOZEMSKÉHO STÁTU

5.1 Přípomínky nizozemského státu k rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009

- (167) Nizozemský stát připustil, že společnost FBN mohla vykonávat své činnosti díky tomu, že ji získal stát⁽⁶⁴⁾, tvrdil však, že akvizice byla v souladu s tzv. „zásadou investora v tržním hospodářství“. V důsledku toho neexistovala podle nizozemského státu žádná selektivní výhoda, a tudíž žádná státní podpora. Nizozemský stát tvrdil, že ačkoliv integrované transakce ze dne 3. října 2008 měly v prvé řadě zabránit destabilizaci společnosti FBN a ABN AMRO N a nizozemského bankovního systému obecně, nákupem účastí ve společnostech FBN a ABN AMRO N usiloval o kladnou dlouhodobou návratnost. Nizozemský stát zdůraznil, že cena za společnost FBN (včetně ABN AMRO N) byla v rámci rozpětí ocenění jeho externího odborníka pro oblast oceňování.
- (168) Nizozemský stát uvedl, že za společnost FBN zaplatil spravedlivou tržní cenu, podotkl však, že i kdyby zaplatil příliš vysokou cenu, představovala by tato platba státní podporu pro společnost Fortis SA/NV (což byla prodávající společnost), a nikoli pro společnost FBN.
- (169) Co se týká opatření Y1, nizozemský stát tvrdil, že společnosti FBN poskytl krátkodobé financování za tržních podmínek. Uvedl, že před krizí dostávala společnost FBN finanční prostředky od své mateřské společnosti za sazby EONIA nebo EURIBOR bez dodatečného rozpětí. Nizozemský stát tvrdil, že použitá cena (jak je popsána v 96. bodě odůvodnění) byla v souladu s tržní praxí. Konkrétně rovněž uvedl, že jeho systém stanovování cen, který se používal v době po 5. listopadu 2008 (s rozpětím ve výši 50 bazických bodů u úvěrů s delší než tříměsíční splatností), byl v souladu s nizozemským systémem záruk⁽⁶⁵⁾.

⁽⁶⁴⁾ Odpověď nizozemského státu ze dne 11. srpna 2009 na rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009, s. 6.

⁽⁶⁵⁾ Ve svém dopise ze dne 15. května 2009 nizozemský stát uvedl, že jeho systém stanovování cen měl „zamezit nadměrnému rozdílu mezi cenami za úvěry pro společnost FBN a cenami účtovanými bankám za poskytnutí záruk v rámci systému záruk“.

- (170) Pokud jde o období, během něhož byla společnosti FBN poskytnuta likvidní facilitita, nizozemský stát objasnil, že v lednu 2009 zahájil jednání o ukončení likvidní facility s cílem ukončit ji co nejdříve. S ohledem na tento cíl zavedl nizozemský stát v březnu 2009 nový dvouступňový systém stanovování cen, který zajišťoval, že po překročení předem stanovené prahové hodnoty bylo financování dražší. Nizozemský stát předpokládal, že by společnost FBN mohla splácet likvidní facilitu ve výši 4 až 5 miliard EUR měsíčně, a zamýšlel likvidní facilitu ukončit do konce roku 2009. Ve skutečnosti splatila společnost FBN likvidní facilitu rychleji, než se očekávalo. Likvidní facilitita byla ukončena již dne 1. července 2009.

- (171) Nizozemský stát tvrdil, že maximální doba splatnosti likvidity stanovená v rámci likvidní facility byla přiměřená. V tomto ohledu nizozemský stát objasnil, že v prvním období (tj. od 6. do 23. října 2008) poskytl facilitu se splatností nejvýše několika týdnů. Když byla poté likvidní facilitita upravena, byla maximální splatnost prodloužena na devět měsíců, aby se zamezilo vysokým hodnotám při splácení.

- (172) Nizozemský stát objasnil, že celkový objem likvidní facility (tj. 5 miliard EUR v podobě výpůjček denních peněz a 40 miliard EUR ve formě dlouhodobějšího financování) vycházel ze skutečných potřeb společnosti FBN v oblasti financování, a představoval proto nezbytné minimum. Krátkodobá likvidní facilitita ve výši 45 miliard EUR zohledňovala běžnou volatilitu objemu hotovosti ve společnosti FBN a umožnila této společnosti rovněž ihned splatit společnosti Fortis SA/NV částku ve výši přibližně 34 miliard EUR.

- (173) Pokud jde o dlouhodobé půjčky (tj. opatření Y2), nizozemský stát potvrdil, že společnost Fortis Bank SA/NV mohla požádat o splacení půjček s pevnou úrokovou sazbou (nikoli však úvěrů s variabilním úročením)⁽⁶⁶⁾. Nizozemský stát však uvedl, že pouze nahradil společnost Fortis Bank SA/NV, přičemž se ostatní podmínky stávajících smluv nezměnily. Podle nizozemského státu představovala smlouva mezi společnostmi Fortis Bank SA/NV a FBN běžnou tržní smlouvu mezi soukromými účastníky trhu. Nizozemský stát tvrdil, že vzhledem k tomu, že nahradil investora v tržním hospodářství, bylo jeho jednání automaticky v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Nizozemský stát

⁽⁶⁶⁾ Příslušné výňatky z prospektu týkající se úvěrů s pevnou úrokovou sazbou zní: „Celková nesplacená částka půjček ... je splatná najednou na první požádání ... dojde-li k některé z těchto událostí: d) byla podána petice nebo byl vydán platební příkaz nebo bylo přijato usnesení o likvidaci dlužníka, ... nebo pokud dlužník ukončí svou činnost, nebo pokud jsou akcie dlužníka převedeny na třetí osobu nebo poskytnuty třetí osobě nebo pokud byla kontrola nad dlužníkem jinak přenesena na třetí osobu;“ (zdroj: dopis nizozemských orgánů ze dne 15. května 2009, s. 4) (zdůraznění přidáno Komisí). V rámci celkové částky dlouhodobých půjček ve výši 16,1 miliardy EUR činily půjčky s pevnou úrokovou sazbou 7,9 miliardy EUR.

se domníval, že nemusel odůvodnit, proč mohly být sazby vyšší nebo proč měl nahradit tyto dlouhodobé půjčky krátkodobějšími úvěry⁽⁶⁷⁾.

(174) Nizozemský stát rovněž tvrdil, že je zcela běžné, že společnosti při provádění akvizic současně poskytnou nově nabytým dceřiným společnostem likviditu.

(175) Pokud jde o to, zda byla společnosti ABN AMRO N poskytnuta přímá či nepřímá státní podpora, nizozemský stát popřel, že by společnost ABN AMRO N obdržela od nizozemského státu nebo od společnosti FBN finanční prostředky. Nizozemský stát objasnil, že společnost ABN AMRO N (s velkou franšízou v oblasti retailového a soukromého bankovníctví) měla dostatek vlastních finančních prostředků.

(176) Co se týká opatření Z, nizozemský stát uvedl, že cena transakce ve výši 6,5 miliardy EUR představovala spravedlivou tržní cenu. Zdůraznil, že cena byla v rozmezí mezi oceněním na základě „stávajících tržních podmínek“ ve výši [4 – 6,5] miliardy EUR a oceněním „v průběhu hospodářského cyklu“ ve výši [6,5 – 9] miliard EUR, jak ji vypočetl jeho externí odborník pro oblast oceňování počátkem října 2008 (před uskutečněním transakce dne 3. října 2008). Pokud jde o skutečnost, že k akvizici (opatření Z) došlo dva a půl měsíce po ocenění, nizozemský stát se domníval, že nebyly zapotřebí žádné opravy, jelikož nejistoty se již odrazily v ocenění z počátku října 2008⁽⁶⁸⁾. Nizozemský stát rovněž tvrdil, že základem problémů ostatních bank, které souvisely s důvěrou, bylo obvykle investiční bankovníctví a toxická aktiva, což se promítlo do velkých poklesů cen akcií těchto bank. Společnost ABN AMRO N se stabilním profilem v oblasti retailového a komerčního bankovníctví se naopak od těchto bank zásadně lišila. Vzhledem k této situaci nizozemský stát uvedl, že úprava ceny analogicky s ostatními bankami neměla žádný smysl.

(177) Nizozemský stát rovněž zdůraznil, že ostatní členové konsorcia, a zejména RBS, museli transakci schválit a že [...]. Nizozemský stát odkázal rovněž na body 166 a 177 předběžné zprávy odborníků pro valnou

hromadu akcionářů společnosti Fortis SA/NV, která se konala dne 11. února 2009 v Bruselu⁽⁶⁹⁾, a tvrdil, že tyto body podporují tvrzení nizozemského státu, že za společnosti FBN, ABN AMRO N, Fortis Insurance a Fortis Corporate Insurance zaplatil dne 3. října 2008 spravedlivou cenu, která proto představuje platnou referenční cenu pro prodej v prosinci 2008.

(178) Nizozemský stát provedl opatření Z tak, že se vzdal vymáhání svých pohledávek vůči společnosti FBN. Nizozemský stát mimoto tvrdil, že by opravu měla uplatnit Komise (pokud by dospěla k závěru, že opatření Z představuje státní podporu). Jelikož se s podobnými nástroji ostatních bank obchodovalo se značnou slevou oproti jmenovité hodnotě⁽⁷⁰⁾, je logické, že tržní hodnota dluhových nástrojů, od jejichž vymáhání nizozemský stát upustil, byla rovněž nižší než jmenovitá hodnota. Jinými slovy, převládající tržní podmínky naznačovaly, že nizozemský stát neměl nárok na jmenovitou hodnotu, nýbrž na nižší tržní hodnotu. Nizozemský stát uvedl, že s přihlédnutím k tržním podmínkám převládajícím v té době měl nárok pouze na tržní hodnotu ve výši [4,55 – 5,85] miliardy EUR (tj. jmenovitá hodnota úvěrů ve výši 6,5 miliardy EUR upravena o tržní slevu ve výši [0,65 – 1,95] miliardy EUR).

(179) Dne 18. června 2009 předalo nizozemské ministerstvo financí Komisi hodnocení společnosti FBN, které provedl DNB, jak se požadovalo v rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 [...] ⁽⁷¹⁾, ⁽⁷²⁾, ⁽⁷³⁾.

(180) Dopisem ze dne 20. ledna 2010 DNB Komisi informoval rovněž o [...] ABN AMRO N. [...]

5.2 Přípomínky nizozemského státu k rozhodnutí ze dne 5. února 2010

(181) Nizozemský stát obecně tvrdil, že přijatá opatření nepředstavují státní podporu, jelikož tato opatření:

i) neposkytla prospěch společnosti ABN AMRO N ani společnosti FBN,

⁽⁶⁷⁾ Na s. 7 odpovědi Nizozemska ze dne 11. srpna 2009 na rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009 je uvedeno: „Nizozemský stát pouze nahradil společnost Fortis Bank SA/NV ve smlouvě, která (jak již bylo zmíněno) byla uzavřena mezi dvěma účastníky trhu. Sazby uvedené ve smlouvě jsou proto v souladu s tržními sazbami. Není jasné, proč je nutno prokázat, že tyto sazby mohly být ještě vyšší nebo doba splatnosti kratší, jelikož stávající podmínky jsou v souladu s tržní praxí“ (původní znění v nizozemštině, překlad Komise).

⁽⁶⁸⁾ V ocenění ze dne 3. října 2008 externí odborník státu pro oblast oceňování uplatnil snížení hodnoty ročních výnosů dotčených společností ve výši 20 %.

⁽⁶⁹⁾ http://www.ageas.com/Documents/FR_ER_27012009.pdf.

⁽⁷⁰⁾ Jmenovitá hodnota se rovná nominální hodnotě cenného papíru. Prodej dluhopisu za jmenovitou hodnotu se rovná částce odpovídající jeho hodnotě při splacení v době splatnosti – obvykle 1 000 EUR za dluhopis.

⁽⁷¹⁾ [...]

⁽⁷²⁾ [...]

⁽⁷³⁾ Viz rovněž 121. a 122. bod odůvodnění a poznámka pod čarou č. 52.

- ii) byla nezbytná k oddělení společností ABN AMRO N a FBN od jejich příslušných dřívějších mateřských společností a vyplývala ze smluvních povinností nizozemského státu jakožto nástupce společnosti Fortis SA/NV v dohodě akcionářů konsorcia nebo
- iii) byla z hlediska soukromého investora ekonomicky racionální.
- (182) Nizozemský stát uvedl, že by Komise měla zásadu investora v tržním hospodářství uplatnit na každé jednotlivé opatření, které nizozemský stát přijal. Zejména co se týká opatření souvisejících se spojením (tj. opatření B4 a B5), nizozemský stát zdůraznil, že spojení představovalo investici s kladnou čistou současnou hodnotou, a bylo proto v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství.
- (183) Jinými slovy, nizozemský stát nesouhlasil s předběžným názorem Komise, který byl uveden v 96. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 5. února 2010, že se na opatření následující po integrovaných transakcích ze dne 3. října 2008 zásada investora v tržním hospodářství nevztahuje, jelikož tato opatření byla součástí větší operace na záchranu a restrukturalizaci.
- (184) Nizozemský stát připustil, že pravidla státní podpory znamenají, že se zásada investora v tržním hospodářství nepoužije, pokud se v krátkém čase uskuteční několik vzájemně souvisejících kapitálových vkladů. Tvrdil však, že tato analýza v případě společností FBN a ABN AMRO N neplatí, jelikož integrované transakce ze dne 3. října 2008 podle jeho názoru neobsahovaly opatření státní podpory a s původní transakcí nebyla mimoto spojena žádná následná opatření.
- (185) Nizozemský stát uvedl, že by Komise měla zohlednit velmi zvláštní podmínky, za nichž byl nizozemský stát povinen koupit společnost FBN. Nizozemský stát poukázal rovněž na skutečnost, že prodej New HBU byl pro stát a pro společnost ABN AMRO N velmi obtížný se záporným dopadem na kapitál ve výši 470 milionů EUR.
- (186) Nizozemský stát tvrdil, že svá opatření založil na zásadách uvedených ve sdělení o bankovníctví⁽⁷⁴⁾ a ve sdělení Komise – Rekapitalizace finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže⁽⁷⁵⁾ (dále jen „sdělení o rekapitalizaci“). Obecně nizozemský stát tvrdil, že jeho opatření byla dobře cílená, úměrná daným problémům a navržena tak, aby minimalizovala negativní dopady na ostatní konkurenty.
- (187) Nizozemský stát tvrdil, že opatření A a opatření B1 nepředstavují státní podporu, jelikož stát měl smluvní povinnost vyřešit problémy s kapitálem, s nimiž se potýkala společnost ABN AMRO Z. Nizozemský stát měl podle dohody akcionářů konsorcia povinnost provést rozdělení společnosti ABN AMRO Holding. DNB povolil zahájení procesu oddělování společnosti ABN AMRO II až poté, co všichni členové zaplatili svůj podíl na nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z. Nizozemský stát připustil, že společnosti ABN AMRO Z poskytl prostřednictvím společnosti ABN AMRO N kapitál, zdůraznil však, že společnost ABN AMRO N fungovala pouze jako zprostředkovatel. Společnost ABN AMRO N pouze předala kapitál společnosti ABN AMRO Z a opatření A neposkytlo společnosti ABN AMRO N žádnou selektivní výhodu.
- (188) Pokud jde o to, zda byl nedostatek kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z výsledkem selektivních výhod poskytnutých společnosti ABN AMRO N, nizozemský stát uvedl, že členové konsorcia již v době získání společnosti ABN AMRO Holdings konsorciem (viz 33. bod odůvodnění) zajistili, aby byly aktivity s různými trackingovými akciemi (jak byly definovány v 35. bodě odůvodnění) dostatečně vzájemně odlišeny. Toto opatření znamenalo, že se jednoznačně rozlišovalo rovněž mezi činnostmi společnosti ABN AMRO N a ABN AMRO Z. To například znamenalo, že společnost ABN AMRO N měla vlastní strukturu řízení podniku a vlastní výkaznictví. Nizozemský stát upozornil Komisi rovněž na skutečnost, že společnost ABN AMRO N byla od 6. února 2010⁽⁷⁶⁾ samostatným právním subjektem.
- (189) Nizozemský stát předložil rovněž důkazy, že nedostatek kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z existoval již v době nabytí dne 3. října 2008. Počáteční rozvaha společnosti ABN AMRO Z ke dni 3. října 2008 již vykazovala zápornou částku ve výši 7,4 miliard EUR a podíl společnosti Fortis SA/NV činil přibližně 2,5 miliardy EUR. Co se týká příčin nedostatečného kapitálu, nizozemský stát připustil, že došlo k převodu akcií společnosti Unicredito na hodnotě 1 miliardy EUR ze společnosti ABN AMRO Z na provozní trackingové akcie (včetně částky ve výši přibližně 300 milionů EUR pro společnost ABN AMRO N), poskytl však informace prokazující, že k převodu akcií Unicredito došlo v únoru 2008, tj. dlouho před zásahem nizozemského státu. Převod akcií společnosti Unicredito proto nelze považovat za státní podporu.
- (190) Co se týká nákladů hrazených společnostmi ABN AMRO Z, které souvisely s funkcemi ústředí, nizozemský stát zdůraznil, že se tyto náklady po nabytí společnosti ABN AMRO Holding členy konsorcia výrazně snížily, jak bylo popsáno v 33. bodě odůvodnění. Jelikož členové

⁽⁷⁴⁾ Úř. věst. C 270, 25.10.2008, s. 8.

⁽⁷⁵⁾ Úř. věst. C 10, 15.1.2009, s. 2.

⁽⁷⁶⁾ Jeden den po vydání rozhodnutí ze dne 5. února 2010.

konsorcia neměli zájem na udržování velkého integrovaného ústředí, bylo logické udržovat tyto náklady na co nejnižší úrovni. Údaje, které poskytl nizozemský stát, prokazují, že náklady na fungování skupiny, které hradila společnost ABN AMRO Z, v roce 2008 činily [0 – 0,5] miliardy EUR a v roce 2009 pak [0 – 0,2] miliardy EUR, což nizozemský stát pokládal za zanedbatelné. Nizozemský stát rovněž zdůraznil, že mu povinnost absorbovat tyto náklady vznikla, když po nabytí společnosti FBN (včetně ABN AMRO N) dne 3. října 2008 nahradil jako strana dohody akcionářů konsorcia společnost Fortis SA/NV.

- (191) Pokud by se Komise domnívala, že opatření A představuje státní podporu, nizozemský stát tvrdil, že by se nemělo použít sdělení o znehodnocených aktivech⁽⁷⁷⁾. Podle nizozemského státu neexistovala žádná nejistota ohledně ocenění zajištěných aktiv, jež proto nebylo možno považovat za „znehodnocená“ ve smyslu použitým ve sdělení. I kdyby Komise s tímto názorem nesouhlasila, nizozemská vláda tvrdila, že swap úvěrového selhání společnosti ABN AMRO N je i tak v souladu s obecnými zásadami uvedeného sdělení. Nizozemský stát mimoto tvrdil, že nástroj k zajištění úvěrových rizik byl nezbytný a přiměřený, přičemž narušení hospodářské soutěže bylo minimální.
- (192) Nizozemský stát uvedl, že v případě nástroje k snížení kapitálových požadavků bylo protiplnění (výnosnost uvolněného kapitálu ve výši 10 %) dostatečně vysoké. Předložil rovněž důkazy, že tranše první ztráty ve výši 20 bazických bodů byla podstatně vyšší než očekávaná ztráta. Nizozemský stát tvrdil, že náležitý základ pro odhad rozpětí očekávaných ztrát v budoucnu poskytly minulé ztráty (konkrétně [0 – 15] bazických bodů) a ztráty odhadované pro rok 2010 ([0 – 30] bazických bodů) u hypotečního portfolia společnosti ABN AMRO N. Rovněž informace o trhu obsažené ve zprávách o ratingu⁽⁷⁸⁾ potvrzovaly, že tranše první ztráty překračovala očekávané ztráty. Nizozemský stát odkázal rovněž na dokument investiční banky [...], který simuloval, jak by se mohly vyvíjet peněžní toky nizozemského státu podle jednotlivých zátěžových scénářů.
- (193) Nizozemský stát se rovněž domníval, že nástroj k snížení kapitálových požadavků obsahoval dostatečné pobídky k odchodu. Nizozemský stát upozornil Komisi na možnosti vypovězení obsažené v nástroji k snížení kapitálových požadavků a na skutečnost, že tento nástroj bude poměrně neatraktivní, jakmile bude skupina ABN

AMRO moci působit podle požadavků rámce Basilej II. V tomto kontextu se nizozemský stát domníval, že společnost ABN AMRO N pravděpodobně nástroj k snížení kapitálových požadavků ukončí v lednu 2011, kdy se očekávalo, že přechod na požadavky rámce Basilej II povede k snížení uvolněného kapitálu.

- (194) Nizozemský stát objasnil, že náklady na rozdělení (tj. opatření B2 a B3) byly důsledkem dohody akcionářů konsorcia, jejíž stranou byl nizozemský stát ode dne 3. října 2008. Podle podmínek této dohody měl stát povinnost (na rozdíl od společnosti ABN AMRO N) rozdělit společnost ABN AMRO Holding na tři části. Nizozemský stát popřel, že tyto náklady poskytly společnosti ABN AMRO N výhodu, a rovněž objasnil, že náklady na rozdělení uhradil, jelikož provedení rozdělení představovalo smluvní povinnost státu.
- (195) Co se týká obezřetnostního rozpětí ve výši 500 milionů EUR (rovněž zařazeného do nákladů na rozdělení), nizozemský stát tvrdil, že se jednalo o běžnou bankovní praxi. Banky nemohou fungovat pouze s minimálním požadovaným kapitálem, nýbrž potřebují dodatečné pohodlné rozpětí. Pokud by tomu tak nebylo, dostaly by se banky okamžitě do finančních potíží již při malém zhoršení situace. Nizozemský stát však uvedl, že by jeho příspěvek k obezřetnostnímu rozpětí měl být dočasný a že v dlouhodobějším horizontu by společnost ABN AMRO N měla vytvořit obezřetnostní rozpětí sama bez pomoci nizozemského státu.
- (196) Co se týká opatření B4, nizozemský stát tvrdil, že toto opatření nepředstavuje státní podporu. Nizozemský stát uvedl, že rozhodnutí o spojení obou bank již bylo v době, kdy získal společnost FBN, přijato a částečně provedeno. Nizozemský stát toto tvrzení doložil odkazem na skutečnost, že v době uskutečnění integrovaných transakcí dne 3. října 2008 již byla správa majetku společnosti ABN AMRO oddělena a začleněna do společnosti Fortis SA/NV. Nizozemský stát rovněž zdůraznil, že mu Komise uložila povinnost provést nápravné opatření v souvislosti se spojením v zájmu vyřešení zbývajících problémů vyplývajících ze spojení a že nápravné opatření v souvislosti se spojením týkající se New HBU zdědil od společnosti Fortis SA/NV. Nizozemský stát rovněž uvedl, že se finanční prostředky společnosti ABN AMRO N nezvýšily, a proto hájil názor, že opatření B4 nepředstavuje státní podporu.
- (197) Nizozemský stát uvedl, že by se státní prostředky poskytnuté na financování nákladů na integraci (opatření B5) měly považovat za rozumnou investici, která vedla k náležité návratnosti ve formě synergií. Nizozemská vláda tyto synergie odhadla na částku ve výši 1,1 miliardy EUR ročně (před zdaněním), přičemž počáteční náklady na integraci činily 1,2 miliardy EUR (po zdanění). Podle nizozemského státu by celková čistá

⁽⁷⁷⁾ Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1.

⁽⁷⁸⁾ Zpráva společnosti Fitch ze dne 2. února 2010 o nizozemských hypotékách uvádí, že „hypoteční portfolia v Nizozemsku vykázala v porovnání s většinou ostatních evropských zemí zanedbatelné ztráty a nízké úrovně nesplácení. V současnosti má Nizozemsko jednu z nejnižších měr nucených dražeb a nesplácení úvěrů v Evropě“.

současná hodnota spojení (s přihlédnutím k synergiím, nákladům na integraci a nákladům na nápravné opatření v souvislosti se spojením) měla představovat kladnou částku ve výši 2,88 miliardy EUR⁽⁷⁹⁾.

- (198) Podle nizozemského státu neposkytla přeměna kapitálu Tier 2 na kapitál Tier 1 (opatření C) společnosti FBN selektivní výhodu. Nizozemský stát uvedl, že přeměna byla v zájmu nizozemského státu, jelikož ten mohl přeměnit úvěry s průměrným kupónem ve výši 2,976 % na vlastní kapitál, u něhož podle jeho názoru existovalo přitažlivé protiplnění. V tomto ohledu odkázal nizozemský stát na odhadovanou normalizovanou návratnost vlastního kapitálu skupiny ABN AMRO v roce 2012 ve výši přibližně [...] %, jak se uvádělo v plánu restrukturalizace z prosince 2009.
- (199) Pokud by Komise považovala opatření C za státní podporu, nizozemský stát tvrdil, že by Komise neměla považovat za státní podporu všechny půjčky, od jejichž vymáhání již upustil. Nizozemský stát objasnil, že přeměnu lze rozdělit na splacení kapitálu Tier 2 v nominální hodnotě a vklad základního kapitálu Tier 1 (bez čistých dopadů na hotovost). Podle nizozemského státu nebylo možno v té době přiměřeně předpokládat splacení kapitálu Tier 2 v nominální hodnotě, jelikož se se srovnatelnými nástroji ostatních bank obchodovalo s významnou slevou oproti jmenovité hodnotě, což bylo odrazem nejisté situace na trhu. Nizozemský stát uvedl, že na základě srovnatelných údajů byla sleva ve výši [135 – 405] milionů EUR odůvodněná.
- (200) Nizozemský stát uvedl, že platba ve výši 740 milionů EUR (opatření D) představovala jednu z jeho povinností vyplývajících z dohody akcionářů konsorcia. Nizozemský stát mimoto zdůraznil, že se jednalo pouze o platby ostatním členům konsorcia, a nikoli společnosti ABN AMRO N, takže této společnosti nebyla poskytnuta žádná státní podpora.
- (201) Pokud jde o opatření E, nizozemský stát tvrdil, že společnost ABN AMRO II neměla prospěch z protizávazku odškodnění (který byl popsán v 126. bodě odůvodnění), nýbrž že opatření E pouze znamenalo, že společnost ABN AMRO II poskytla protizávazek odškodnění společnosti Deutsche Bank. Nizozemský stát uvedl, že tento protizávazek odškodnění nemohla banka využít k rozvoji nových oblastí podnikání, a že tudíž nevedl k narušení hospodářské soutěže.
- (202) Nizozemský stát měl za to, že protizávazek odškodnění je v souladu se sdělením Komise o rekapitalizaci. Nizozemský stát zdůraznil, že při stanovení ceny vycházel z doporučení ECB o stanovení cen za rekapitalizaci.

⁽⁷⁹⁾ Podle nizozemského státu činí čistá současná hodnota čistých synergií (tj. hrubé synergie ve výši 1,1 miliardy EUR ročně před zdaněním po odečtení nákladů na integraci ve výši 1,2 miliardy EUR po zdanění) 4 miliardy EUR, zatímco nápravné opatření v souvislosti se spojením stojí přibližně 1,12 miliardy EUR. V důsledku toho nizozemský stát odhaduje, že spojení bude mít kladnou čistou současnou hodnotu ve výši přibližně 2,88 miliardy EUR.

- (203) Nizozemský stát se vyjádřil rovněž k podezření Komise, že držitelé prioritních akcií společnosti FBN⁽⁸⁰⁾ neposkytli dostatečný příspěvek, pokud jde o sdílení zátěže. Nizozemský stát objasnil, že investoři do prioritních akcií neobdrželi v roce 2008 dividendy (v hotovosti ani jako příjmy příštích období) a že se s prioritními akciemi obchodovalo za cenu nižší, než byla jejich nominální hodnota. Nizozemský stát dodal, že schopnost společnosti FBN vyplatit nebo rezervovat v budoucnu pevně stanovené dividendy závisela na tom, zda bude mít společnost dostatečný zisk podle IFRS. Nizozemský stát podotkl, že ustanovení o dividendách, jimiž se řídí prioritní akcie společnosti FBN, zahrnovalo tzv. systém pozastavení výplaty dividend/povinné výplaty dividend⁽⁸¹⁾ a že nejistota ohledně dividendové politiky skupiny ABN AMRO snížila jistotu, kterou investorům do prioritních akcií poskytoval systém pozastavení výplaty dividend/povinné výplaty dividend.

- (204) Pokud jde o to, zda bude kapitál splacen, jakmile zaniknou (dočasné) kapitálové potřeby, nizozemský stát tvrdil, že zamýšlí využívat dividendovou politiku skupiny ABN AMRO tak, aby skupina ABN AMRO neměla nadbytečný kapitál, který by mohl vést k narušení hospodářské soutěže⁽⁸²⁾.

- (205) Pokud jde o narušení hospodářské soutěže, nizozemský stát uvedl, že nesouhlasí s názorem Komise, že společnosti ABN AMRO N a FBN byly v důsledku spojení v Nizozemsku posíleny, ani s tím, že tento vývoj mohl vést k neoprávněnému narušení hospodářské soutěže. Nizozemský stát se domníval, že opak je pravdou, a v této souvislosti poukázal na skutečnost, že oddělení společností FBN a ABN AMRO N od jejich mateřských společností a následné spojení bylo velmi pracné a znamenalo, že vedení společností FBN a ABN AMRO N mohlo věnovat méně času každodenní obchodní činnosti, a proto tvrdil, že oddělení a následné spojení mělo negativní dopad na soutěžní postavení společností FBN a ABN AMRO N (nebo skupiny ABN AMRO po spojení).

5.3 Přípomínky nizozemského státu k podáním zúčastněných stran

5.3.1 Přípomínky nizozemského státu k dopisu stěžovatele ze dne 6. května 2009

- (206) Nizozemský stát obecně zdůraznil, že podle jeho názoru nesplňovala opatření ve prospěch společností FBN

⁽⁸⁰⁾ Viz rovněž 60. bod odůvodnění.

⁽⁸¹⁾ Systém povinné výplaty dividend vyžaduje, aby emitent vyplatil kupóny z hybridních kapitálových nástrojů, pokud vyplatil dividendy z kmenových akcií, a to podle pořadí podřízenosti kapitálové struktury. Systém pozastavení výplaty dividend brání emitentovi ve výplatě dividend v období, v němž emitent neprovede platby pro držitele hybridních kapitálových nástrojů.

⁽⁸²⁾ Později se skupina ABN AMRO a nizozemský stát dohodly na tom, že dividendová politika skupiny ABN AMRO bude založena na poměru vyplacených dividend ve výši 40 %, jak je popsáno v 75. bodě odůvodnění.

a ABN AMRO N definici Unie týkající se státní podpory, a neměla proto účinky narušující hospodářskou soutěž. Nizozemský stát se domníval, že tržní chování společností FBN a ABN AMRO N na trhu spoření a trhu vkladů bylo v souladu s chováním rozumně uvažujícího účastníka trhu, který chrání své obchodní zájmy. Nizozemský stát se domníval, že úrokové sazby, které nabízely společnosti FBN a ABN AMRO N, nenarušovaly hospodářskou soutěž. Tvrdil proto, že nedošlo k porušení práva Unie v oblasti hospodářské soutěže.

(207) Nizozemský stát předložil řadu srovnávacích tabulek s úrokovými sazbami nabízenými u konkrétních vkladových a spořicíh produktů. Nizozemský stát popřel, že by společnosti FBN a ABN AMRO N trvale nabízely nejvyšší úrokové sazby, zejména ve srovnání s menšími nizozemskými bankami, jako jsou SNS, NIBC a DSB. Nizozemský stát rovněž uvedl, že úrokové sazby u spořicíh účtů byly v Nizozemsku vysoké již před finanční krizí, a to částečně kvůli chování menších bank s agresivní cenovou politikou. Nizozemský stát se domníval, že se banky během finanční krize snažily chránit své franšizy v oblasti spoření tím, že u spořicíh produktů nabízely zákazníkům poměrně vysoké úrokové sazby.

(208) Nizozemský stát se vyjádřil rovněž k cenové strategii MoneYou, internetové značky společnosti ABN AMRO N, která byla na trh zavedena v září 2008. Nizozemský stát tvrdil, že MoneYou je specializovaný internetový produkt, který se značně liší od tradičnějších produktů, pokud jde o nákladovou základnu a úroveň služeb. Nizozemský stát uvedl, že MoneYou musela v prvních šesti měsících své existence zajistit uznání své značky, a musela proto nabízet úrokové sazby, které byly většinou mírně nižší nebo stejné jako sazby nabízené podobnými účastníky trhu poskytujícími internetové bankovníctví⁽⁸³⁾. Od druhého čtvrtletí 2009 se úrokové sazby nabízené MoneYou snížily a MoneYou se usadila v tzv. středním tržním segmentu (*Mid-Tier-Segment*)⁽⁸⁴⁾. Co se týká MoneYou, nizozemský stát dodal, že dosud získala pouze omezené objemy finančních prostředků (konkrétně [0 – 5] miliard EUR), což představuje přibližně [0 – 5] % celkového objemu na nizozemském trhu spoření. Nizozemský stát dodal, že bývalí zákazníci společnosti Van Lanschot představovali pouze malou část podnikání MoneYou ([0 – 5 000] účtů, tj. [0 – 5] % účtů MoneYou).

(209) Nizozemský stát rovněž popřel, že by se společnosti ABN AMRO N a FBN při samofinancování spoléhaly výhradně na nizozemský trh spoření. Nizozemský stát poskytl nové informace prokazující, že společnost ABN AMRO N vydala 6. července 2009 kryté dluhopisy v hodnotě 2 miliardy EUR a že společnost FBN vydala

dluhové nástroje se státní zárukou v hodnotě 15,5 miliardy EUR. Podle nizozemského státu byla tvrzení stěžovatele nesprávná a unáhlená. Nizozemský stát uvedl, že společnost FBN potřebovala pouze určitý čas na vytvoření pokladních operací a vydání dluhových nástrojů se státní zárukou. Nizozemský stát taktéž uvedl, že vkladové a spořicí produkty jsou důležité rovněž k navázání vztahů se zákazníky a mají jiný a širší účel než v případě jiných finančních nástrojů. V tomto ohledu nizozemský stát podotkl, že úbytek podílu na trhu spoření a vkladů mohl vést k úbytku podílu na trhu jiných bankovních produktů.

(210) Nizozemský stát rovněž popřel, že by spotřebitelé a účastníci trhu vnímali společnosti ABN AMRO N a FBN jako bezpečnější banky, než jsou jejich konkurenti. Poukázal na rating společností FBN a ABN AMRO N u ratingových agentur, jenž byl nižší než například rating AAA v případě Rabobank. Obdobně to platí pro relativní rozpětí swapu úvěrového selhání. Nizozemský stát se rovněž domníval, že státní vlastnictví nezajistilo, že společnosti ABN AMRO N nebo FBN byly v očích zákazníků a účastníků trhu považovány za bezpečnější. V této souvislosti uvedl, že mnoho státních zásahů *ad hoc* ukázalo, že by nizozemský stát zasáhl u jakékoli banky v soukromém vlastnictví, pokud by to bylo možné. Nizozemský stát proto usuzoval, že fakticky neexistoval žádný vnímaný rozdíl mezi bezpečností, kterou poskytovaly nizozemské banky v soukromém vlastnictví v porovnání s bankami ve vlastnictví nizozemského státu.

(211) Pokud jde o výpočet, zda byly úrokové sazby nabízené u spořicíh produktů ztrátové, nizozemský stát tvrdil, že by se neměly srovnávat se sazbami EURIBOR, nýbrž se sazbami vyplývajícími z tzv. „metody reprodukce portfolia“ (*replicating portfolio methodology*)⁽⁸⁵⁾. S použitím této metody nizozemský stát uznal, že u některých produktů existovalo dočasné záporné rozpětí. Tvrdil však, že se jednalo o racionální tržní chování, jež bylo v souladu s tržním chováním konkurentů (v soukromém vlastnictví) v tomto konkrétním časovém okamžiku.

5.3.2 Připomínky nizozemského státu k tvrzením stěžovatele ze dne 21. a 28. srpna 2009

(212) Nizozemský stát uvedl, že platí jeho dřívější připomínky týkající se stěžovatele, jež jsou shrnuty v 206. až 211. bodě odůvodnění.

⁽⁸³⁾ Nizozemský stát a společnost ABN AMRO N zahrnuly do seznamu srovnatelných institutů ze dne 1. září 2008: [...].

⁽⁸⁴⁾ Nizozemský stát a společnost ABN AMRO N odkazují v této souvislosti na SNS, DSB a pojistitele jako Aegon.

⁽⁸⁵⁾ Metoda reprodukce portfolia je založena na modelu zohledňujícím skutečnost, jak dlouho jsou vklady a úspory v průměru drženy v bance. Metoda je založena na historické struktuře vkladů a výběrů a je průběžně aktualizována. Použití této metody předpokládá, že banka bude krátkodobé vklady a úspory investovat do virtuálního portfolia sestávajícího z krátkodobých vkladů, avšak rovněž dlouhodobějších investic. Tato metoda vede u úspor k rozpětí, které nezávisí výhradně na sazbách EURIBOR, nýbrž rovněž na výnosech z dlouhodobějších investic na dlouhodobějším základě.

- (213) Nizozemský stát mimoto poznamenal, že tvrzení stěžovatele, že se podíl společností ABN AMRO N a FBN na trhu zvýšil, bylo založeno na chybných statistických údajích. Pokud jde o údajný nárůst vkladů získaných společnostmi ABN AMRO N ve výši 21 miliard EUR, nizozemský stát tvrdil, že na nizozemské retailové vklady připadalo pouze 5,1 miliardy EUR, zatímco zbytek připadal na úspory korporátních zákazníků a zahraniční vklady. Nizozemský stát poskytl rovněž údaje prokazující, že velká část zvýšeného objemu vkladů a úspor společnosti FBN plynula z korporátního bankovníctví, a nikoli z retailového a soukromého bankovníctví.
- (214) Nizozemský stát podotkl, že nizozemští zákazníci investovali více do úspor kvůli nejistému makroekonomickému prostředí. Nizozemský stát poukázal na údaje Ústředního statistického úřadu, které udávaly, že v prvním pololetí roku 2009 vzrostly úspory meziročně o 7,7 %. Úspory zákazníků společnosti ABN AMRO N vzrostly meziročně o 7,5 %, což naznačuje, že se podíl společnosti ABN AMRO N na trhu spíše snížil. Společnost FBN rovněž předložila důkazy prokazující, že se úspory jejích zákazníků vyvíjely v souladu s trhem.

5.3.3 Přípomínky nizozemského státu k připomínkám společnosti ABN AMRO Bank

- (215) Nizozemský stát potvrdil, že společnosti ABN AMRO N neposkytl likvidní facilitu, čímž obecně potvrdil tvrzení společnosti ABN AMRO Bank.

6. POSOUZENÍ

6.1 Existence podpory

- (216) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy se uvádí, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem. Z toho vyplývá, že se státní opatření považuje za státní podporu, pokud splňuje tato čtyři (kumulativní) kritéria:

— státní prostředky,

— selektivní výhoda,

— narušení hospodářské soutěže a

— ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

- (217) První kritérium je splněno u opatření Y1 až E uvedených v tabulce č. 4 v 128. bodě odůvodnění, jelikož všechna tato opatření jsou přímo financována z prostředků nizozemského státu.

- (218) Skutečnost, zda opatření představuje selektivní výhodu pro společnosti FBN a ABN AMRO N nebo skupinu ABN AMRO po spojení (druhé kritérium), je analyzována v 220. až 278. bodě odůvodnění, přičemž každé opatření je posouzeno zvlášť.

- (219) Existuje-li v tomto případě selektivní výhoda, bylo by splněno i třetí a čtvrté kritérium. Všechna opatření narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž, jelikož společnostem FBN a ABN AMRO N nebo skupině ABN AMRO po spojení zajišťují výhodnější postavení v porovnání s ostatními konkurenčními bankami (třetí kritérium). Opatření mimoto ovlivňují rovněž obchod mezi členskými státy. Společnosti FBN, ABN AMRO N a skupina ABN AMRO po spojení jsou banky zaměřené na mezinárodní klientelu s činnostmi mimo Nizozemsko, přičemž na domácím trhu rovněž soutěží s dceřinými společnostmi zahraničních bank (čtvrté kritérium).

6.1.1 Opatření Y1 a Y2 ze dne 3. října 2008

- (220) Je vhodné připomenout, že toto rozhodnutí posuzuje pouze potenciální podporu pro společnosti FBN a ABN AMRO N nebo skupinu ABN AMRO po spojení. Potenciální podpora společnosti Fortis Bank SA/NV vyplývající z opatření Y1 a Y2 byla posouzena v rozhodnutí ze dne 3. prosince 2008.

- (221) Jak je uvedeno v 52. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 3. prosince 2008⁽⁸⁶⁾ a v prvotním posouzení těchto opatření z hlediska státní podpory v rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009, opatření přijatá dne 3. října 2008 (tj. opatření X, Y1 a Y2) jsou neoddělitelně spojená. Nizozemský stát oddělil společnosti FBN a ABN AMRO N od jejich mateřské společnosti s omezenou likviditou nabytím společnosti FBN. Aby však společnost FBN plně izoloval od problémů její mateřské společnosti souvisejících s likviditou, musel nizozemský stát převzít rovněž úlohu poskytovatele finančních prostředků pro společnost FBN. Stalo se tak formou opatření Y1 a Y2. Dne 3. října 2008 převzal mimoto nizozemský stát povinnosti společnosti Fortis SA/NV vyplývající z dohody akcionářů konsorcia.

- (222) Jak je uvedeno v 50. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 3. prosince 2008, Komise nemůže uznat, že u integrovaných transakcí ze dne 3. října 2008, jimiž nizozemský stát získal společnost FBN (včetně ABN AMRO N) za částku ve výši 12,8 miliardy EUR a rovněž poskytl společnosti FBN velmi vysokou částku finančních prostředků, je splněna zásada investora v tržním hospodářství. Vzhledem k tehdejšímu převládajícím tržním podmínkám by žádný kupec nebyl schopen

⁽⁸⁶⁾ Úř. věst. C 80, 3.4.2009, s. 8.

a ochoten nabídnout za záchranu společnosti FBN tak vysokou částku⁽⁸⁷⁾. Doplnkové informace, které poskytl nizozemský stát, mimoto potvrdily, že se dne 3. října 2008 nizozemský stát dohodl rovněž na odškodnění společnosti Fortis SA/NV za její závazky vyplývající z dohody akcionářů konsorcia. Tato dohoda znamenala, že by integrované transakce ze dne 3. října 2008 byly pro investora v tržním hospodářství ještě méně přijatelné. Bez náležité hloubkové kontroly by žádný investor nepřevzal povinnosti společnosti Fortis SA/NV vyplývající z dohody akcionářů konsorcia, které později vedly k významným závazkům (čehož si byl nizozemský stát dne 3. října 2008 již částečně vědom).

- (223) Pro nizozemský stát byly integrované transakce ze dne 3. října 2008 nezbytné, aby zamezil velkým negativním vedlejším účinkům na nizozemský bankovní systém a hospodářství⁽⁸⁸⁾. Investor v tržním hospodářství k takovýmto vedlejším účinkům obvykle nepřihlíží.
- (224) Snaha zamezit vážnému narušení nizozemského bankovního systému a hospodářství rovněž vysvětluje, proč nizozemský stát přijal rozhodnutí tak rychle. Investor v tržním hospodářství by k posouzení možné potřeby dalších kapitálových vkladů potřeboval mnohem více času a podrobněji by prověřil rovněž finanční situaci společnosti. Investor v tržním hospodářství (s dostatkem času na provedení náležité hloubkové kontroly) by proto měl lepší přehled o následných investicích a vzal by tyto informace v úvahu ve svém ocenění. Nizozemský stát, který musel jednat rychle, aby v Nizozemsku zachoval finanční stabilitu, se nemohl chovat jako investor v tržním hospodářství a vzít si více času na důkladnější posouzení integrovaných transakcí ze dne 3. října 2008 a povinností souvisejících s dohodou akcionářů konsorcia.
- (225) Komise proto potvrzuje své hodnocení, že integrované transakce ze dne 3. října 2008 nebyly v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství (tento závěr již byl obsažen v rozhodnutí ze dne 3. října 2008, v

⁽⁸⁷⁾ Ve svém oznámení pro nizozemský parlament ze dne 6. října 2008 nizozemský stát sám uvedl, že posoudil jiné možnosti, například prodej společnosti FBN a/nebo ABN AMRO N (či částí těchto společností) solidnímu kupci, dospěl však k závěru, že vzhledem k situaci na trhu a krátké lhůtě nebyly tyto možnosti schůdné a nepostačovaly k zajištění stability společnosti FBN a ABN AMRO N.

Celé znění viz na adrese: <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/kredietcrisis/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2009/03/10/staatsdeelnemingen-fortis-en-abn-amro.html>

⁽⁸⁸⁾ Toto hodnocení potvrzují připomínky nizozemského ministra financí, který opětovně tvrdil, že nizozemský stát zasáhl především z důvodu zachování finanční stability. Dodal, že zpětné získání investic nebylo prvořadým cílem nizozemského státu, nýbrž pouze jeho snahou.

němž se usuzovalo, že tyto transakce představují státní podporu pro společnost Fortis Bank SA/NV).

- (226) Pokud jde o existenci výhody, opatření ze dne 3. října 2008 společně umožnila oddělení společností FBN a ABN AMRO N od společnosti Fortis SA/NV, a proto poskytla důležitou selektivní výhodu společnosti FBN, která již byla ve značném rozsahu začleněna do společnosti Fortis Bank SA/NV, a zejména byla velmi závislá na financování poskytovaném posledně uvedenou společností. V plánu restrukturalizace z prosince 2009 (viz rovněž 78. bod odůvodnění) nizozemský stát připustil, že pokud by nezasáhl, stáhla by společnost Fortis SA/NV dolů i společnost FBN. Bez opatření státní podpory by byla společnost FBN nadále vystavena závazkům společnosti Fortis SA/NV, která byla na pokraji úpadku, a to by bylo značně na překážku činností společnosti FBN. Vyčleněním svých činností ze společnosti Fortis SA/NV byla společnost FBN schopna zamezit do značné míry problémům a nákladům, jež jsou obvyklé u (finanční) společnosti v potížích (např. vyšší náklady financování, horší platební podmínky ze strany dodavatelů a protistran, vyšší mzdové náklady k udržení zaměstnanců, omezení činnosti a snížení rizikově vážených aktiv k zachování kapitálu)⁽⁸⁹⁾. Ačkoliv společnost ABN AMRO N zůstala na provozní úrovni samostatnou společností, nizozemský stát se obával kontaminace vyplývající ze skutečnosti, že by si trhy mohly společnost ABN AMRO N spojovat s bývalým vlastníkem, společností Fortis SA/NV.
- (227) Opatření Y1 (důležitá součást integrovaných transakcí ze dne 3. října 2008) poskytlo velkou výhodu i společnosti FBN, zejména vzhledem k rozsahu transakce a tehdejšími převládajícím tržním podmínkám.
- (228) Vysoká likvidní facilitata ve výši 45 miliard EUR⁽⁹⁰⁾ byla poskytnuta v době, kdy byly velkoobchodní trhy prakticky uzavřené, zejména s ohledem na velké částky a společnosti s poměrně vysokým poměrem úvěrů k vkladům, jak tomu bylo v případě společnosti FBN. Skutečnost, že by takováto vysoká částka likvidity nebyla na trhu snadno dostupná, potvrzuje i to, že společnost FBN potřebovala několik čtvrtletí na to, aby krátkodobou likvidní facilitatu nahradila jinými zdroji financování. Společnost FBN nakonec splatila veškeré krátkodobé financování poskytnuté nizozemským státem v
- ⁽⁸⁹⁾ Rovněž společnost FBN ve svých marketingových materiálech pro investory do dluhových nástrojů uváděla, že státní vlastnictví je příznivým prvkem, který „poskytuje vkladatelům a věřitelům jistotu“; předváděcí prezentace z dubna 2009, s. 3, předposlední odrážka; předváděcí prezentace v červnu 2009 (Paříž), s. 3, předposlední odrážka; předváděcí prezentace v červenci 2009 (Madrid), s. 3, předposlední odrážka (všechny prezentace jsou veřejně přístupné na internetových stránkách společnosti: <http://www.abnAMRO.com/en/investor-relations/latest-presentations/index.html>).
- ⁽⁹⁰⁾ Pro srovnání, na konci roku 2008 činila celková aktiva společnosti FBN 185 miliard EUR, takže likvidní facilitata představovala přibližně 25 % celkové rozvahy.

červnu 2009, devět měsíců po poskytnutí podpory v podobě likvidity. Refinancování se uskutečnilo částečně prostřednictvím emise dluhopisů se státní zárukou⁽⁹¹⁾.

- (229) Je proto nutno vyvodit závěr, že opatření Y1 představuje státní podporu, jelikož společnosti FBN poskytlo výhodu v podobě financování, které by za převládajících tržních podmínek v té době nebylo dostupné na trhu.
- (230) Co se týká opatření Y2, novace dlouhodobých úvěrů poskytnutých společností Fortis Bank SA/NV, Komise se domnívá, že toto opatření poskytuje společnosti FBN selektivní výhodu. Z informací předložených nizozemským státem vyplývá, že společnost Fortis Bank SA/NV měla v případě změny vlastnictví na úrovni společnosti FBN nárok na okamžité splacení dlouhodobých půjček s pevnou úrokovou sazbou (v nominální hodnotě ve výši 7,9 miliardy EUR). Díky opatření Y2 nemusela společnost FBN hledat nové financování na trhu, aby mohla tyto dlouhodobé půjčky splatit. Měla i nadále prospěch z existujících půjček s úrokovými sazbami platnými v době před krizí.
- (231) Tím, že nizozemský stát souhlasil s novací, poskytl společnosti FBN dlouhodobou půjčku s úrokovými sazbami platnými v době před krizí. Investor v tržním hospodářství by tyto půjčky neposkytl s úrokovými sazbami platnými v době před krizí, nýbrž by vyjednal úrokové sazby, jež by lépe odrážely převládající tržní podmínky v té době, zejména vzhledem k tomu, že se jednalo o půjčky ve značné výši.
- (232) Je proto nutno vyvodit závěr, že opatření Y2 představuje státní podporu pro společnost FBN, jelikož této společnosti poskytlo selektivní výhodu v podobě půjčky s úrokovými sazbami platnými v době před krizí. Nizozemský stát se nepokusil uvést u splatných půjček úrokové sazby do souladu s úrokovými sazbami platnými v době po skončení krize, nejednal tudíž jako investor v tržním hospodářství.
- (233) Komise obdržela dostatečné informace, aby mohla vyvodit závěr, že společnost ABN AMRO N neobdržela prostřednictvím opatření Y1 a Y2 žádné finanční prostředky. Neměla proto z těchto opatření žádný prospěch.

⁽⁹¹⁾ Společnost FBN vydala nástroje se státní zárukou v celkové výši 18,8 miliardy EUR.

Závěr

- (234) Integrované transakce ze dne 3. října 2008 proto nejsou v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství a poskytly společnosti FBN selektivní výhodu. Tato opatření umožnila společnosti FBN setrvat na trhu a dále vykonávat své činnosti, aniž by ji zatěžovaly problémy její mateřské společnosti. Společnost FBN obdržela rovněž velmi vysokou částku podpory financování, která by nebyla na trhu dostupná v tak krátkém čase. Opatření Y1 a Y2 proto představují státní podporu, zatímco (jak je uvedeno v 32. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009) opatření X jako takové nepředstavuje státní podporu pro společnost FBN, nýbrž je součástí širší transakce (oddělení společnosti FBN od Fortis Bank SA/NV), která zahrnovala státní podporu společnosti FBN.

6.1.2 Použitelnost zásady investora v tržním hospodářství na opatření, která byla provedena po poskytnutí počáteční pomoci dne 3. října 2008

- (235) Nizozemský stát přijal ve prospěch společností FBN a ABN AMRO N velký počet opatření, jež byla rozložena v období přibližně 18 měsíců. Nizozemský stát uvedl, že by se přezkoumání zásady investora v tržním hospodářství mělo použít na každé z těchto opatření zvlášť (a zejména na opatření B4 a B5 související se spojením). Na základě časové posloupnosti opatření (I), společného účelu opatření (II) a situace společností v době provedení každého opatření (III) však Komise vyvozuje názor, že tato opatření nebyla dostatečně odlišná, aby mohla být s ohledem na zásadu investora v tržním hospodářství posouzena samostatně. Komise má za to, že všechna opatření byla součástí jednoho zdlouhavého procesu restrukturalizace⁽⁹²⁾,⁽⁹³⁾.
- (236) Časová posloupnost opatření (I), která byla popsána dříve v oddíle 2.1 a v oddíle 2.4 tohoto rozhodnutí, prokazuje, že všechna opatření spolu vzájemně souvisí a byla přijata v krátkém čase.
- (237) Opatření v souvislosti se spojením jsou mimoto jednoznačně spojená s předchozími zásahy. Když nizozemský stát dne 21. listopadu 2008 (o něco málo více než šest týdnů po záchranném zásahu dne 3. října 2008) rozhodl o spojení společností FBN a ABN AMRO N, mohl tak učinit jen proto, že tyto dvě společnosti právě zachránil před úpadkem. Jinými slovy, ve srovnávacím scénáři bez zásahu ze dne 3. října 2008 by provedení spojení nebylo možné, jelikož by tyto dvě společnosti již neexistovaly, nebo by existovaly v podstatně omezené podobě, která by vedla k mnohem menšímu a méně přitažlivému subjektu vzniklému spojením, což nizozemský stát připouští rovněž v plánu restrukturalizace z prosince 2009 (viz 78. bod odůvodnění).

⁽⁹²⁾ Věc T-11/95 *BP Chemicals Ltd v. Komise*, Sb. rozh. 1998, s. II-3235.

⁽⁹³⁾ Viz rovněž ostatní případy týkající se bank, například *Northern Rock*, Úř. věst. L 112, 5.5.2010, s. 38 a *Bank of Ireland*, Úř. věst. C 40, 9.2.2011, s. 9.

(238) Všechna opatření měla společný cíl (II), a to plně obnovit životaschopnost společností FBN a ABN AMRO N. Ihned po provedení integrovaných transakcí ze dne 3. října 2008 bylo zřejmé, že nizozemský stát situaci pouze stabilizoval, přičemž důležité provozní problémy dosud čekají na vyřešení, zejména kvůli oddělení jednotlivých subjektů od bývalé mateřské společnosti.

(239) Spojení bylo mimoto opatřením, které bylo zapotřebí k dosažení společného cíle, a to úplného obnovení životaschopnosti. Finanční situace samostatné společnosti FBN byla slabá, jelikož tato společnost měla poměrně malou retailovou franšizu a závisela do značné míry na velkém mezibankovním financování⁽⁹⁴⁾. Společnost ABN AMRO N přišla o důležité kompetence s ohledem na některé produkty a velkou část své mezinárodní sítě. Obě společnosti se potýkaly s provozními problémy souvisejícími například s informačními technologiemi, daněmi a řízením rizik a nebylo rovněž jisté, zda mají ve všech oblastech činnosti, v nichž působily, dostatečný rozsah. Nizozemský stát zvážil řadu alternativ a rychle rozhodl, že spojení a dodatečné navýšení kapitálu je nejlepším způsobem, jak plně obnovit životaschopnost. Ve scénáři založeném na spojení kompenzovaly činnosti ABN AMRO N s vysokými vklady v oblasti retailového bankovníctví slabou finanční situaci společnosti FBN, zatímco společnost FBN mohla společností ABN AMRO N zajistit větší velikost a poskytnout mezinárodní pobočky. Subjekt vzniklý spojením měl mimoto lepší postavení při řešení praktických problémů a mohl využít rovněž dodatečných úspor z rozsahu. Spojení zamezilo nutnosti přeorganizovat každý subjekt zvlášť.

(240) Pokud jde o situaci společností v době provedení každého opatření (III), Komise podotýká, že životaschopnost společností byla plně obnovena až po provedení všech opatření. Společnosti nebyly životaschopné v přechodné fázi, například ke dni 21. listopadu 2008, kdy bylo rozhodnuto o spojení. V této souvislosti Komise zdůrazňuje, že na konci prosince 2008, a tudíž po přijetí rozhodnutí o spojení, hrozilo, že společnost FBN nebude splňovat minimální kapitálové požadavky DNB, jelikož s ohledem na společnost ABN AMRO N musela provést odpis. Společnost ABN AMRO N byla v účetnictví společnosti FBN dosud vykazována s oceněním, které po ocenění použitým v opatření X již nebylo reálné⁽⁹⁵⁾, a proto byl nevyhnutelný odpis. Aby se vyřešily problémy společnosti FBN s kapitálem, získal nizozemský stát společnost ABN AMRO N od společnosti FBN za částku ve výši 6,5 miliardy EUR a koncem roku 2009 přijal další nápravná opatření spočívající v přeměně kapitálu Tier 2 na kapitál Tier 1 (viz 121. bod odůvodnění a poznámka pod čarou č. 52 tohoto rozhodnutí). Prohlášení nizozemského státu, [...] a [...] potvrzují, že i po

uskutečnění integrovaných transakcí dne 3. října 2008 se společností FBN a ABN AMRO N i nadále potýkaly se značnými problémy ohledně životaschopnosti⁽⁹⁶⁾.

(241) Komise rovněž podotýká, že nizozemský stát předložil plnohodnotný plán restrukturalizace až poté, co bylo rozhodnuto o opatřeních, což naznačuje, že k úplnému obnovení životaschopnosti došlo až po tomto rozhodnutí. V průběhu řízení Komise opakovaně žádala o předložení podrobného plánu restrukturalizace (viz například 137. bod odůvodnění), který byl nezbytný pro posouzení, zda byla plně obnovena životaschopnost společnosti, která obdržela podporu.

(242) Dne 4. prosince 2009 předložil nizozemský stát plán restrukturalizace z prosince 2009, v tomto prvním plánu však dosud chyběly důležité údaje uvedené ve sdělení o restrukturalizaci, jako jsou finanční výhledy pro pesimistický scénář. Potřebné doplňkové informace byly obdrženy dne 23. března 2010. Nizozemský stát na předchozí žádosti Komise o předložení plánu restrukturalizace odpověděl, že při restrukturalizaci společností FBN a ABN AMRO N hrálo zásadní úlohu spojení těchto společností. Podle něj potřebovalo dočasné vedení skupiny ABN AMRO na vypracování plánu určitý čas a před dokončením spojení nemohlo mít úplnou představu o budoucí podobě skupiny.

6.1.3 Existence výhody a závěr ohledně existence podpory u opatření provedených po integrovaných transakcích ze dne 3. října 2008

Opatření ze dne 24. prosince 2008 (opatření Z)

(243) Opatření Z bylo nezbytné, aby se zamezilo poklesu podílu kapitálu společnosti FBN pod minimální kapitálové požadavky stanovené v právních předpisech.

(244) Problém společnosti FBN s kapitálem byl zapříčiněn vysokým oceněním společnosti ABN AMRO N v jejím účetnictví. Simulace ve zprávě o hloubkové kontrole vyhotovené [...] prokazují, že snížení účetní hodnoty společnosti ABN AMRO N na 6,5 miliardy EUR by ve společnosti FBN vedlo k podílu kapitálu Tier 1 ve výši 3,8 % a celkovému kapitálovému poměru ve

⁽⁹⁴⁾ Na konci roku 2008 činil ve společnosti FBN poměr úvěrů k vkladům 237 %.

⁽⁹⁵⁾ Účast byla dosud účtována v hodnotě přibližně 24 miliard EUR.

⁽⁹⁶⁾ Viz například připomínky [...] a rovněž připomínky ministra financí v dopise nizozemskému parlamentu ze dne 19. listopadu 2009: „Samostatný scénář by měl malý smysl. Společnost FBN mohla vykázat v posledních letech náležitý zisk, považovala se však za příliš malou, než aby mohla v dlouhodobém horizontu růst a byla i nadále konkurenceschopná. Společnost ABN AMRO II má dostatečně velký podíl na trhu retailového bankovníctví, po oddělení ji však chyběli komerční zákazníci“ (původní znění v nizozemštině, překlad Komise). Úplné znění je k dispozici na této internetové adrese: <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2009/11/20/ec-remedy-en-herkapitalisatie-abn-amro-en-fortis-bank-nederland.html>

výši 7,6 %⁽⁹⁷⁾. Jinými slovy, hrozilo, že společnost FBN nedodrží minimální požadavky stanovené v právních předpisech, podle nichž musel minimální celkový kapitálový poměr činit 8 % (s nejvýše jednou polovinou kapitálu Tier 2). Podle zprávy [...] zvýšil prodej společnosti ABN AMRO N nizozemskému státu za cenu ve výši 6,5 miliardy EUR podíl kapitálu Tier 1 a celkový kapitálový poměr ve společnosti FBN na 7,8 %, resp. 15,7 %, čímž se vyřešil problém společnosti FBN s kapitálem a společností to umožnilo setrvat na trhu.

- (245) Opatření poskytlo společnosti FBN výhodu v podobě kapitálu, který by nemohla získat na trzích. Společnost nemohla k (částečnému) vyřešení problému využít interně vytvořené základní zisky, mj. proto, že v roce 2008 utrpěla v souvislosti s Madoffovým podvodem ztráty ve výši 922 milionů EUR. Jelikož společnosti FBN hrozilo, že nesplní minimální kapitálové požadavky, umožnilo toto opatření společnosti dodržet požadavky stanovené v právních předpisech a pokračovat v činnosti.
- (246) Komise dospěla k závěru, že se nákup společnosti ABN AMRO N nizozemským státem neuskutečnil za tržních podmínek, a to z níže uvedených důvodů.
- (247) Investor v tržním hospodářství⁽⁹⁸⁾ zajímající se o nabytí společnosti ABN AMRO N v prosinci 2008 by použil tržní cenu s přihlédnutím k tržním podmínkám v té době. Ve zprávě [...] měl nizozemský stát k dispozici dvě ocenění: ocenění „v průběhu hospodářského cyklu“ ve výši [5 – 9] miliard EUR, které předpokládalo normalizaci trhů, a ocenění na základě „stávajících tržních podmínek“ ve výši [4 – 6,5] miliard EUR, jež bylo zalo-

ženo na tržních podmínkách v prvních dnech října roku 2008⁽⁹⁹⁾. Investor v tržním hospodářství by jako výchozí bod použil ocenění na základě „stávajících tržních podmínek“.

- (248) Každopádně by bylo nutné ocenění na základě „stávajících tržních podmínek“ upravit, aby se zohlednilo zhoršení tržních podmínek mezi dnem 3. října 2008 (tj. datem vydání zprávy [...] o ocenění) a skutečným dnem, kdy bylo nizozemským státem rozhodnuto o získání společnosti ABN AMRO N. V tomto období klesl index Euro Stoxx 50 o 22,2 % a index Euro Stoxx Banks o 45,3 %.
- (249) Tvrzení nizozemského státu, že úprava nebyla vzhledem ke konzervativnímu rizikovému profilu společnosti ABN AMRO N (tj. žádná toxická aktiva, dobrá finanční situace atd.) nutná, nelze uznat. Pokles trhu byl rozsáhlý, a to zejména v případě akcií bank, což naznačovalo, že nebyl až tolik spojen se zvláštnostmi akcií, nýbrž spíše se zhoršujícími se hospodářskými a finančními tržními podmínkami a s tím spojeným zvýšením požadovaných rizikových premií. Vzhledem k této situaci je nezbytné upravit ocenění na základě „stávajících tržních podmínek“ ze dne 3. října 2008 směrem dolů, aby byl získán přiměřený odhad hodnoty společnosti ABN AMRO N ke dni 14. prosince 2008. Použití zaznamenaného procentního poklesu u indexů Euro Stoxx 50 a Euro Stoxx Banks (22,2 % a 45,3 %) vede k rozpětí tržní ceny v prosinci 2008 od [2,2 – 3,6] miliardy EUR do [3,1 – 5,1] miliardy EUR (tj. [4 – 6,5] miliardy EUR po snížení o 22,2 % a 45,3 %)⁽¹⁰⁰⁾.
- (250) Komise může uznat, že (jak tvrdí nizozemské orgány) je nutno provést úpravu s cílem zohlednit skutečnost, že nizozemský stát nezaplatil za transakci hotově.

⁽⁹⁷⁾ Viz zpráva [...] o hloubkové kontrole: svazek 2 Fortis Bank Netherlands, s. 44 a svazek 5, Poznámky k obsahu, s. 65 a následující strany. Jelikož společnost FBN vykazovala společnost ABN AMRO N v rámci „účástí účtovaných ekvivalenční metodou“, vyžadovala pravidla týkající se obezřetnostního filtru, aby společnost FBN odečetla hodnotu společnosti ABN AMRO N od svého kapitálu, a to 50 % od kapitálu Tier 2 (pokud byl k dispozici dostatečný kapitál Tier 2) a 50 % (nebo více v případě nedostatku kapitálu Tier 2) od svého kapitálu Tier 1. Odpočet hodnoty společnosti ABN AMRO N bylo nutno provést z dostupných rezerv, čímž se snížil kapitál Tier 1. Provedením odpisu a okamžitým odprodejem své účasti nemusela společnost FBN u svých podílů na kapitálu Tier 1 a Tier 2 účtovaných ekvivalenční metodou již používat obezřetnostní filtr.

⁽⁹⁸⁾ Komise podotýká, že žádný soukromý investor nepředložil nabídku na koupi společnosti ABN AMRO N. Komise zjistila, že společnost ING nahlížela do spisu, po pečlivé úvaze však rozhodla, že by transakce nesplňovala její finanční požadavky. Společnost zdůraznila, že je odpovědná zejména vůči svým akcionářům (což je zjevně důležitý rozdíl v porovnání s nizozemským státem, který musel vzít v úvahu rovněž veřejný zájem). Viz tisková zpráva ze dne 29. září 2008: http://www.ing.com/group/showdoc.jsp?docid=343126_EN&menopt=prmlpre

⁽⁹⁹⁾ Ocenění na základě stávajících tržních podmínek vycházelo ze dvou metod oceňování: analýza ceny/výnosů a metoda založená na diskontovaných dividendách. Obě metody oceňování vedly k ocenění ve výši [4 – 6,5] miliardy EUR (viz s. 7 zprávy [...] o ocenění).

⁽¹⁰⁰⁾ Neexistuje žádný důvod pro zvýšení hodnoty společnosti ABN AMRO N o synergie vyplývající z možného spojení společností, které nizozemský stát již vlastnil od uskutečnění transakce ze dne 3. října 2008. Opatření Z odstranilo společnost ABN AMRO N z rozvahy společnosti FBN a neexistoval žádný jiný potenciální investor, který by mohl dosáhnout stejné výše synergií a byl ochoten začlenit tyto synergie do nabídnuté ceny. Pokud by nizozemský stát jednal jako investor v tržním hospodářství, snažil by se provést nabytí za nejnižší možnou cenu a tyto synergie by do nabídnuté ceny nezahrnul. Jako vedlejší argument je nutno zdůraznit, že cílem transakce bylo především udržet podíly kapitálu společnosti FBN nad minimálními požadovanými úrovněmi. Kapitálová pozice společnosti FBN byla skutečně velmi slabá a společnost nebyla schopna spojení předem sama financovat. Ve scénáři bez opatření Z by se společnost FBN dostala do finančních potíží a spojení by nebylo možné provést spojení a docílit s tím spojených synergií.

V důsledku opatření Y2 vlastnil nizozemský stát dluhopisy emitované společností FBN a poté za společnost ABN AMRO N zaplatil společnosti FBN tím, že upustil od vymáhání tohoto dluhu v nominální hodnotě ve výši 6,5 miliardy EUR. Jelikož se s dluhopisy vydanými ostatními bankami v této době obchodovalo za cenu nižší, než byla jejich nominální hodnota, může Komise uznat, že hodnota dluhových nástrojů, od jejichž vymáhání nizozemský stát upustil, byla nižší než jejich nominální hodnota. Podle dostupných informací o trhu může Komise uznat úpravu ve výši [10 – 30] %, tj. [0,65 – 1,95] miliardy EUR. To znamená, že skutečná cena transakce činila [4,55 – 5,85] miliardy EUR (6,5 miliardy EUR minus [0,65 – 1,95] miliardy EUR) místo 6,5 miliardy EUR⁽¹⁰¹⁾.

- (251) Výši podpory obsažené v opatření Z pak představuje rozdíl mezi zaplacenou cenou a tržní hodnotou společnosti ABN AMRO N. Tento rozdíl je v rozmezí od [0 – 2,75] miliardy EUR ([4,55 – 5,85] miliardy EUR minus [3,1 – 5,1] miliardy EUR) do [0,95 – 3,65] miliardy EUR ([4,55 – 5,85] miliardy EUR minus [2,2 – 3,6] miliardy EUR).
- (252) Komise nevidí žádný důvod pro tvrzení nizozemského státu, že jeho ocenění ve výši 6,5 miliardy EUR bylo přesvědčivě doloženo schválením ostatními členy konsorcia a zprávou [...]. Zaplacení příliš vysoké ceny za společnost ABN AMRO N nemělo na ostatní členy konsorcia žádný vliv, což znamená, že schválení prodeje z jejich strany neznamenalo schválení samotného ocenění. Není k dispozici rovněž žádný údaj o tom, že by členové konsorcia sami provedli nové ocenění. Rovněž dopis [...] nepodporuje tvrzení nizozemského státu. Společnost [...] pouze ověřila metodiku a postup a příslušnou stručnou zprávu nelze pokládat za věrohodné ocenění. Ve zprávě [...] byla jako základ použita cena, kterou nizozemský stát zaplatil za společnosti FBN a ABN AMRO N dne 3. října 2008. Jak bylo objasněno výše, transakce ze dne 3. října 2008 není tržní transakcí. K odvození tržní ceny nelze použít transakci, která obsahuje podporu.
- (253) Ani zpráva odborníků pracujících pro akcionáře společnosti Fortis SA/NV nepodporuje hypotézu, že nizozemský stát nezaplatil příliš vysokou cenu. Zpráva je pouze druhotnou analýzou ocenění a metod oceňování, které byly v tomto procesu použity, a nepředstavuje nové ocenění. Zprávu je mimoto nutno posoudit v tomto kontextu. Akcionáři společnosti Fortis SA/NV měli obavy, že za aktiva, která získal nizozemský stát, obdrželi příliš nízkou cenu, a zpráva se zabývá především tímto tvrzením, tj. že nizozemský stát zaplatil příliš nízkou cenu. Je nutno rovněž zmínit, že odstavce, na něž odká-

zuje nizozemský stát, neříkají nic o samotné společnosti ABN AMRO N, nýbrž se vztahují na celý soubor aktiv, která získal nizozemský stát.

- (254) Je proto nutno vyvodit závěr, že opatření Z je opatřením státní podpory ve prospěch společnosti FBN, jelikož jí poskytlo kapitál, který této společnosti umožnil setrvat na trhu. Zjištěná výše podpory je v rozmezí od [0–2,75] miliardy EUR do [0,95 – 3,65] miliardy EUR.

Opatření A k pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z ve výši 1,7 miliardy EUR

- (255) Komise dospěla k závěru, že za pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z odpovídal nizozemský stát, a nikoli společnost ABN AMRO N. Ode dne 3. října 2008 byl nizozemský stát vázán podmínkami dohody akcionářů konsorcia. Byl proto povinen provést rozdělení společnosti ABN AMRO Holding za podmínky popsaných ve zmíněné dohodě. Jelikož orgán finančního dohledu povolil zahájení procesu rozdělení teprve po vyřešení problému společnosti ABN AMRO Z s kapitálem, neměl nizozemský stát a ostatní členové konsorcia jinou možnost, než pokrýt nedostatek kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z.
- (256) Společnost ABN AMRO N jednala při poskytnutí potřebného kapitálu společnosti ABN AMRO Z, která neměla žádné provozní činnosti, pouze jako zprostředkovatel.
- (257) Komise nenalezla žádné důkazy o nepřímé podpoře poskytnuté společnosti ABN AMRO N. Vysvětlení, které poskytl nizozemský stát, potvrdilo, že se všechny významné finanční transakce mezi společnostmi ABN AMRO Z a ABN AMRO N uskutečnily za tržních podmínek, nebo k nim došlo před zásahem státu dne 3. října 2008.

- (258) Jak je uvedeno v 110. bodě odůvodnění, nástroj k snížení kapitálových požadavků byl zaveden po oddělení společnosti ABN AMRO II od ABN AMRO Bank za účelem pokrytí obezřetnostního rozpětí ve výši 500 milionů EUR a nákladů na integraci ve výši 1,2 miliardy EUR, zatímco hotovost pocházející z povinně převoditelných cenných papírů byla vložena do společnosti ABN AMRO Z. Ode dne oddělení společnosti ABN AMRO II od ABN AMRO Bank (tj. 6. února 2010) (do skončení platnosti nástroje k snížení kapitálových požadavků v říjnu 2010) představoval zmíněný nástroj státní podporu pro společnost ABN AMRO II, zatímco částka výnosů z povinně převoditelných cenných papírů ve výši 1,7 miliardy EUR, která byla převedena na společnost ABN AMRO Z, přestala být k témuž dni podporou pro společnost ABN AMRO N/ABN AMRO II. Tyto změny proto nemění výši podpory, nýbrž pouze nástroje, jejichž

⁽¹⁰¹⁾ Během současné finanční krize odkoupila řada bank zpět své podřízené dluhy se značně nižší hodnotou (tzv. „řízení závazků“), čímž byly tyto banky schopny vytvořit základní kapitálovou složku Tier 1 odpovídající snížení hodnoty.

prostřednictvím byla podpora poskytnuta, a dobu trvání. Tato změna formy nenastoluje žádné otázky, jež by bylo nutno posoudit ve zbyvajících částech tohoto rozhodnutí.

- (259) Je proto nutno vyvodit závěr, že opatření A nepředstavuje státní podporu. Podle dohody akcionářů konsorcia bylo smluvní povinností nizozemského státu jakožto nástupce společnosti Fortis SA/NV vyřešit nedostatek kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z. Opatření proto neposkytuje společnosti ABN AMRO N selektivní výhodu ani ji neosvobozuje od nákladů, které by musela normálně hradit.

Opatření B1 k pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z ve výši 500 milionů EUR

- (260) Jelikož nástroj k snížení kapitálových požadavků nepostačoval k pokrytí nedostatku kapitálu ve společnosti ABN AMRO Z, musel nizozemský stát vložit další kapitál prostřednictvím povinně převoditelných cenných papírů. Zdůvodnění uvedené s ohledem na opatření A se vztahuje rovněž na opatření B1.
- (261) Je proto nutno vyvodit závěr, že opatření B1 nepředstavuje státní podporu, jelikož financování nedostatku kapitálu společnosti ABN AMRO Z bylo podle dohody akcionářů konsorcia povinností nizozemského státu a neposkytlo společnosti ABN AMRO N selektivní výhodu.

Opatření B2 a B3: rekapitalizace k financování nákladů na rozdělení

- (262) Celá částka ve výši 1,08 miliardy EUR (tj. opatření B2 a B3 společně) zahrnuje obecné náklady na rozdělení ve výši 480 milionů EUR, náklady ve výši 90 milionů EUR spojené se zřízením oddělení peněžního trhu a vytvoření obezřetnostního rozpětí ve výši 500 milionů EUR. Je nutné rozlišovat mezi obezřetnostním rozpětím ve výši 500 milionů EUR a ostatními náklady na rozdělení ve výši 580 milionů EUR.
- (263) Co se týká ostatních nákladů na rozdělení, Komise uznává, že dohoda akcionářů konsorcia ukládala nizozemskému státu povinnost provést rozdělení společnosti ABN AMRO Holding na tři samostatné části podle pokynů uvedených v dohodě. Jinými slovy, náklady na rozdělení byly důsledkem smluvních povinností nizozemského státu jakožto nástupce společnosti Fortis SA/NV. Společnost ABN AMRO N neměla v důsledku tohoto opatření na čistém základě lepší kapitálovou pozici, jelikož nizozemský stát vložil kapitál, který byl ihned spotřebován na náklady na rozdělení.
- (264) Toto odůvodnění však neplatí pro obezřetnostní rozpětí ve výši 500 milionů EUR, jelikož stát neměl smluvní povinnost je poskytnout. Pokud by nizozemský stát neposkytl tuto pomoc, nacházela by se společnost ABN AMRO N v horší finanční situaci a musela by například snížit svá rizikově vážená aktiva, aby uvolnila kapitál.

Jinými slovy, obezřetnostní rozpětí představuje selektivní výhodu, která zlepšila soutěžní postavení společnosti ABN AMRO N v porovnání se scénářem, podle něhož by toto opatření nebylo provedeno.

- (265) Vyvozuje se proto závěr, že zatímco obecné náklady na rozdělení nepředstavují státní podporu, obezřetnostní rozpětí ve výši 500 milionů EUR (tj. část opatření B3) ano. Toto obezřetnostní rozpětí poskytlo společnosti ABN AMRO N dodatečný kapitál a představuje selektivní výhodu.

Opatření B4: rekapitalizace k pokrytí nedostatku kapitálu v souvislosti s odprodejem New HBU a opatření B5: rekapitalizace k uhrazení nákladů na integraci

- (266) Komise podotýká, že po získání společností FBN a ABN AMRO N nizozemským státem neexistovala žádná smluvní nebo ekonomická povinnost tyto dvě společnosti spojit. Divize správy majetku ve společnosti ABN AMRO N byla začleněna do společnosti Fortis Bank SA/NV, tato divize však není pro banky naprosto nezbytnou činností, jelikož mnoho ostatních bank pořizuje produkty v oblasti správy majetku od specializovaných externích poskytovatelů. Nizozemský stát sám dne 21. listopadu 2008 rozhodl o spojení společností ABN AMRO N a FBN. Tuto možnost upřednostnil před ostatními alternativami restrukturalizace, jako je samostatná strategie pro obě banky, rychlý prodej jedné či obou společností nebo rychlý prodej významných dceřiných společností.
- (267) Společnosti FBN a ABN AMRO N nebyly s to uhradit počáteční náklady na integraci vyplývající ze spojení samy. Komise podotýká, že nizozemský stát hájil na veřejnosti spojení tím, že „obě banky jsou silnější společně než samostatně“⁽¹⁰²⁾. Spojení mělo vést k významným výhodám v podobě synergií (v odhadované výši 1,1 miliardy EUR před zdaněním ročně) a silnějšímu soutěžnímu postavení (např. vyšší podíly na trhu, lepší finanční základna atd.).
- (268) K získání přínosů plynoucích ze spojení musely společnosti FBN a ABN AMRO N uhradit různé náklady (konkrétně náklady spojené s nápravným opatřením v souvislosti se spojením, náklady na integraci). Nizozemský stát tyto náklady uhradil prostřednictvím rekapitalizace (v době, kdy byl kapitál dosud obtížně dostupný), zatímco společnosti FBN a ABN AMRO N získaly všechny výhody. To proto poskytuje společnostem FBN a ABN AMRO N jednoznačnou výhodu.

⁽¹⁰²⁾ „Obě banky jsou silnější společně než samostatně. Banky mají vlastnosti, které se vzájemně vhodně doplňují. Společnost ABN AMRO má dobré služby v oblasti retailového bankovníctví a bankovníctví pro malé a střední podniky a společnost Fortis má dobré interní obchodní kvality. Jelikož společnost Fortis SA/NV zanikla, musí obě banky vynaložit nové investice. Tyto investice je lepší vynaložit jednou než dvakrát“ (původní znění v nizozemštině, překlad Komise) (zdroj: „Vragen over de ingeslagen richting voor de bedrijven en de besluitvorming daartoe, het beloningsbeleid en de toekomstige rol van de Staat in deze bedrijven“, tisková zpráva, v níž je vysvětleno rozhodnutí nizozemského státu ze dne 21. listopadu 2008 o spojení společností FBN a ABN AMRO N).

(269) Podle nizozemského státu vedlo spojení ke kladné čisté současné hodnotě⁽¹⁰³⁾. Jak však již bylo podrobně rozvedeno v 235. až 242. bodě odůvodnění, opatření B4 a B5 souvisela s ostatními opatřeními státní podpory a byla součástí širšího plánu restrukturalizace, takže se zásada investora v tržním hospodářství nepoužije.

(270) Vyvozuje se proto závěr, že opatření B4 a B5 představují státní podporu ve výši 300 milionů EUR resp. 1,2 miliardy EUR. Tato opatření poskytla společností FBN a ABN AMRO N selektivní výhodu tím, že jim poskytla kapitál.

Opatření C: rekapitalizace společnosti FBN

(271) Opatření C poskytuje společnosti FBN kapitál, který jí umožnil splnit minimální regulační požadavky orgánu finančního dohledu. Pokud by nizozemský stát nepřeměnil její kapitál Tier 2 na kapitál Tier I, musela by společnost FBN ukončit svou činnost, nebo by musela hledat alternativní řešení, jako je snížení rizikově významných aktiv k uvolnění kapitálu Tier 1. Díky tomuto opatření měla společnost FBN nakonec k dispozici více kapitálu a silnější soutěžní postavení než v případě scénáře „bez podpory“.

(272) Nizozemský stát přeměnil dluhové nástroje Tier 2 v nominální hodnotě ve výši 1,35 miliardy EUR na kapitál Tier 1 ve stejné výši. Tato přeměna vede ke stejným peněžním tokům jako scénář, podle něhož by společnost FBN odkoupila nástroje Tier 2 ve vlastnictví státu za nominální hodnotu, načež by následovalo navýšení kapitálu o stejnou částku. Analogicky s 250. bodem odůvodnění může Komise uznat, že tržní hodnota dluhových nástrojů, od jejichž vymáhání nizozemský stát upustil, byla nižší než jejich nominální hodnota. S přihlédnutím k snížení hodnoty podobných nástrojů rovnocenných bank je snížení hodnoty ve výši [135 – 405] milionů EUR (tj. o [10 – 30] %) odůvodněné. Jinými slovy, nepřímým odkupem nástrojů v nominální hodnotě by společnost FBN nepřímo zaplatila nizozemskému státu částku zbytečně vyšší o [135 – 405] milionů EUR. Výše podpory proto činí [0,945 – 1,215] miliardy EUR, nikoli 1,35 miliardy EUR.

(273) Tvrzení nizozemského státu, že opatření je v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, nelze přijmout. Opatření bylo provedeno společně s jinými opatřeními, jež obsahovala státní podporu, jak je objasněno v 235. až 242. bodě odůvodnění, takže se zásada investora v tržním hospodářství nepoužije.

(274) Je proto nutno vyvodit závěr, že opatření C představuje státní podporu ve výši [0,945 – 1,215] miliardy EUR,

jelikož poskytuje společnosti FBN výhodu v podobě dodatečného kapitálu.

Opatření D: platby v hotovosti pro ostatní členy konsorcia

(275) Co se týká plateb pro ostatní členy konsorcia, Komise vyvodila závěr, že platby byly skutečně součástí povinností souvisejících s dohodou akcionářů konsorcia. Členové konsorcia předvídali, že se během procesu rozdělování objeví některé neočekávané záležitosti, a dohoda akcionářů konsorcia popisuje postupy, jež se použijí k vyřešení těchto záležitostí. Komise nenalezla žádné důkazy, že by platby nizozemského státu pro ostatní členy konsorcia vedly k dodatečnému převodu čistých aktiv na společnost ABN AMRO N či k jiné výhodě poskytnuté této společnosti.

(276) Vyvozuje se proto závěr, že opatření D nepředstavuje státní podporu, jelikož toto opatření představovalo podle dohody akcionářů konsorcia povinnost státu, a nikoli povinnost společnosti ABN AMRO N. Opatření neposkytlo společnosti ABN AMRO N žádnou selektivní výhodu.

Opatření E: státní záruka za dluh k vyřešení křížových závazků

(277) Komise dospěla k závěru, že křížové závazky souvisely do značné míry se zvláštní situací s ohledem na oddělení společnosti ABN AMRO N od mateřské společnosti ABN AMRO Bank (nyní RBS NV). Podle nizozemského práva obchodních společností je Deutsche Bank jakožto kupec New HBU i nadále odpovědná za dluhy společnosti ABN AMRO Bank, pokud by tato neplnila své povinnosti. Deutsche Bank proto chtěla být odškodněna za riziko, které podstupuje s ohledem na společnost ABN AMRO Bank. Pokud by společnost ABN AMRO N nebyla oddělena od ABN AMRO Bank, tyto křížové závazky mezi New HBU a ABN AMRO Bank by neexistovaly. Nizozemský stát proto poskytl záruku za křížové závazky, které existují výhradně v důsledku oddělení společnosti ABN AMRO N. Nizozemský stát neposkytl záruku za křížový závazek mezi New HBU a společností ABN AMRO N.

(278) Vyvozuje se proto závěr, že lze uznat, že opatření E nepředstavuje státní podporu, jelikož oddělení společnosti ABN AMRO N od ABN AMRO Bank bylo podle dohody akcionářů konsorcia povinností nizozemského státu.

6.1.4 Vyčíslení státní podpory

(279) Skupina ABN AMRO (nebo společnosti FBN a ABN AMRO N před spojením) měla prospěch z podpory na rekapitalizaci, která je v rozmezí od 4,2 miliardy EUR do 5,45 miliardy EUR. Tato částka představuje 2,75 % – 3,5 % rizikově vážených aktiv skupiny ABN AMRO.

⁽¹⁰³⁾ Zpráva nizozemského Účetního dvora obsahuje určité poznámky k výpočtům státu (viz internetová adresa: http://www.rekenkamer.nl/Actueel/Onderzoeksrapporten/Bronnen/2009/12/Verkoop_onderdelen_ABN_AMRO_als_EC_remedy/Rapport_Verkoop_onderdelen_ABN_AMRO_als_EC_remedy).

- (280) Komise podotýká, že společnost FBN měla prospěch rovněž z vysoké částky podpory likvidity, a to v relativním i absolutním vyjádření.

Tabulka č. 5

Státní podpora: Souhrnná tabulka podpory na rekapitalizaci a podpory likvidity*Podpora na rekapitalizaci*

(všechny údaje v miliardách EUR)	Minimální státní podpora	Maximální státní podpora	Rizikově vážená aktiva subjektu vzniklého spojením FBN-ABN AMRO N	Min. % rizikově vážených aktiv	Max. % rizikově vážených aktiv
Opatření Z: nizozemský stát získává AA od FBN	[0 – 2,75]	[0,95 – 3,65]	162,6 ⁽¹⁾	[0 – 1,7] %	[0,6 – 2,25] %
Opatření B3: náklady na rozdělení (obezřetnostní rozpětí)	0,5	0,5	149,5 ⁽²⁾	0,33 %	0,33 %
Opatření B4: nedostatek kapitálu v souvislosti s prodejem HBU	0,3	0,3	149,5	0,20 %	0,20 %
Opatření B5: náklady na integraci	1,2	1,2	149,5	0,80 %	0,80 %
Opatření C: přeměna kapitálu Tier 2 na Tier 1	[0,945 – 1,215]	[0,945 – 1,215]	149,5	[0,63 – 0,82] %	[0,63 – 0,82] %
Podpora na restrukturalizaci celkem	4,2	5,45		2,75 %	3,5 %

Podpora financování/likvidity

Opatření Y1: krátkodobá likvidní facilitata	45				
Opatření Y2: dlouhodobé úvěry	7,9				
Emise nových dluhových nástrojů se zárukou v rámci nizozemského systému záruk	18,8				
Celková podpora financování/likvidity	71,7 (tj. 52,9 po opravě s ohledem na dvojí započtení) ⁽³⁾				

⁽¹⁾ Společná rizikově vážená aktiva obou subjektů (tj. FBN a ABN AMRO N) na konci roku 2008.

⁽²⁾ Společná rizikově vážená aktiva obou subjektů (tj. FBN a ABN AMRO N) na konci roku 2009.

⁽³⁾ Dluhopisy se státní zárukou se použily k splacení finančních prostředků využitých v rámci krátkodobé likvidní facility ve výši 45 miliard EUR. Jinými slovy, tato opatření nebyla zavedena současně, nýbrž následovala po sobě. Oprava s ohledem na dvojí započtení to bere v úvahu.

6.2 Slučitelnost jednotlivých opatření podpory

- (281) Podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy může Komise prohlásit podpory za slučitelné s vnitřním trhem, mají-li „napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu“. Pokud jde o nizozemské hospodářství, riziko vážné poruchy potvrdila skutečnost, že Komise několikrát schválila opatření nizozemských orgánů v boji proti finanční krizi, např. systém záruk.

- (282) V této souvislosti je však důležité vyzdvihnout, že Soud prvního stupně zdůraznil, že ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy je nutno uplatňovat restriktivně⁽¹⁰⁴⁾, takže by se hospodářská porucha měla týkat celého členského státu a neměla by mít pouze regionální rozměr. Komise podotýká, že společnosti ABN AMRO N a FBN patří k předním nizozemským bankám s celostátní sítí poboček a v řadě segmentů mají na nizozemském trhu retailového bankovníctví a bankovníctví pro malé a střední podniky přední postavení. V kontextu různých nejistot ohledně překonání světové finanční a hospodářské krize by ukončení činnosti těchto bank vedlo k vážné poruše v nizozemském hospodářství, a proto lze státní podporu nizozemské vlády posoudit podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy.
- (283) Komise uvedla podrobnější údaje o slučitelnosti konkrétních opatření ve svém sdělení o bankovníctví, sdělení o rekapitalizaci a sdělení o znehodnocených aktivech a o požadované restrukturalizaci ve sdělení o restrukturalizaci.
- (284) Jednotlivá opatření je nutno přezkoumat na základě příslušných sdělení Komise. Nástroj k snížení kapitálových požadavků nezahrnuje znehodnocená aktiva a je ve skutečnosti náhradou rekapitalizačního opatření. Obecné zásady uvedené ve sdělení o znehodnocených aktivech by však měly platit i pro nástroj k snížení kapitálových požadavků, aby byl tento nástroj v souladu s vnitřním trhem. V zájmu zachování rovných podmínek musela Komise ověřit, zda nebyl tento nástroj využit k přesunu očekávaných ztrát z portfolia na stát. Opatření A by mělo obsahovat rovněž dostatečné pobídky k odchodu a v případě, že by se ekonomická situace zhoršila, musela by společnost ABN AMRO N převzít určité ztráty prostřednictvím vertikálního podílu na rizicích. Opatření v oblasti likvidity (opatření Y1 a Y2) je nutno posoudit podle sdělení o bankovníctví a rekapitalizačního opatření (a zejména opatření Z, B4 a B5 a rovněž obezřetnostní rozpětí ve výši 500 milionů EUR, které bylo součástí opatření B3 a C) podle sdělení o rekapitalizaci.
- 6.2.1 *Slučitelnost opatření Y1 a Y2 podle sdělení o bankovníctví*
- (285) Aby byla opatření Y1 a Y2 v souladu se sdělením o bankovníctví, měla by být dobře cílená, přiměřená a navržena v takové podobě, aby zamezila neoprávněnému narušení hospodářské soutěže.
- (286) Komise opakuje závěr uvedený v 51. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. dubna 2009, že opatření k přerušování veškerých vazeb mezi společností FBN a její mateřskou společností Fortis SA/NV s omezenou likvi-
- ditou bylo nezbytné k ochraně společnosti FBN před tehdejšími akutními problémy její mateřské společnosti. Opatření proto lze považovat za dobře cílená na záchranu společnosti FBN.
- (287) Opatření Y1 a Y2 by měla být rovněž přiměřená a neměla by zbytečně narušovat hospodářskou soutěž. V tomto ohledu hodnotí Komise kladně systém stanovení cen vypracovaný nizozemským státem, který měl vytvořit rovné podmínky se systémem záruk (viz 169. bod odůvodnění). Co se týká systémů záruk, Komise soustavně požadovala, aby členské státy účtovaly u záruk delších než tři měsíce (a ne delších než 12 měsíců) prémie ve výši nejméně 50 bazických bodů. Komise zjistila, že nizozemský stát nepožadoval u půjček delších než tři měsíce konzistentně sazbu EURIBOR + 50 bazických bodů. Komise proto může prohlásit opatření Y1 za slučitelné s vnitřním trhem pouze pod podmínkou, že bude provedena opravná platba ve výši 18,2 milionu EUR s cílem zajistit, aby za úvěry se splatností delší než tři měsíce bylo skutečně poskytnuto protiplatební ve výši EURIBOR + 50 bazických bodů. Komise hodnotí kladně, že všechny likvidní facility byly splaceny a ukončeny v červnu 2009.
- (288) Pokud jde o opatření Y2, Komise podotýká, že jelikož nizozemský stát nezměnil úrokovou sazbu a splatnost půjček, měla společnost FBN prospěch z relativně levných půjček, které mohly narušit hospodářskou soutěž. Komise tedy může prohlásit toto opatření za slučitelné se sdělením o bankovníctví pouze v případě, budou-li splněny všechny podmínky stanovené dále v tomto rozhodnutí, a zejména budou-li náležitě provedena opatření, která mají omezit narušení hospodářské soutěže.
- 6.2.2 *Slučitelnost opatření Z, B3 (konkrétně 500 milionů EUR), B4 a B5 a C na základě sdělení o rekapitalizaci*
- (289) Komise dospěla k závěru, že dotyčná opatření byla zavedena s cílem vyřešit skutečné potřeby a představovala minimum nezbytné k úplnému obnovení životaschopnosti dotyčných společností.
- (290) Pokud jde o protiplatební, Komise podotýká, že stát již vlastnil veškeré kmenové akcie společnosti FBN (a nepřímou veškeré akcie společnosti ABN AMRO N). Všechna tato opatření byla nevyhnutelná k zachování hodnoty těchto účastí.
- (291) Skupina ABN AMRO docílí v roce 2013 návratnosti vlastního kapitálu ve výši přibližně [...] %, což naznačuje, že díky všem státním zásahům byl vytvořen životaschopný a ziskový subjekt.

⁽¹⁰⁴⁾ Viz spojené věci T-132/96 a T-143/96 *Freistaat Sachsen a Volkswagen AG v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. II-3663, bod 167.

- (292) Veškerá dostupná ocenění skupiny ABN AMRO značně překračují částku podpory obsažené v opatřeních Z, B3, B4, B5 a C (tj. v rozmezí od 4,2 miliardy EUR do 5,45 miliardy EUR). Stát proto obdrží za podporu, která byla poskytnuta společností ABN AMRO N a FBN, odpovídající protiplnění⁽¹⁰⁵⁾.
- (293) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že opatření Z, B3, B4, B5 a C jsou slučitelná se sdělením o rekapitalizaci, budou-li náležitě splněny podmínky stanovené dále v tomto rozhodnutí.
- 6.2.3 *Slučitelnost nástroje k snížení kapitálových požadavků se zásadami stanovenými ve sdělení o znehodnocených aktivech*
- (294) Komise uznává, že nástroj k snížení kapitálových požadavků, který zavedl nizozemský stát, se liší od obvyklých opatření týkajících se znehodnocených aktiv, která byla posuzována v jiných případech. Zatímco ostatní opatření týkající se znehodnocených aktiv měla banky zbavit znehodnocených aktiv, portfoliem, které je chráněno nástrojem k snížení kapitálových požadavků, je tradiční nizozemské hypoteční portfolio, u něhož společnost ABN AMRO N ani externí odborníci neočekávají významné zhoršení výkonnosti.
- (295) Komise podotýká, že obvyklá rekapitalizace na úrovni společnosti ABN AMRO N nebyla pro nizozemský stát vhodná, jelikož tato společnost nebyla v příslušném okamžiku samostatným právním subjektem a nizozemský stát nebyl schopen ohraničit její příspěvek ke kapitálu, což by mohlo mít negativní dopady zejména v zátěžových scénářích. Soukromé nástroje k snížení kapitálových požadavků navíc nebyly schůdné vzhledem k rozsahu transakce a složitosti v souvislosti s rozdělením ABN AMRO Bank NV, mateřské společnosti ABN AMRO N a ABN AMRO Z.
- (296) Vzhledem k této zvláštní situaci může Komise uznat, že nástroj k snížení kapitálových požadavků představuje spíše alternativu tradičního navýšení kapitálu než ochranu před toxickými aktivy, a jedná se proto o nezbytné a vhodně zacílené opatření k vyřešení kapitálového problému společnosti ABN AMRO Z.
- (297) Navzdory skutečnosti, že opatření představuje především náhradu rekapitalizace, mělo by být toto opatření v souladu s ostatními režimy na záchranu kapitálu, a tudíž chránit vnitřní trh, jak je objasněno v 284. bodě odůvodnění.
- (298) Komise dospěla k závěru, že nizozemský stát poskytl dostatečné důkazy, aby prokázal, že ocenění bylo takové, že společnost ABN AMRO N nebo její právní nástupce ponесou očekávané ztráty. Údaje o trhu (zejména zprávy o ratingu), historické údaje a nejnovější důkazy od společnosti ABN AMRO N prokazují, že tranše první ztráty ve výši 20 bazických bodů ročně by měla postávkovat k pokrytí očekávaných ztrát.
- (299) Protiplnění, které poskytla společnost ABN AMRO N, není nižší, než se požaduje ve sdělení o znehodnocených aktivech a ve sdělení o rekapitalizaci. Protiplnění znamená, že společnost ABN AMRO N zaplatí z kapitálu uvolněného transakcí v důsledku snížení rizikově vážených aktiv 10 %. Tato sazba obstála v porovnání s minimálními sazbami uvedenými v bodě 27 sdělení o rekapitalizaci. Vzhledem k relativně vysokému protiplnění lze mít za to, že vertikální podíl na rizicích ve výši 5 % a mechanismus zpětného získání jsou v souladu s bodem 24 a poznámkou pod čarou č. 15 ve sdělení o znehodnocených aktivech.
- (300) Opatření A obsahuje rovněž dostatečné pobídky k odchodu. Možnost vypovězení popsáná v 107. bodě odůvodnění naznačuje, že pro společnost ABN AMRO N (nebo nyní skupinu ABN AMRO) je snadné opatření ukončit. Ceny jsou mimoto stanoveny tak, že opatření je postupem času dražší. Smluvní podmínky znamenají, že cena nebude upravena, pokud skupina ABN AMRO začne vypočítávat své kapitálové požadavky podle rámce Basilej II. Neexistence úpravy omezí účinek opatření v podobě snížení kapitálových požadavků, přičemž se poplatek za poskytnutí záruky nesníží. Tranše první ztráty je mimoto vypočítána jako procento původní hodnoty portfolia, takže se tranše první ztráty jako procento zbývajících portfolia (tj. původního portfolia opraveného mimo jiné o splátky) bude postupem času zvyšovat.
- (301) Vzhledem k charakteristikám nástroje k snížení kapitálových požadavků a s ohledem na plán restrukturalizace z prosince 2009 a aktualizovaný plán restrukturalizace z listopadu 2010 popsáný v oddíle 2.3 tohoto rozhodnutí se Komise domnívá, že opatření A je slučitelné s obecnými zásadami vztahujícími se na opatření na záchranu znehodnocených aktiv a se zásadami vnitřního trhu, jak byly objasněny v 284. bodě odůvodnění.
- (302) Skutečnost, že nástroj k snížení kapitálových požadavků skupina ABN AMRO brzy po zavedení požadavků rámce Basilej II vypověděla, potvrzuje dodatečně analýzu, která byla provedena v 294. až 301. bodě odůvodnění.
- 6.3 Posouzení podpory a plánu restrukturalizace z prosince 2009 a aktualizovaného plánu restrukturalizace z listopadu 2010 podle sdělení o restrukturalizaci**
- (303) Vzhledem k výši a rozsahu podpory (jak bylo popsáno v předchozích odstavcích), a zejména vzhledem ke skutečnosti, že podpora na rekapitalizaci překračuje 2 % rizikově vážených aktiv, se Komise domnívá, že v souladu s bodem 4 sdělení o restrukturalizaci je zapotřebí důkladná restrukturalizace.

⁽¹⁰⁵⁾ Toto hodnocení neznamená, že stát získá protiplnění rovněž za částky vyplacené dne 3. října 2008 za účelem nabytí společností FBN a ABN AMRO N, jež v tomto rozhodnutí nejsou považovány za podporu.

6.3.1 Životaschopnost

- (304) Z plánu restrukturalizace by mělo být patrné, že strategie banky je založena na ucelené koncepci, a tento plán by měl prokazovat, že banka obnoví dlouhodobou životaschopnost bez státní podpory.
- (305) Jak již bylo uvedeno v rozhodnutí ze dne 5. února 2010, obchodní modely společností FBN a ABN AMRO N nebyly založeny na přejímání nadměrného rizika a neudržitelných úvěrových praktikách. V důsledku oddělení od svých mateřských skupin byly však oba subjekty zranitelné a v určitých základních oblastech činnosti nedostatečně vybavené. Po oddělení od mateřské společnosti měla společnost ABN AMRO N špatný přístup k větším společnostem, neměla již mezinárodní síť a postrádala řadu kapacit v oblasti produktů a informačních technologií. Společnost FBN byla oddělením od své mateřské společnosti rovněž vážně zasažena a její financování bylo velmi závislé na velkoobchodních trzích. Plán restrukturalizace skupiny ABN AMRO z prosince 2009 (a rovněž aktualizovaný plán restrukturalizace z listopadu 2010) prokazuje, že integrace společností ABN AMRO N a FBN významně omezuje nedostatky jednotlivých subjektů. Spojení společností FBN a ABN AMRO N pomohlo některé tyto problémy zmírnit. Velká franšíza společnosti ABN AMRO N v oblasti retailového a soukromého bankovníctví měla dostatek vkladů, což vytvářelo lepší finanční profil integrované skupiny, společnost FBN vyřešila částečně problém společnosti ABN AMRO N v souvislosti s mezinárodní sítí a obě společnosti dohromady mohly lépe vyřešit například problémy související s informačními technologiemi (nemusely znovu vytvářet samostatně platformu informačních technologií a jiné nástroje podpory).
- (306) Z finančních výhledů vyplývá, že na konci období restrukturalizace by měl být subjekt vzniklý spojením schopen pokrýt své náklady a docílit přiměřené návratnosti vlastního kapitálu ve výši přibližně [...] %. I v případě zátěžového scénáře bude společnost i nadále zisková, přičemž její poměry kapitálové přiměřenosti budou vyšší než minimální prahové hodnoty stanovené v právních předpisech. Zdá se proto, že kapitálová rezerva společnosti je (po opakovaných státních zásazích) dostatečně vysoká, aby společnost mohla přestat budoucí nepříznivou situaci, aniž by se musela znovu obrátit na stát.
- (307) Jak prokazují údaje za druhé pololetí roku 2008 a první pololetí roku 2009, aby byla společnost zcela životaschopná, má zásadní význam dosažení dostatečně vysokých čistých úrokových výnosů. Plán restrukturalizace z prosince 2009 a aktualizovaný plán restrukturalizace z listopadu 2010 lze proto prohlásit za slučitelné s požadavky na životaschopnost uvedenými ve sdělení o restrukturalizaci pouze pod podmínkou, že skupina

ABN AMRO bude usilovat o dosažení aktualizovaných čistých úrokových výnosů, které jsou uvedeny v plánu restrukturalizace z listopadu 2010. Skupina ABN AMRO by měla Komisi pravidelně (alespoň čtvrtletně) informovat o vývoji. Pokud skupina ABN AMRO zjistí rozdíly oproti těmto výhledům, měla by okamžitě přijmout nápravná opatření.

- (308) Plán restrukturalizace by měl obsahovat výhledy s potřebným rozčleněním a restrukturalizace vyžaduje rovněž ukončení činností, jež by ve střednědobém horizontu byly ze strukturálního hlediska nadále ztrátové⁽¹⁰⁶⁾. V 120. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 5. února 2010 vyslovila Komise pochybnosti, zda byly přiměřeně řešeny otázky životaschopnosti divize Prime Fund Solutions, která v roce 2008 vykázala v souvislosti s Madoffovým podvodem významnou ztrátu. Tato záležitost byla vyřešena prodejem divize PFS společnosti Credit Suisse (viz rovněž 74. bod odůvodnění). Podrobné výhledy na úrovni divizí prokazují, že v základním i zátěžovém scénáři přispějí všechny divize kladně k výsledkům. Komise proto může vyvodit závěr, že neexistují žádné další divize, jež by měly ze strukturálního hlediska problémy se ziskovostí, a na základě tohoto závěru usuzuje, že k zlepšení životaschopnosti společnosti nejsou zapotřebí další odprodeje.

6.3.2 Sdílení zátěže/nezbytné minimum

- (309) Plán restrukturalizace by měl jednoznačně prokazovat, že podpora je omezena na nezbytné minimum. Náklady spojené s restrukturalizací by neměl nést pouze stát, nýbrž v maximálním možném rozsahu i ti, kteří do banky investovali. Jinými slovy, banka a držitel jejího kapitálu by se na restrukturalizaci měli podílet v maximální možné míře svými vlastními zdroji. Podpora na restrukturalizaci by měla být omezena na pokrytí nákladů nezbytných k obnovení životaschopnosti. To znamená, že podniky by neměly být poskytnuty veřejné zdroje, které by mohly být použity k financování činností, jež narušují trh a nesouvisejí s procesem restrukturalizace, jako je například nabytí nových podniků⁽¹⁰⁷⁾.
- (310) Ve sdělení o restrukturalizaci je připomenuto, že zákaz akvizic je nezbytný k tomu, aby byla podpora omezena na nezbytné minimum. V bodě 23 sdělení o restrukturalizaci je výslovně uvedeno, že „podniku by neměly být poskytnuty veřejné zdroje, které by mohly být použity k financování činností, jež narušují trh a nesouvisejí s procesem restrukturalizace. Prostřednictvím státní podpory by například nemělo být

⁽¹⁰⁶⁾ Viz rovněž bod 12 sdělení o restrukturalizaci.

⁽¹⁰⁷⁾ Viz věc T-17/03 *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-1139.

financováno nabytí podílů v jiných podnicích nebo nové investice, pokud to pro obnovení životaschopnosti podniku nemá zásadní význam“.

- (311) Ve sdělení o restrukturalizaci je zákaz akvizic spojen rovněž s narušením hospodářské soutěže. V bodech 39 a 40 sdělení je objasněno, že „státní podpora nesmí být použita na úkor konkurentů, kteří podobnou veřejnou podporu nedostávají“, a že by „banky neměly použít státní podporu na akvizice konkurenčních podniků. Tato podmínka by měla platit alespoň po dobu tří let a v závislosti na rozsahu, výši a délce trvání podpory může být zachována až do konce období restrukturalizace“.
- (312) V souladu s bodem 40 sdělení o restrukturalizaci může být podpora prohlášena za slučitelnou pouze pod podmínkou, že skupina ABN AMRO bude po dobu tří let od data vydání tohoto rozhodnutí důsledně dodržovat zákaz akvizic⁽¹⁰⁸⁾. Zákaz akvizic by se měl prodloužit, bude-li nizozemský stát po třech letech vlastnit i nadále více než 50 % skupiny ABN AMRO. Zákaz akvizic by však neměl přesahovat pět let. Zatímco část podpory již byla splacena, některá opatření (zejména opatření Z a C) nemůže banka splatit kvůli formě, v jaké byla poskytnuta (tj. nikoli ve formě hybridního dluhového nástroje). Ukončení státního vlastnictví představuje náhradu za odhad, kdy skončí výhoda plynoucí z podpory.
- (313) Komise podotýká, že plán restrukturalizace z prosince 2009 (doplněný dne 23. března 2010 o pesimistické finanční výhledy) již uváděl, že skupina ABN AMRO se stala životaschopným subjektem, který by měl dosáhnout přiměřené návratnosti vlastního kapitálu a u nějž se očekává dosažení přiměřeného zisku i v případě špatných hospodářských podmínek. Aktualizovaný plán restrukturalizace z listopadu 2010 tuto analýzu potvrdil. Obnovení životaschopnosti nezávisí na akvizicích. Zákaz akvizic proto není v rozporu s obnovením životaschopnosti.
- (314) Komise se domnívá, že podle bodu 26 sdělení o restrukturalizaci je nevyhnutelný zákaz výplaty kupónů z hybridních kapitálových nástrojů a zákaz týkající se koupě hybridních kapitálových nástrojů⁽¹⁰⁹⁾. V kontextu restrukturalizace nejsou opatření, která snižují celkové množství vlastních finančních prostředků, slučitelná s cílem týkajícím se sdílení zátěže a s požadavkem na nezbytné minimum.
- (315) Jak je uvedeno v bodě 26 sdělení o restrukturalizaci, „pokud tyto činnosti nevytváří dostatečné zisky, neměly by banky k výplatě odměn za kapitál (vlastní kapitál a podřízený závazek) používat státní podporu“. Podrobné posouzení plánu restrukturalizace skupiny ABN AMRO z prosince 2009 (a aktualizovaného plánu restrukturalizace z listopadu 2010) Komisi umožňuje vyvodit závěr, že během přibližně dvou let by skupina ABN AMRO měla obnovit svou životaschopnost, jak dokládá přijatelná návratnost vlastního kapitálu ve výši přibližně [...] % v roce 2012 resp. 2013. V tomto kontextu se zdá, že dvouletý zákaz výplaty kupónů z hybridních kapitálových nástrojů a zákaz týkající se koupě hybridních kapitálových nástrojů⁽¹¹⁰⁾ je vhodný k zajištění náležitého sdílení zátěže ze strany držitelů kapitálu společnosti⁽¹¹¹⁾. Podporu lze proto prohlásit za slučitelnou pouze pod podmínkou dvouletého zákazu výplaty kupónů z hybridních kapitálových nástrojů a zákazu týkajícího se koupě těchto nástrojů, jak je podrobně

⁽¹⁰⁹⁾ Komise uznala jednu výjimku. Jeden z hybridních nástrojů společnosti FBN, tzv. nástroj FCC (nástroj FCC: 87,5 milionu EUR, nekumulativní, časově neomezené prioritní akcie bez hlasovacích práv třídy A série I s dividendou 6,25 % vydané společností Fortis Capital Company Ltd) byl vydán v době, kdy společnost Fortis SA/NV byla dosud jedinou integrovanou skupinou a v prospektu bylo jednoznačně uvedeno, že vyplácení kupónů z těchto nástrojů je spuštěno výplatou dividend společnosti Fortis SA/NV (nyní přejmenována na Ageas). Když se orgán finančního dohledu dověděl o této situaci, dospěl k závěru, že společnost FBN ztratila pravomoc rozhodovat o vyplácení kupónů z tohoto nástroje, a proto se tento nástroj již nepovažuje za Tier 1. Orgán finančního dohledu uvedl, že se za Tier 1 nepovažuje rovněž další nástroj Tier 1 skupiny ABN AMRO, výplata jehož kupónů byla po spojením vynucena nástrojem FCC, takže skupina ABN AMRO fakticky přišla o pravomoc rozhodovat o vyplácení kupónů rovněž z tohoto nástroje. Na základě tvrzení ohledně životaschopnosti, která vyplývala z potenciální ztráty kapitálu Tier 1 a zvláštní situace v souvislosti s rozdělením, může Komise uznat, že nástroj FCC bude vyňat ze zákazu týkajícího se koupě hybridních kapitálových nástrojů.

⁽¹¹⁰⁾ Z praktických důvodů může Komise uznat, aby zákaz výplaty kupónů z hybridních kapitálových nástrojů a zákaz týkající se koupě platil od 10. března 2011 (tj. po poslední nucené výplatě kupónů) a trval do 10. března 2013 včetně.

⁽¹¹¹⁾ Komise si je vědoma skutečnosti, že by dividendy, které skupina ABN AMRO vyplácí státu (svému jedinému akcionáři) mohly vést k vyplácení kupónů z hybridních kapitálových nástrojů. Komise chce předejít situaci, kdy by skupina ABN AMRO vyplácela státu nízké dividendy s cílem obejít zákaz týkající se vyplácení kupónů z hybridních kapitálových nástrojů. Komise nemá námitky vůči vyplácení značné dividendy státu ve výši nejméně 100 milionů EUR, i když má tato platba určité dopady na kupony z hybridních kapitálových nástrojů, jelikož vysoká dividendová závislost na obnovení životaschopnosti a pomáhá rovněž udržet pod kontrolou případný nadměrný kapitál, což pomáhá omezit neoprávněné narušení hospodářské soutěže.

⁽¹⁰⁸⁾ Jestliže se banky ve svém úvěrovém portfoliu potýkají se špatnými úvěry, vyžaduje restrukturalizace těchto úvěrů někdy řešení, jako je přeměna dluhu na vlastní kapitál. Tyto případy jsou považovány za běžnou bankovní praxi a nevztahují se na ně zákaz akvizic.

popsáno v článku 8 v normativní části rozhodnutí. Tento zákaz týkající se výplaty kupónů a koupě by se měl vztahovat rovněž na držitele prioritních akcií FBNH, aby byly odstraněny pochybnosti Komise, které byly uvedeny v 130. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 5. února 2010.

- (316) V ostatních případech jsou opatření týkající se sdílení zátěže nezbytná rovněž k zajištění toho, že zachráněné banky nesou přiměřenou odpovědnost za důsledky svého chování v minulosti, aby vytvořily vhodné pobídky pro své chování i chování ostatních v budoucnu. Tento faktor je v tomto případě méně důležitý, jelikož problémy společnosti byly do značné míry spojeny s bývalou mateřskou společností Fortis SA/NV (viz oddíl 6.3.3 „Opatření k omezení narušení hospodářské soutěže“). Z hlediska sdílení zátěže lze proto uznat, že nedojde k významným odprodejům kromě prodeje divizí PFS a Intertrust, na něž společně připadalo [...] % celkového provozního příjmu a [...] % rizikově vážených aktiv.

6.3.3 Opatření k omezení narušení hospodářské soutěže

- (317) Co se týká opatření, která jsou nezbytná k omezení narušení hospodářské soutěže, tento případ vykazuje některé atypické znaky.
- (318) V bodě 28 sdělení o restrukturalizaci je uvedeno, k jakému druhu narušení hospodářské soutěže může dojít, je-li státní podpora poskytnuta s cílem přispět k finanční stabilitě v dobách systémové krize: „V situaci, kdy banky spolu soutěží na základě kvality svých produktů a služeb, pak ty banky, které nakumulují nadměrné riziko nebo se spoléhají na neudržitelné obchodní modely, nakonec v rámci konkurence bankovních produktů a služeb ztratí podíl na trhu a pravděpodobně trh opustí, zatímco jiní, efektivnější soutěžitelé na příslušných trzích expandují nebo na tyto trhy vstoupí. Státní podpora prodlužuje narušení hospodářské soutěže, ke kterým došlo v minulosti v důsledku nadměrného riskování a neudržitelných obchodních modelů, a to tím, že uměle podporuje tržní sílu příjemců podpory. Tak může podpora vytvářet morální hazard pro příjemce podpory a zároveň u subjektů, jež nejsou příjemci podpory, oslabit motivaci k soutěžení, investicím a inovacím.“
- (319) Jak je objasněno v rozhodnutí ze dne 3. prosince 2008, potíže společností Fortis SA/NV a Fortis Bank SA/NV vyplývaly z nadměrných rizik: i) společnost Fortis Bank SA/NV investovala velkou částku peněz do strukturovaného úvěru a ii) společnost Fortis SA/NV se rozhodla koupit společnost ABN AMRO N za velmi vysokou cenu. Aby bylo možno schválit podporu pro tyto banky, požaduje Komise významné omezení přítomnosti příjemce podpory na trhu. V tomto ohledu Komise podotýká, že se společnost Fortis SA/NV rozdělila na čtyři části: belgická a mezinárodní aktiva v oblasti pojištění jsou dosud součástí kótované společnosti Fortis SA/NV

(která se po úpadku společnosti Fortis SA/NV přejmenovala na Ageas); Fortis Bank SA/NV a BGL získala společnost BNP Paribas; nizozemský stát získal společnost FBN (včetně ABN AMRO N) a nizozemský stát převzal rovněž nizozemské činnosti v oblasti pojištění⁽¹¹²⁾. Jinými slovy, společnost Fortis SA/NV byla rozdělena na menší subjekty a samotná společnost Fortis Bank SA/NV se rozdělila na dvě části⁽¹¹³⁾.

- (320) Komise podotýká, že opatření ve prospěch společností FBN a ABN AMRO N, která jsou posuzována v tomto rozhodnutí, mají zvláštní charakteristiky, které se liší od ostatních případů restrukturalizace, jimiž se musela zabývat během současné krize, včetně případů společnosti Fortis Bank SA/NV a Fortis SA/NV. V tomto případě společnosti FBN a ABN AMRO N nepotřebovaly státní podporu v první řadě proto, že přijaly chybná manažerská rozhodnutí. Potřeba státní podpory nevyplývala například z kumulace nadměrného rizika v jejich investicích či v jejich úvěrové politice, tyto společnosti rovněž neprováděly neudržitelnou cenovou politiku. Problém společností Fortis SA/NV a Fortis Bank SA/NV stejně tak nevyplýval z rizikových úvěrových nebo cenových politik v oblasti retailového bankovníctví, soukromého bankovníctví nebo komerčního bankovníctví, tyto činnosti byly naopak ziskové. Komise se proto domnívá, že podpora poskytnutá společností FBN a ABN AMRO N narušuje hospodářskou soutěž podstatně méně než podpora schválená pro finanční instituce, které kumulovaly nadměrné riziko. Komise z těchto důvodů usuzuje, že nejsou nutné další odprodeje.
- (321) Je však třeba zajistit, aby společnosti FBN a ABN AMRO N nevyužily státní podporu k svému růstu na úkor konkurentů, například zavedením neudržitelné cenové politiky nebo nabytím jiných finančních institucí. Pokud by k tomu došlo, podpora by „oslabila u subjektů, jež nejsou příjemci podpory, motivaci k soutěžení, investicím a inovacím“ a mohla by snižovat účinnost „pobídek podporujících přeshraniční aktivity“ tím, že by odrazovala od vstupu na nizozemský trh.
- (322) Státní podporu lze proto prohlásit za slučitelnou pouze tehdy, budou-li zavedena dostatečná opatření, která zajišťují, aby státní podpora nebyla použita na úkor ostatních konkurentů, z nichž někteří neobdrželi podobnou veřejnou podporu. Je nutno zachovat rovné podmínky mezi bankami, které obdržely veřejnou podporu, a bankami, které takovouto podporu neobdržely. Je
- ⁽¹¹²⁾ Tyto poslední dva podniky jsou spravovány jako samostatné subjekty a v listopadu 2008 nizozemské orgány oznámily, že je nebudou integrovat.
- ⁽¹¹³⁾ Ve svém rozhodnutí ze dne 3. prosince 2008 a 12. května 2009 uvedla Komise na tomto základě a na základě ostatních závazků, že byla provedena dostatečná opatření k omezení narušení hospodářské soutěže, jež bylo způsobeno podporou pro společnosti Fortis SA/NV a Fortis Bank SA/NV.

nutno zamezit rovněž tomu, aby státní podpora oslabila u subjektů, jež nejsou příjemci podpory, motivaci k soutěžení, investicím a inovacím a aby byly vytvořeny překážky pro vstup na trh, které by mohly narušit přeshraniční aktivity.

- (323) Ve sdělení o restrukturalizaci je stanoveno, že povaha a forma takovýchto omezení bude záležet na výši podpory a na podmínkách a okolnostech, za kterých byla podpora udělena, a rovněž na vlastnostech trhu či trhů, na kterých bude banka přijímající podporu působit. Výše podpory je popsána v oddíle 6.1.3 Vyčíslení podpory. Zvláštní podmínky a okolnosti, za kterých byla podpora udělena, byly projednány na začátku tohoto oddílu. Jak je uvedeno v bodě 32 sdělení o restrukturalizaci, důležitá je i velikost a relativní význam banky na trhu nebo trzích. Pokud restrukturalizovaná banka omezila svou přítomnost na trhu, budou s menší pravděpodobností zapotřebí další opatření. Podmínky nezbytné pro to, aby mohla být podpora prohlášena za slučitelnou, souvisí proto zejména s retailovým a soukromým bankovníctvím, jelikož v oblasti komerčního bankovníctví společnost již svou přítomnost významně omezila odprodejem New HBU.
- (324) Podporu lze prohlásit za slučitelnou se sdělením o restrukturalizaci pod podmínkou, že skupina ABN AMRO provede opatření, která jsou popsána v 325. až 329. bodě odůvodnění.
- (325) V oblasti retailového a soukromého bankovníctví lze podporu prohlásit za slučitelnou pod podmínkou, že skupina ABN AMRO nebude u standardních spořicíh a hypotečních produktů usilovat o to, aby určovala ceny. V souladu s bodem 44 sdělení o restrukturalizaci by skupina ABN AMRO neměla nabízet cenové podmínky, které jsou pro konkurenty, kteří nejsou příjemcem státní podpory, nedosažitelné.
- (326) Jelikož zákaz určování cen může být méně účinný v segmentech s mnoha nestandardními produkty, jako je soukromé bankovníctví v Nizozemsku, jehož se týkala konkrétní stížnost, je v souladu s bodem 44 sdělení o restrukturalizaci zapotřebí dodatečná podmínka, aby bylo možno podporu prohlásit za slučitelnou. Skupina ABN AMRO musí usilovat o dosažení čistých úrokových výnosů, jež byly Komisi předloženy dne 8. listopadu 2010. Jakmile proto skupina ABN AMRO zjistí, že zůstává za svými výhledy, zejména je-li to zapříčiněno nízkým úrokovým rozpětím, musí přijmout náležitá opatření.

(327) Jelikož v oblasti soukromého bankovníctví je dodržování a sledování zákazu určování cen obtížné, je nezbytné provést jiná vhodná nápravná opatření s cílem zajistit účinnou hospodářskou soutěž, například opatření podporující vstup na trh, jak je popsáno v bodě 44 sdělení o restrukturalizaci. V této souvislosti je nezbytnou podmínkou pro prohlášení podpory za slučitelnou to, aby skupina ABN AMRO zavedla opatření, které usnadňuje přechod zákazníků k jiným společnostem. Skupina ABN AMRO by měla konkrétně uhradit vlastní správní náklady a náklady na převod a transakce u zákazníků divize Soukromé bankovníctví v Nizozemsku, které jsou přímým důsledkem ukončení vztahů v rámci soukromého bankovníctví a převedení portfolií⁽¹¹⁴⁾. Toto opatření by mělo platit po dobu dvou po sobě jdoucích měsíců a mělo by být zavedeno co nejdříve, nejpozději však do jednoho roku od data vydání tohoto rozhodnutí. Jakmile začne běžet dvoutměsíční lhůta, banka jednoznačným způsobem informuje všechny své zákazníky v oblasti soukromého bankovníctví o nabízené možnosti. Skupina ABN AMRO by měla Komisi předložit rovněž důkazy, že k převodům zákazníků došlo běžným postupem a že se během převodu zákazníků nedošlo k žádným prodlevám.

(328) Budou-li náležitě provedena opatření k omezení hospodářské soutěže, a zejména zvláštní opatření v oblasti retailového a soukromého bankovníctví, budou rovněž dostatečně vyřešeny záležitosti, na něž upozornil stěžovatel. Při zkoumání těchto záležitostí Komise zjistila, že skupina ABN AMRO stanovila ceny některých produktů dočasně se ztrátou, tato cenová politika však byla uplatňována v situaci omezené likvidity, kdy všechny banky agresivně soutěžily o úspory, přičemž je nutno vzít v úvahu rovněž zvláštní kontext v souvislosti se spuštěním značky MoneYou (o němž bylo rozhodnuto před úpadkem společnosti Fortis SA/NV).

(329) V bodě 44 sdělení o restrukturalizaci je rovněž uvedeno, že banky nesmí používat státní podporu jako konkurenční výhodu při uvádění svých finančních nabídek na trh. Podmínkou pro prohlášení podpory za slučitelnou proto je, že skupina ABN AMRO nepoužije po dobu tří let státní podporu ve svých marketingových kampaních a sděleních pro investory. Tyto zákazy by se měly prodloužit na dobu pěti let, bude-li nizozemský stát držet nejméně 50 % akcií skupiny ABN AMRO.

⁽¹¹⁴⁾ Skupina ABN AMRO není povinna uhradit ostatní finanční důsledky pro zákazníky, například náklady nebo škody spojené s (předčasnou) likvidací nebo ukončením pozic, hypoték, spoření, vkladů, zajištění pohledávek nebo jiných aktiv zákazníka a případné náklady vzniklé jiným finančním institucím a/nebo náklady, které vznikly zákazníkům v souvislosti s novými pozicemi a/nebo smlouvami a jiné finanční důsledky spojené s ukončením jednotlivých nebo všech možných produktů a služeb ze strany zákazníka.

(330) Z hlediska neoprávněného narušení hospodářské soutěže hodnotí Komise kladně odprodeje divizí PFS a Intertrust. Prodej PFS snižuje přitažlivost společnosti pro institucionální zákazníky, zatímco divize Intertrust poskytovala mimo jiné služby, jež by mohly posílit franšizu v oblasti soukromého bankovníctví. Její prodej proto mohl ostatním konkurentům usnadnit zlepšení jejich soutěžního postavení vůči značce ABN AMRO Mees Pierson. Komise se rovněž domnívá, že k omezení narušení hospodářské soutěže přispívá skutečnost, že část podpory byla splacená. Komise hodnotí rovněž příznivé dividendovou politiku, která byla popsána v 75. bodě odůvodnění.

6.3.4 Závěr

(331) Budou-li náležitě splněny všechny podmínky popsané v oddílech 6.2 a 6.3, poskytuje plán restrukturalizace z prosince 2009, který byl aktualizován plánem restrukturalizace z listopadu 2010, dostatečné důkazy, že byla obnovena dlouhodobá životaschopnost skupiny ABN AMRO. Plán restrukturalizace z prosince 2009, který byl aktualizován plánem restrukturalizace z listopadu 2010, zajišťuje dostatečné sdílení zátěže a obsahuje přiměřená opatření k omezení neoprávněného narušení hospodářské soutěže. Komise proto může plán restrukturalizace z prosince 2009, který byl aktualizován plánem restrukturalizace z listopadu 2010, podmíněně prohlásit za slučitelný se sdělením o restrukturalizaci.

7. ZÁVĚR

Komise konstatuje, že Nizozemsko poskytlo v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy protiprávně státní podporu uvedenou v oddíle 6.1.3 „Vyčíslení podpory“. Tato podpora však může být prohlášena za slučitelnou, budou-li splněny podmínky uvedené v oddílech 6.2 a 6.3, které jsou podrobněji popsány v normativní části tohoto rozhodnutí.

Komise podotýká, že nizozemský stát výjimečně souhlasil s tím, že znění tohoto rozhodnutí obdrží pouze v angličtině,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Nizozemsko poskytlo skupině ABN AMRO, je slučitelná s vnitřním trhem s výhradou podmínek stanovených v člancích 3 až 9.

Státní podpora byla poskytnuta takto:

— podpora na rekapitalizaci v rozmezí od 4,2 miliardy EUR do 5,45 miliardy EUR ve prospěch společností FBN a ABN AMRO N a

— podpora likvidity ve výši 71,7 miliardy EUR.

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se:

- „skupinou ABN AMRO“ rozumí skupina ABN AMRO a přímé a nepřímé dceřiné společnosti, jejichž je jediným akcionářem, včetně subjektů, v nichž má skupina ABN AMRO výlučnou kontrolu ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků („nařízení o spojování“) ⁽¹¹⁵⁾;
- „prvním místem v pořadí“ rozumí nabízení nejatraktivnější ceny;
- „retailovými zákazníky“ rozumí všichni zákazníci z řad fyzických osob (na rozdíl od korporátních zákazníků);
- „standardními retailovými spořicími a vkladovými produkty“ rozumí všechny standardní retailové spořicí a vkladové produkty, které v kterémkoli okamžiku tvoří nejméně 85 % objemu produktů skupiny ABN AMRO na retailovém trhu spoření a vkladů;
- „standardními hypotečními produkty“ rozumí všechny standardní hypoteční produkty, které v kterémkoli okamžiku tvoří nejméně 85 % objemu produktů skupiny ABN AMRO v oblasti hypoték;
- „soukromým bankovníctvím v Nizozemsku“ rozumí všichni zákazníci obchodní jednotky Soukromé bankovníctví vyjma zákazníků, kteří patří do obchodní jednotky Mezinárodní soukromé bankovníctví ⁽¹¹⁶⁾.

Článek 3

1. Bez předchozího schválení Komisí nesmí skupina ABN AMRO zaujímat první místo v pořadí s ohledem na standardní retailové spořicí a vkladové produkty pro retailové zákazníky mezi [...] finančními institucemi s největším podílem na trhu z hlediska objemu na nizozemském retailovém trhu spoření v některém z těchto segmentů:

- spořicí účty;
- termínové vklady na dobu jednoho roku;
- termínové vklady na dobu dvou let;
- termínové vklady na dobu tří let;
- termínové vklady na dobu čtyř let a
- termínové vklady na dobu pěti let.

Bez ohledu na první pododstavec může skupina ABN AMRO v případě, že tři finanční instituce společně zaujímají první místo v pořadí mezi [...] finančními institucemi s největším podílem v segmentu nizozemského retailového trhu spoření a vkladů, přizpůsobit u standardních produktů v příslušném segmentu sazbu těmto třem finančním institucím.

⁽¹¹⁵⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽¹¹⁶⁾ To se vztahuje na rozdělení podle segmentů, které bylo použito v plánu restrukturalizace z prosince 2009 (viz 79. bod odůvodnění).

2. Bez předchozího schválení Komisí nesmí skupina ABN AMRO zaujímat první místo v pořadí s ohledem na standardní typ hypoték mezi [...] finančními institucemi s největším podílem na nizozemském retailovém hypotečním trhu.

Bez ohledu na první pododstavec může skupina ABN AMRO v případě, že tři finanční instituce společně zaujmají první místo v pořadí mezi [...] finančními institucemi s největším podílem na nizozemském retailovém hypotečním trhu, přizpůsobit u příslušného standardního typu hypotéky sazbu těmto třem finančním institucím.

3. Za účelem dodržování odstavců 1 a 2 sleduje skupina ABN AMRO trvale (a nejméně jednou týdně) podmínky, které nabízejí [...] jiné finanční instituce s největším podílem z hlediska objemu na příslušných nizozemských trzích spoření, jsou-li tyto podmínky dostupné ve veřejné doméně. Pokud údaje některé z těchto [...] jiných finančních institucí nejsou veřejně dostupné, budou nahrazeny údaji dalších největších finančních institucí v pořadí podle podílu na trhu.

Jakmile skupina ABN AMRO zjistí, že u kteréhokoli ze svých produktů nabízí výhodnější cenu, než je cena, kterou může nabízet podle odstavce 1 a odstavce 2 tohoto článku, vyrozumí o tom skupina ABN AMRO neprodleně Komisi. Cenu produktů ihned upraví a úpravu ceny zavede co nejdříve.

Co se týká retailových spořicíh a vkladových produktů, skupina ABN AMRO provede úpravu nejpozději do deseti pracovních dnů ode dne, kdy zjistila odchylku od stanovené podmínky. Pokud se však odchylka týká produktů, u nichž lze cenu změnit teprve na konci měsíce, a mezi okamžikem zjištění odchylky a koncem měsíce zbývá méně než deset pracovních dnů, provede skupina ABN AMRO úpravu při první příležitosti od konce následujícího měsíce.

Pokud jde o hypotéky, skupina ABN AMRO upraví svou cenu do deseti pracovních dnů ode dne, k němuž zjistila odchylku od stanovené podmínky, a úprava bude zavedena nejpozději do patnácti pracovních dnů ode dne zjištění odchylky od stanovené podmínky.

4. Podmínka stanovená v odstavcích 1 a 2 platí po dobu tří let ode dne vydání tohoto rozhodnutí. Skupina ABN AMRO bude Komisi předkládat čtvrtletně zprávy o dodržování této podmínky, a to nejpozději do dvou týdnů od zveřejnění čtvrtletních finančních výsledků skupiny ABN AMRO.

Článek 4

1. Skupina ABN AMRO se všemožně vynasnaží dosáhnout výhledů (včetně čistých úrokových výnosů), jež byly Komisi předloženy v plánu restrukturalizace z prosince 2009 a aktualizovány v plánu restrukturalizace z listopadu 2010.

Výhledů z listopadu 2010 je nutno dosáhnout na konsolidované úrovni skupiny ABN AMRO.

Skupina ABN AMRO bude Komisi předkládat čtvrtletně zprávy s rozčleněním výhledů a skutečných údajů (včetně čistých úrokových výnosů) na úrovni čtyř segmentů vymezených v plánu restrukturalizace z prosince 2009 a v plánu restrukturalizace z listopadu 2010: retailové bankovníctví, soukromé bankovníctví v Nizozemsku, mezinárodní soukromé bankovníctví, komerční a obchodní bankovníctví.

Skupina ABN AMRO může podat Komisi odůvodněnou žádost o revizi výhledů (včetně čistých úrokových výnosů) s cílem zohlednit vnější vývoj.

2. Skupina ABN AMRO poskytne rozpis výhledů týkajících se čistých úrokových výnosů podle objemu a rozpětí na konsolidované úrovni a na úrovni soukromého bankovníctví.

Skupina ABN AMRO bude Komisi předkládat čtvrtletně (nejpozději do dvou týdnů od zveřejnění svých čtvrtletních finančních výsledků) zprávy, v nichž je objasněno, zda jsou čisté úrokové výnosy, jichž bylo dosaženo na konsolidované úrovni, v souladu s výhledy uvedenými v odstavci 1. Tato zpráva obsahuje rovněž srovnání odhadovaných a skutečných rozpětí na konsolidované úrovni a na úrovni soukromého bankovníctví.

Nejsou-li čisté úrokové výnosy, jichž bylo dosaženo na konsolidované úrovni, v souladu s těmito výhledy, uvede skupina ABN AMRO v této zprávě opatření, která přijme k dosažení těchto výhledů.

3. Povinnosti stanovené v odstavcích 1 a 2 platí po dobu tří let ode dne vydání tohoto rozhodnutí.

Článek 5

1. Skupina ABN AMRO nesmí v žádném podniku získat kontrolu přesahující [0 – 7] %.

2. Odchylně od odstavce 1 může skupina ABN AMRO uskutečnit akvizice, pokud celková hrubá kumulativní kupní cena (s vyloučením převzetí či převodu dluhu v souvislosti s těmito akvizicemi) zaplacená skupinou ABN AMRO za veškeré tyto akvizice v období tří let ode dne vydání tohoto rozhodnutí nepřesáhne [0 – 600] milionů EUR.

Zákaz stanovený v odstavci 1 se nevztahuje na akvizice soukromých kapitálových fondů ze strany skupiny ABN AMRO, jsou-li v souladu s jejím obchodním plánem a plánovaným rozpočtem divize „Soukromé kapitálové fondy“, který byl Komisi předložen dne 5. října 2010.

Zákaz stanovený v odstavci 1 se nevztahuje rovněž na [...] podíly na vlastním kapitálu, které převzala divize skupiny ABN AMRO „Energetika, komodity a doprava“ na podporu své běžné činnosti v oblasti financování, jsou-li v souladu s obchodním plánem skupiny ABN AMRO a plánovaným rozpočtem této divize, který byl Komisi předložen dne 10. ledna 2010.

Skupina ABN AMRO bude Komisi čtvrtletně (nejpozději do dvou týdnů od zveřejnění svých čtvrtletních finančních výsledků) předkládat zprávy. V těchto zprávách jsou uvedeny skutečné akvizice, které uskutečnily divize „Soukromé kapitálové fondy“ a „Energetika, komodity a doprava“. Zpráva obsahuje rovněž podrobné údaje o ostatních akvizicích skupiny ABN AMRO, jež směla uskutečnit podle odstavce 1.

3. Zákaz stanovený v odstavci 1 platí alespoň po dobu tří let ode dne vydání tohoto rozhodnutí nebo do dne, k němuž se účast Nizozemska ve skupině ABN AMRO sníží pod 50 %, podle toho, co nastane později. Tento zákaz přestane platit nejpozději pět let ode dne vydání tohoto rozhodnutí.

Pokud zákaz stanovený v odstavci 1 platí déle než tři roky ode dne vydání tohoto rozhodnutí, zvyšuje se celková hrubá kumulativní kupní cena podle odst. 2 prvního pododstavce o [0 – 200] milionů EUR ročně.

Článek 6

Skupina ABN AMRO nesmí zmiňovat v reklamě skutečnost, že je ve státním vlastnictví, ani na obdrženu státní podporu odkazovat v komunikaci se stávajícími či potenciálními zákazníky nebo investory, a to alespoň po dobu tří let ode dne vydání tohoto rozhodnutí nebo do dne, k němuž se účast Nizozemska ve skupině ABN AMRO sníží pod 50 %, podle toho, co nastane později. Tento zákaz přestane platit nejpozději pět let ode dne vydání tohoto rozhodnutí.

Bez ohledu na tento zákaz může skupina ABN AMRO poukázat na skutečnost, že je ve státním vlastnictví, a na případnou jinou státní podporu, kterou obdržela, pokud se to vyžaduje podle platných právních a správních předpisů.

Článek 7

1. Skupina ABN AMRO nabídne zákazníkům divize Soukromé bankovníctví v Nizozemsku možnost ukončit vztah se skupinou ABN AMRO v rámci soukromého bankovníctví a převést investiční portfolia do jiných bank. Tato nabídka platí po dobu dvou po sobě jdoucích měsíců (dále jen „příslušné období“).

Příslušné období začne co nejdříve ode dne vydání tohoto rozhodnutí tak, aby byl (v případě potřeby) k dispozici přimě-

řený čas na přípravu, nejpozději však do jednoho roku ode dne vydání tohoto rozhodnutí. Skupina ABN AMRO předloží Komisi ke schválení počáteční datum příslušného období, a to nejméně čtyři týdny před předpokládaným začátkem příslušného období.

2. Skupina ABN AMRO sdělí jednoznačným způsobem všem zákazníkům divize Soukromé bankovníctví v Nizozemsku podmínky nabídky popsané v odstavci 1, a to nejpozději k prvnímu dni příslušného období. Informace, které skupina ABN AMRO zašle svým zákazníkům, budou nejprve předloženy Komisi, a to nejméně čtyři týdny před rozesláním těchto informací zákazníkům.

3. Skupina ABN AMRO usnadní ukončení vztahů v rámci soukromého bankovníctví, pokud o to zákazníci požádají, použitím běžných postupů s co nejnižšími náklady. Jestliže se zákazník rozhodne převést svou pozici a/nebo (související) zajištění pohledávek a je-li tento převod možný z hlediska nabývací banky, skupina ABN AMRO takovýto převod usnadní. Zákazníci jsou informováni o možnosti převést pozice místo jejich likvidace a budou informováni rovněž o nákladech těchto dvou možností.

Skupina ABN AMRO uhradí své vlastní správní náklady a náklady na převod a transakce, které jsou přímým důsledkem ukončení vztahu v rámci soukromého bankovníctví a převodu portfolií⁽¹⁷⁾.

Skupina ABN AMRO není povinna uhradit jiné finanční důsledky vzniklé zákazníkům.

Článek 8

Skupina ABN AMRO nevyplatí kupóny z nástrojů týkajících se základní kapitálové složky Tier 1, kapitálu Tier 1 a kapitálu Tier 2 (včetně hybridních kapitálových nástrojů a prioritních akcií), které byly vydány přede dnem přijetí tohoto rozhodnutí, ani neuplatní případná práva na koupi ve vztahu k těmto kapitálovým nástrojům do dne 10. března 2013 včetně, neexistuje-li právní povinnost tak učinit.

Skupina ABN AMRO může po dni přijetí tohoto rozhodnutí vydat nové kapitálové nástroje nebo vyplatit kupóny z těchto nových kapitálových nástrojů, pokud tyto emise či výplaty nevedou k povinnosti vyplatit kupóny z vlastních stávajících kapitálových nástrojů.

Odchylně od prvního pododstavce může skupina ABN AMRO odkoupit nástroj FCC (konkrétně 87,5 milionu EUR, nekumulativní, časově neomezené prioritní akcie bez hlasovacích práv třídy A série I s dividendou 6,25 % vydané společností Fortis Capital Company Ltd).

⁽¹⁷⁾ Podle číselných příkladů, které skupina ABN AMRO poskytla Komisi dne 18. listopadu 2010.

Do dne 10. března 2013 včetně bude skupina ABN AMRO vyplácet dividendy ze svých kmenových akcií pouze v případě, že tyto dividendy přesáhnou 100 milionů EUR ⁽¹¹⁸⁾.

Článek 9

Nejpozději do dne 30. června 2011 zaplatí skupina ABN AMRO Nizozemsku upravenou úrokovou sazbu z půjček uvedených v e-mailu, který Komise zaslala nizozemskému státu dne 24. června 2010. Částky upravené o úroky činí 18 152 722 EUR.

Článek 10

Do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí informuje Nizozemsko Komisi o opatřeních přijatých k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 11

Toto rozhodnutí je určeno Nizozemskému království.

V Bruselu dne 5. dubna 2011.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

⁽¹¹⁸⁾ Na ročním základě, konkrétně dočasná dividenda a konečná dividenda.